

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสละรูป

สารนิพนธ์
ของ
พัชณี บุญรัมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กุมภาพันธ์ 2550

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสละรูป

บทคัดย่อ
ของ
พัชนี บุญรัมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กุมภาพันธ์ 2550

พัชนี บุญรัมย์. (2549). การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
คณะกรรมการควบคุม: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป สระโอะ สระเออ และสระอัว กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่กำลังเรียนอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง ใช้เวลาในการทดลอง 30 วัน วันละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ แผนการสอน และ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย และการทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed – Ranks Test) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้มีความสามารถในการอ่านคำหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูปอยู่ในระดับดี และเมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A STUDY ON BASAL READING OF THE LEARNING DISABLED CHILDREN IN
PRATHOM SUKSA II USING VOWEL TEACHING PACKAGE

AN ABSTRACT
BY
PATCHANEE BOONRATCHAMEE

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education degree in Special Education
At Srinakharinwirot University
February 2007

Patchanee Boonratchamee. (2006). *A Study on Basal Reading of The Learning Disabled Children in Prathom Suksa 2 Using Vowel Teaching Package*. Master thesis, M.Ed. (Special Education).Bangkok :Graduate School, Srinakharinwirot University. Major Advisor: Assit Prof. Dr.Daranee Saksiriphol.

The purpose of this research was to investigate the learning disabled student's ability in word reading by using reduced from vowels teaching package : o, a, and ua.

Seven learning disabled students of Prathom 2 level from Samankoonvitayatan School enrolling in the second semester of 2005 academic year served as the subjects of this study. They were obtained from purposive sampling. The experimental period lasted for 30 days. The students participated in a 60 minutes for each day. The data were analyzed by using means and The Wilcoxon Matched – Pairs Signed – Ranks Test.

The results of this study indicates that the students' ability of word reading after using the teaching package was in the “ good” level and that when comparing the students' scores before and after the experiment, the students' ability in word reading was statistically significantly increased at the level of .05.

การศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป

สารนิพนธ์
ของ
พัชณี บุญรัมย์

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ
กุมภาพันธ์ 2550
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์จากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล ประธานกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ศาสตราจารย์ดร.ผดุง อารยะวิญญู อาจารย์ดร.พัชรี จิ๋วพัฒน์กุล กรรมการควบคุมสารนิพนธ์ อาจารย์จำเป็น สังข์มุสิกานนท์ อาจารย์ดร.เรวดี กระโหมวงศ์ และอาจารย์สุนันทา หิรัญสาส์ กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม รวมทั้งท่านอาจารย์จากภาคการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ได้ให้ความรู้และประสบการณ์ อีกทั้งได้กรุณาแนะนำแนวทางที่ถูกต้อง ในการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่อง ให้คำปรึกษาและกำลังใจตลอดมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและคณะครู โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน (โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา) ที่ได้เอื้อเฟื้อสถานที่และให้ความร่วมมือ พร้อมทั้งอำนวยความสะดวกในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบใจนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้ให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการทดลองครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ ที่รักและเคารพยิ่งที่กรุณาเสียสละทั้งร่างกายและแรงใจให้กับลูกคนนี้ ไม่ว่าจะสุขหรือทุกข์ ท่านทั้งสองจะอยู่เคียงข้างลูกสาวคนนี้เสมอมา รวมทั้งบุคคลผู้มีพระคุณทุกท่าน ที่ได้สนับสนุน เป็นกำลังใจและมีความห่วงใยให้กับผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ พี่ๆ และน้องๆ ที่คอยเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหา ให้คำปรึกษาให้การช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจให้เสมอมา

คุณค่าและประโยชน์ของสารนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณ บพการี บุรพคณาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พัชณี บุญรัมย์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิด.....	4
สมมติฐานในการวิจัย.....	4
 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	 5
เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	6
ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.....	6
ลักษณะของภาวะบกพร่องทางการอ่าน.....	7
การพัฒนาทักษะการอ่าน.....	8
ความหมายของการอ่าน.....	8
ความสำคัญของการอ่าน.....	9
องค์ประกอบในการอ่านของเด็ก.....	10
ลักษณะกระบวนการอ่าน.....	11
ประเภทของการอ่าน.....	11
ความมุ่งหมายในการอ่าน.....	13
ความมุ่งหมายการอ่านออกเสียง.....	13
ความมุ่งหมายการอ่านในใจ.....	14
จุดมุ่งหมายในการสอนอ่าน.....	14
หลักการสอนอ่าน.....	15
กลวิธีการสอนสระ.....	16
วิธีการสอน.....	19
กิจกรรมเสนอแนะในการสอนอ่าน.....	20
การสร้างชุดการสอน.....	22
ความหมายของชุดการสอน.....	22
แนวคิดนำมาสู่การผลิตชุดการสอน.....	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
ประเภทชุดการสอน.....	25
องค์ประกอบของชุดการสอน.....	26
ขั้นตอนการผลิต.....	27
ประโยชน์ของชุดการสอน.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	28
งานวิจัยในประเทศ.....	28
งานวิจัยต่างประเทศ.....	29
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	31
ระยะเวลาที่ใช้ในการค้นคว้า.....	32
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	36
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ.....	49
จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า.....	49
สมมติฐานของการวิจัย.....	49
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	49
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	49
การดำเนินการทดลอง.....	50
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	50

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5 (ต่อ)	
อภิปรายผล.....	51
ข้อเสนอแนะ.....	52
ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป.....	52
 บรรณานุกรม.....	 53
 ภาคผนวก.....	 57
ภาคผนวก ก.....	58
ภาคผนวก ข.....	60
ภาคผนวก ค.....	63
ภาคผนวก ง.....	71
ภาคผนวก จ.....	73
 ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	 130

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 การสอนอ่านคำโดยชุดการสอนสระลดรูป.....	36
2 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดประจำแต่ละชุดการสอนผ่าน.....	45
3 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านผ่าน	46
4 คะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทาง การเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลองจากการสอนโดยใช้ชุดการสอน สระลดรูป.....	47
5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาใน การเรียนรู้จากการสอนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ชุดการสอน สระลดรูป สระโอะ สระเออ และสระอัว.....	48
6 คะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่ตรวจสอบ ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	61
7 ผลสำรวจปัญหาในการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์.....	72

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติของแต่ละชาติแต่ละภาษา ซึ่งเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมตลอดจนเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อความเข้าใจ และสร้างสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน เพื่อให้ดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข ตลอดจนนำความรู้และประสบการณ์ไปพัฒนาประเทศชาติ ดังนั้นเราต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษา ต้องมีความเข้าใจและศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษาให้มีทักษะในทุกๆ ด้าน เพื่อจะได้สามารถนำไปใช้ได้จริง ๆ และเป็นการดำรงรักษาไว้ซึ่งมรดกของชาติ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่มีความสำคัญ แสดงถึงความเป็นไทย ใช้เป็นพื้นฐานในชีวิตประจำวัน จัดว่ามีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับคนไทย ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้ภาษาไทยอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งเนื้อหาจะประกอบด้วยทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด หลักการใช้ ภาษาวรรณคดีและวรรณกรรม ในส่วนของทักษะการอ่านจะมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนที่เริ่มเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา เพราะเป็นทักษะที่มีกระบวนการที่มีความสลับซับซ้อน จึงเป็นปัญหามากสำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เพราะครั้งหนึ่งเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จะมีปัญหาในการอ่าน รวมทั้งมีปัญหาในการสื่อสารกับบุคคลรอบข้าง

สำนักงานการศึกษาของสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำนิยามของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับการใช้ภาษาทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน มีปัญหาในด้านการฟัง การคิดการพูดคุยกับผู้อื่น การอ่าน การสะกดคำหรือการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ รวมไปถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการรับรู้จากการได้รับบาดเจ็บทางสมอง ดิสเล็กเซีย และอะเพเซีย แต่ไม่รวมไปถึงเด็กที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางการมองเห็น ทางการได้ยิน ทางการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ความบกพร่องทางอารมณ์และความเสียเปรียบทางสภาพแวดล้อม (ผดุง อารยะวิญญู. 2542 : 115) เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ทางด้านการอ่านนั้นสามารถเรียกอีกอย่างว่า ความบกพร่องทางการอ่านหรือภาวะการอ่านบกพร่อง (Dyslexia) ดิสเล็กเซีย หมายถึง ภาวะยุ่งยากทางการอ่านหรือการมีปัญหาด้านการอ่านอย่างรุนแรง ไม่อาจเข้าใจความหมายจากอักษรที่เขียนเป็นคำได้ (ศรียา นิยมธรรม. 2546 : 153)

ความบกพร่องทางการอ่าน (Reading Disorder) เป็นที่รู้จักกันในนามของดิสเล็กเซีย (Dyslexia) เป็นอีกประเภทหนึ่งใน 4 ประเภทของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ซึ่งเป็น

ความบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดและมีผลกระทบต่อนักเรียนในวัยประถมศึกษา นักวิทยาศาสตร์พบว่ามีคนจำนวนมากที่มีอาการของดิสเล็กเซีย แล้วจะไม่สามารถแยกแยะเสียงในคำพูดได้ในอาการที่เกิดกับเด็ก จะเริ่มแสดงให้เห็นได้เมื่อเด็กเริ่มอ่าน เด็กจะมีความยากลำบากในการรับรู้ การแยกแยะ การจำตัวอักษร ส่วนปัญหาการอ่านอย่างเช่น อ่านข้ามบรรทัด อ่านสลับคำ ออกเสียงผิด อ่านคำง่าย ๆ ไม่ได้ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นปัญหาของเด็กที่ต้องได้รับการช่วยเหลือ จากการศึกษาศภาพการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาในปัจจุบัน พบว่ามีนักเรียนอีกจำนวนหนึ่งที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนในวิชาภาษาไทยโดยเฉพาะเกี่ยวกับการอ่าน นั่นคือ การอ่านไม่ออก ไม่รู้จักสระ สับสนในเรื่องรูปสระ จำรูปสระไม่ได้ จำแนกพยัญชนะกับสระไม่ได้ โดยเฉพาะสระที่มีการลดรูป เมื่อมีตัวสะกด เช่น สระโอะ สระเออ และสระอัว ทำให้ประสิทธิภาพในการอ่านของนักเรียนลดน้อยลง นักเรียนไม่มีความมั่นใจในการอ่าน ไม่ชอบเรียนในวิชาภาษาไทย ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิชาอื่น ๆ อีกด้วย

ดังนั้นการพัฒนาทางด้านการอ่านของนักเรียนกลุ่มนี้จึงเป็นสิ่งจำเป็น การสอนให้นักเรียนอ่านจึงควรเน้นการอ่านเบื้องต้น เนื้อหาจัดเป็นชุดตามความสามารถของนักเรียนตั้งแต่เนื้อหาง่ายไปยาก นั่นคือ วิธีสอนเป็นชุดการสอน ซึ่งภายในชุดการสอนอาจประกอบไปด้วย บัตรคำ บัตรภาพ เกม เพลง กิจกรรมฝึกอ่าน เนื้อหาสาระที่ให้นักเรียนอ่าน มีการจำกัดคำยาก และเพิ่มปริมาณคำยาก มีคู่มือครู และมีการทดสอบไว้สำหรับแต่ละตอนแต่ละชุด ที่เรียกว่าชุดการสอน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยจึงสร้างชุดการสอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ชุดการสอนนี้ประกอบด้วยกิจกรรมหลากหลายใช้สื่อหลายชนิดเพื่อให้ นักเรียนได้บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนที่ประสมด้วยสระลดรูป สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยการใช้ชุดการสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนสระลดรูป

ความสำคัญของการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนสระลดรูป สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีประสิทธิภาพ
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องนำชุดการสอนนี้ไปใช้สอนอ่านสะกดคำในวิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เลือกโดยใช้วิธีเจาะจง จำนวน 7 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ

วิธีสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป

3.2 ตัวแปรตาม

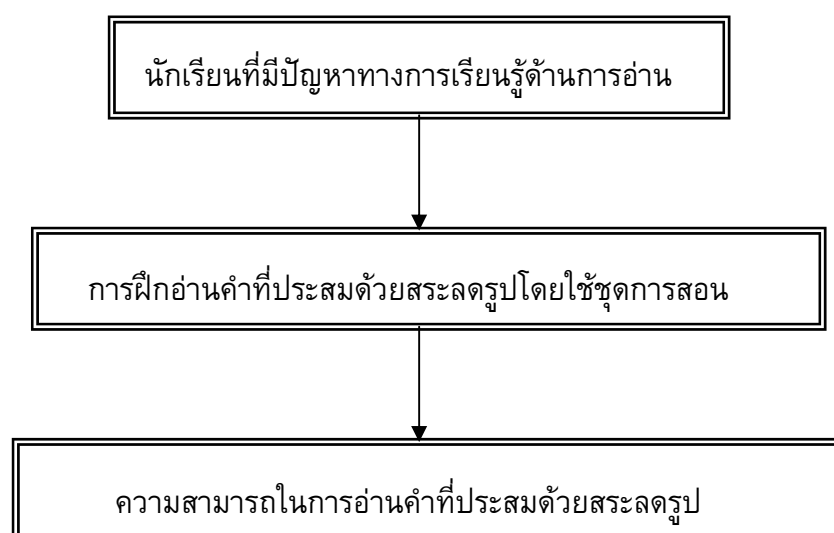
ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูป

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสระลดรูป หมายถึง นักเรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านคำประสมสระเฉพาะสระลดรูป ได้แก่ สระโอะ สระเออ และสระอ้าว
2. ชุดการสอนสระลดรูป หมายถึง ชุดการสอนที่ประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับสระลดรูป ได้แก่ สระโอะ สระเออ และสระอ้าว ซึ่งในชุดการสอนประกอบด้วย บัตรคำ บัตรภาพ ปริศนาคำทาย เพลง นิทาน กิจกรรมฝึกอ่าน และกิจกรรมฝึกเขียน
3. ความสามารถในการอ่านคำ หมายถึง การอ่านคำประสมสระลดรูป ได้แก่ สระโอะ สระเออ และสระอ้าว ถูกต้องการรับรู้ความหมายสระที่มีภาพประกอบอย่างน้อยสระละ 5 คำและเข้าใจคำที่อ่านโดยการทดสอบความสามารถทางการอ่านหลังการทดลอง

กรอบแนวคิด

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยครั้งนี้ ได้กำหนดกรอบแนวคิดดังนี้

สมมติฐานในการวิจัย

1. ชุดการสอนสระลดรูปที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการใช้ชุดการสอนอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการสอนสูงขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.1 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้
 - 1.2 ลักษณะของภาวะบกพร่องทางการอ่าน
2. การพัฒนาทักษะการอ่าน
 - 2.1 ความหมายของการอ่าน
 - 2.2 ความสำคัญของการอ่าน
 - 2.3 องค์ประกอบในการอ่านของเด็ก
 - 2.4 ลักษณะกระบวนการอ่าน
 - 2.5 ประเภทของการอ่าน
 - 2.6 ความมุ่งหมายในการอ่าน
 - 2.7 ความมุ่งหมายการอ่านออกเสียง
 - 2.8 ความมุ่งหมายการอ่านในใจ
 - 2.9 จุดมุ่งหมายในการสอนอ่าน
 - 2.10 หลักการสอนอ่าน
 - 2.11 กลวิธีการสอนสระ
 - 2.12 วิธีการสอน
 - 2.13 กิจกรรมเสนอแนะในการสอนอ่าน
3. การสร้างชุดการสอน
 - 3.1 ความหมายของชุดการสอน
 - 3.2 แนวคิดที่นำมาสู่การผลิตชุดการสอน
 - 3.3 ประเภทชุดการสอน
 - 3.4 องค์ประกอบของชุดการสอน
 - 3.5 ขั้นตอนการผลิต
 - 3.6 ประโยชน์ของชุดการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 4.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

1.1 ลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

การที่จะบอกว่าเด็กหรือนักเรียนคนใดมีปัญหาทางการเรียนรู้หรือไม่นั้นบางครั้งก็ไม่สามารถใช้การสังเกตได้เพราะอาการบางอย่างต้องใช้การวินิจฉัยจากแพทย์ (ศรียา นิยมธรรม. 2546 : 144) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้ คือ

1. ความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท (neurological dysfunction) ทำให้เด็กมีปัญหาทางการรับรู้ ปัจจุบันมีการทดสอบที่เรียกว่า Neurometrics มาใช้ในการวินิจฉัยและเยียวยา เช่น การใช้เครื่องวัดคลื่นสมองที่เรียกว่า EEG (Electroencephalogram) พบว่าสมองของเด็กที่ด้อยความสามารถทางการเรียนมีหลายบริเวณที่แสดงการปฏิบัติหน้าที่สับสน หรือการสำรวจสมองโดยใช้เอกซเรย์แบบอาศัยคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า CAT scan (Computerized Axial Tomography) หรือ MRI (Magnetic Resonance Imaging) เหล่านี้จัดเป็นเครื่องมือวัดระบบประสาท แสดงให้เห็นความบกพร่องด้านกายภาพของสมองที่ทำให้เกิดความผิดปกติทางพฤติกรรม

2. การเจริญเติบโตไม่คงที่ ไม่แน่นอน

3. ปัญหาในการรับรู้ มักมีความสนใจสั้น ทำให้ไม่สามารถเรียนได้ดี เพราะขาดความสนใจ

4. ปัญหาในการพูด ไม่อาจแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาด้วยคำพูดได้

5. ปัญหาในการฟังคือได้ยินเสียงแต่จับใจความไม่ได้

6. ปัญหาการเขียน (dysgraphia)

7. ปัญหาการอ่าน (dyslexia)

8. ปัญหาในการเรียนคณิตศาสตร์ (dyscalculia)

9. ปัญหาการรับรู้ภาษา (receptive aphasia)

10. ปัญหาการเรียนรู้สัญลักษณ์ (topographic disorder) อาจสับสนในการใช้สัญลักษณ์ ทำให้เรียนรู้บางเรื่อง เช่น แผนที่ พิมพ์เขียวไม่ได้

11. ปัญหาการเรียนรู้เกี่ยวกับการเคลื่อนไหว (disorientation)

12. ปัญหาการเรียนรู้เรื่องวันเวลา (dyschronometria)

ดังนั้นสรุปได้ว่า ลักษณะของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้นั้น มีทั้งปัญหาของระบบประสาท การเจริญเติบโต การรับรู้ การพูด การเขียน การอ่าน การเรียนคณิตศาสตร์ การรับรู้ภาษา การเรียนรู้สัญลักษณ์ การเคลื่อนไหว และการเรียนรู้เรื่องวันเวลา ซึ่งการที่จะทราบได้ว่าเด็กหรือนักเรียนคนใดเป็นอย่างที่กล่าวหรือไม่นั้น จะต้องได้รับการวินิจฉัยตรวจสอบจากผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาทางด้านต่าง ๆ แพทย์ หรือนักจิตวิทยา

1.2 ลักษณะของภาวะบกพร่องทางการอ่าน

ภาวะการอ่านบกพร่อง (Dyslexia) หมายถึง ภาวะยุ่งยากทางการอ่านหรือมีปัญหาด้านการอ่านอย่างรุนแรง ไม่เข้าใจความหมายจากอักษรที่เขียนเป็นคำได้ เนื่องจากความผิดปกติของระบบประสาทส่วนกลางซึ่งเป็นมาแต่กำเนิดหรืออาจเกิดจากการที่สมองได้รับบาดเจ็บอย่างรุนแรง ทั้งนี้ไม่รวมถึงข้อจำกัดของผู้เรียนในด้านสติปัญญา ประสาทสัมผัส และองค์ประกอบอื่น ๆ (ศรียา นิยมธรรม. 2546 : 153-155)

ความบกพร่องทางการอ่าน พฤติกรรมที่สังเกตได้และเป็นแนวทางชี้ว่าเด็กน่าจะมีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านได้แก่

1. อ่านสลับตัว อ่านออกเสียงไม่ชัด
2. หลงบรรทัด อ่านตะกุกตะกัก ผิด ๆ ถูก ๆ
3. ขมวดคิ้วนี้หน้าเวลาอ่าน ไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์
4. อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ อ่านซ้ำ อ่านย้อนกลับไปกลับมา
5. จับใจความเรื่องที่อ่าน หรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้

นอกจากนี้ เบญจมาพร ปัญญา (2543 : 6) ได้กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ดังนี้ คือ

1. อ่านออกเสียงไม่ชัดเจน
2. อ่านซ้ำ มีความยากลำบากในการอ่าน
3. จะเดาคำจากอักษรตัวแรกเช่น บาท เป็น บทที่
4. อ่านข้ามคำ อ่านเพิ่มคำ
5. ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้
6. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้
7. จับใจความสำคัญหรือเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่องที่อ่านไม่ได้

รวมทั้งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (2538 : 29) ก็ได้กล่าวถึงลักษณะเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้อีกด้วย ดังนี้

1. อ่านซ้ำและตะกุกตะกัก
2. อ่านหลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
3. อ่านด้วยความลังเลไม่แน่ใจ
4. อ่านเอาเรื่องไม่ได้
5. บอกลำดับเรื่องราวไม่ได้
6. สับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้าย ๆ กัน
7. แสดงอาการเครียด เช่น อารมณ์เสีย หนีงอ
8. อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ

ฉะนั้น สามารถสรุปได้ว่าลักษณะความบกพร่องทางการอ่าน มาจากระบบประสาทส่วนกลางที่ทำให้ไม่สามารถเข้าใจอักษรที่เขียนเป็นคำ ซึ่งสังเกตได้ดังนี้ เช่น การอ่านสลับตัว อ่านหลงบรรทัด อ่านตะกุกตะกัก อ่านช้า อ่านสลับคำ อ่านเพิ่มคำ เรียงลำดับเรื่องราวที่อ่านไม่ได้ จับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ เป็นต้น

2. การพัฒนาทักษะการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญ ในการดำรงชีวิตของคนในยุคปัจจุบัน เพราะความเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าของเทคโนโลยีต่าง ๆ จนได้ชื่อว่า สังคมยุคข่าวสาร ข้อมูลต่าง ๆ ที่เราได้มานั้นจะต้องมีการอ่านเป็นส่วนสำคัญในการรับข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ต้องอ่านอย่างมีประสิทธิภาพในการติดตามความเปลี่ยนแปลงและการแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ได้ทันเหตุการณ์ ซึ่งจะพบว่ามีแหล่งความรู้ตามชุมชน สถาบันการศึกษาต่าง ๆ มากมายซึ่งผู้ที่อ่านมากจะมีความรู้มาก และนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ การอ่านทำให้คนเป็นคนโดยสมบูรณ์ (ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. 2528 : 120) ดังนั้นผู้ที่สัมผัสอยู่กับการสอนก็ควรจะได้ศึกษาหาความรู้เรื่องการอ่าน และให้ความเข้าใจจึงจะสามารถสอนอ่านให้เด็กได้บรรลุวัตถุประสงค์

เนื่องจากการอ่านนั้นมีความสำคัญอย่างมากดังนั้นครูผู้สอนควรมีความตระหนักและมีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักและวิธีการสอนอ่าน เพื่อจะเป็นแนวทางไปสู่การพัฒนาทักษะทางการอ่านของผู้เรียนจึงจะสามารถจัดการเรียนการสอนไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ได้ตั้งไว้

2.1 ความหมายของการอ่าน

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 120) กล่าวถึงการอ่านไว้ว่า การอ่าน หมายถึง ว่าตามตัวหนังสือ ออกเสียงตามตัวหนังสือ ดูหรือเข้าใจความจากตัวหนังสือ สังเกตหรือพิจารณาดูให้เข้าใจ

อัมพร สุขเกษม (2520 : 121) การอ่านหมายถึง การมองดูตัวอักษรซึ่งประกอบเป็นคำให้เข้าใจความหมายของคำตรงตามความหมายที่ผู้แต่งตั้งใจเอาไว้ และนำความหมายของคำที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์

บันลือ พฤกษ์วัน (2532. : 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้หลายนัย ดังนี้

1. การอ่าน เป็นการแปลสัญลักษณ์ออกมาเป็นคำพูดให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารได้ตรงกัน

2. การอ่านเป็นการใช้ความสามารถจากการผสมผสานของตัวอักษร แล้วเข้าใจความหมายและได้รับความรู้จากสิ่งที่อ่าน

3. การอ่านเป็นการสื่อความหมายที่จะถ่ายทอดความคิดและความรู้จากผู้เขียน (ผู้สื่อ) ถึงผู้อ่าน (ผู้รับ)

ฮิลเดรท (Hildreth. 1968 : 121) ได้กล่าวว่า การอ่าน คือ กระบวนการทางสมองที่จะแปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่มองเห็นได้ ให้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างถ่องแท้

แอรอสมิท (Arrowsmith. 1972 : 121) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่า การอ่านหมายถึง ความรู้สึกหรือสภาพทางจิตที่เกิดขึ้นในสมองด้วยความเข้าใจถ้อยคำที่เขียนหรือตีพิมพ์ขึ้นมา และความเข้าใจในการอ่านที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นเมื่อความคิดความรู้สึกของผู้อ่านตรงกับความรู้สึกของผู้เขียนก่อนที่จะเขียนออกมาเป็นถ้อยคำ

ไวล์แมน (Weilman. 1972 : 121) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน และขึ้นอยู่กับภาวะแวดล้อมต่าง ๆ ของผู้เรียนด้วย เพราะการอ่านมิใช่แต่ต้องการเพียงการออกเสียงที่ถูกต้องเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการรู้ความหมายและการเข้าใจความหรือถ้อยคำจากสัญลักษณ์เหล่านั้นด้วย

จากความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง ที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์ โดยแปลงออกมาเป็นความหมายที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ดังนั้นเมื่อการอ่านเป็นกระบวนการทางสมอง เชื่อมโยงสายตาซึ่งจะต้องแปลตัวอักษรออกมาเป็นภาษาที่เรียกว่าการอ่านผู้สอนก็ควรหาหลาย ๆ วิธีการสอนในการจะทำให้กระบวนการที่กล่าวมานั้นทำงานอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีความสำคัญต่อคนทุกเพศทุกวัย ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ ผู้เรียนจำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่านทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่นร่วมไปกับทักษะการฟัง การพูด และการเขียน ทั้งในด้านการปฏิบัติงานตัวและการประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ ในสังคม
3. การอ่านช่วยให้บุคคลนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น ช่วยให้มีมั่นคงปลอดภัย ช่วยให้ได้ประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ช่วยให้มีเกียรติยศและชื่อเสียง ฯลฯ

5. การอ่านทั้งหลายจะส่งเสริมให้คุณได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดจาปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่าง ๆ นับเป็นการเพิ่มบุคลิกภาพและความน่าเชื่อถือให้แก่ตนเอง

6. การอ่านหนังสือหรือสิ่งพิมพ์หลายชนิดนับว่าเป็นกิจกรรมนันทนาการที่น่าสนใจมาก เช่น อ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร นวนิยาย การ์ตูน ฯลฯ เป็นการช่วยให้คุณคล้อยใจใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และเกิดความเพลิดเพลินสนุกสนานได้เป็นอย่างดี การอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ในอดีต เช่น ศิลปะการึก ประวัติศาสตร์ เอกสารสำคัญ วรรณคดี ฯลฯ จะช่วยให้คุณชนรุ่นหลังได้รู้จักมรดกทางวัฒนธรรมของคนไทยเอาไว้ และสามารถพัฒนาให้เจริญรุ่งเรืองต่อไปได้

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญทั้งทางด้านการศึกษา การติดต่อสื่อสาร การปรับปรุงด้านการทำงาน ธุรกิจต่าง ๆ อีกทั้งยังมีส่วนช่วยทำให้เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากคนในสังคม อันนำมาซึ่งชื่อเสียงและเกียรติยศ รวมทั้งช่วยทำให้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และสามารถรับรู้เรื่องราวในอดีตได้จากการอ่าน จึงนับได้ว่าการอ่านนั้นมีคุณค่าอย่างยิ่งสำหรับบุคคลทุกเพศทุกวัย จึงเป็นหน้าที่สำคัญสำหรับบุคคลที่ทำหน้าที่อันเกี่ยวกับการสอนอ่านที่จะทำให้ผู้เรียนรักการอ่านและเข้าใจในวิธีการอ่านที่ถูกต้องและเพื่อจะได้นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

2.3 องค์ประกอบในการอ่านของเด็ก

1. ร่างกาย

1.1 สายตา

1.2 ปาก

1.3 หู

2. จิตใจ

2.1 ความต้องการ

2.2 ความสนใจ

2.3 ความศรัทธา

3. สติปัญญา

3.1 ความสามารถในการรับรู้

3.2 ความสามารถในการนำประสบการณ์เดิมไปใช้

3.3 ความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้อง

3.4 ความสามารถในการเรียน

4. ประสบการณ์พื้นฐาน

5. วุฒิภาวะ อารมณ์ แรงจูงใจและบุคลิกภาพ

6. สิ่งแวดล้อม

จะเห็นได้ว่าการอ่านนั้นจะมีประสิทธิภาพดีนั้นต้องมีองค์ประกอบหลาย ๆ ประการด้วยกันซึ่งได้กล่าวมาแล้ว ดังนั้นหากต้องการให้การอ่านบรรลุจุดประสงค์ ครูผู้สอนก็ไม่ควรมองข้ามองค์ประกอบเหล่านี้ เพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ให้แก่ผู้เรียนและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด

2.4 ลักษณะกระบวนการอ่าน

ตัวหนังสือหรือตัวอักษรหรือสิ่งพิมพ์ใด ๆ ไม่มีความหมายอะไร ความหมายนั้นเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในจิตใจของผู้อ่าน ดังนั้น ตัวอักษรจึงเป็นเพียงสัญลักษณ์ที่ทำให้เกิดจินตนาการหรือความคิดที่มีในจิตใจของผู้อ่านเท่านั้น เราต้องยอมรับว่ากระบวนการของการอ่านหนังสือมิใช่สิ่งที่จะทำได้ง่าย และได้ประโยชน์จากการอ่านเท่ากันทุกคน แม้ว่าจะเป็นหนังสือเล่มเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้เพราะความสามารถในเชิงอ่านของแต่ละคนมีต่างกัน คนที่มีความรู้และประสบการณ์ทางการอ่านหนังสือมากกว่าย่อมได้ประโยชน์ จากการอ่านหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ มากกว่าผู้อื่น แต่ก็เป็นที่ยอมรับกันว่าความสามารถในเชิงอ่านมิใช่ลักษณะทางจิตวิทยาที่มีติดตัวมาแต่กำเนิด หากเป็นสิ่งที่สั่งสมมาเป็นลำดับตั้งแต่วัยเด็ก และที่สำคัญมากกว่าสิ่งใด ๆ ก็คือ ความสามารถในการอ่านหนังสือเป็นสิ่งที่ฝึกฝนให้เกิดทักษะที่ดีได้

ในเมื่อความสามารถในการอ่านเป็นกระบวนการที่ฝึกฝนกันได้ ฉะนั้นจึงควรส่งเสริมการอ่านที่ดีและถูกต้องตั้งแต่วัยเด็กเพื่อจะได้เป็นพื้นฐานที่ดีในการที่จะนำมาสู่การอ่านที่ดีมีคุณภาพในอนาคตเพื่อความสามารถในการอ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เกิดประโยชน์สูงสุดในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา การสื่อสาร ประกอบอาชีพการงานต่าง ๆ เป็นต้น

2.5 ประเภทของการอ่าน

การแบ่งประเภทการอ่านจะช่วยให้ครูผู้สอนตระหนักถึงขอบข่ายการสอนอ่านได้เป็นอย่างดี นักการศึกษาและนักภาษาศาสตร์หลายท่านกล่าวว่า การอ่านมี 2 ประเภท คือ การอ่านออกเสียง และ อ่านในใจ บางท่านกล่าวว่า การอ่านมี 3 ประเภท คือ การอ่านเพื่อบันเทิง การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า และการอ่านเพื่อความเข้าใจ อย่างไรก็ตาม ผู้เขียนได้วิเคราะห์ลักษณะของกระบวนการดังกล่าวรวมทั้งการจำแนกประเภทการอ่านของนักวิชาการทางภาษาลหลายท่านแล้วนำมาสังเคราะห์โดยจัดเป็นหมวดหมู่ ซึ่งได้จัดประเภทการอ่านตามหลักต่าง ๆ ดังนี้

1. การแบ่งประเภทการอ่านโดยคำนึงถึงเสียงเป็นหลัก จะแยกได้เป็น 2 ประเภท

1.1 การอ่านออกเสียง (Oral reading)

1.2 การอ่านในใจ (Silent reading)

2. การแบ่งประเภทการอ่านโดยยึดสิ่งที่นำมาใช้อ่าน จำแนกได้เป็น 3 ประเภท

- 2.1 อ่านนิทาน นวนิยาย เพื่อความเพลิดเพลิน
- 2.2 อ่านสารคดี เพื่อศึกษาหาความรู้
- 2.3 อ่านวิธีการ เพื่อเข้าใจการปฏิบัติหรือกระบวนการ

3. การแบ่งประเภทการอ่านโดยพิจารณาวิธีการอ่านเป็นหลักจะแยกได้เป็น 6

ประเภท

- 3.1 การอ่านค้นหาความรู้และคำตอบ
- 3.2 การอ่านแบบจับใจความสำคัญ
- 3.3 การอ่านแบบหารายละเอียดตามลำดับเหตุการณ์
- 3.4 การอ่านแบบหารายละเอียดทุก ๆ คำเพื่อปฏิบัติ
- 3.5 การอ่านแบบวิเคราะห์วิจารณ์
- 3.6 การอ่านแบบใช้วิจารณ์

4. การแบ่งประเภทการอ่านโดยเน้นที่ความมุ่งหมายในการอ่าน จะแยกได้เป็น

10 ประเภท คือ

- 4.1 การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้
- 4.2 การอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ
- 4.3 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
- 4.4 การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์
- 4.5 การอ่านเพื่อสรุปความหรือย่อความ
- 4.6 การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง
- 4.7 การอ่านเพื่อจัดทำรายงาน
- 4.8 การอ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลหรือข่าวสาร
- 4.9 การอ่านเพื่อปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่ง
- 4.10 การอ่านเพื่อธุรกิจหรือการพาณิชย์

สรุปได้ว่า นักวิชาการได้จัดประเภทของการอ่านไว้หลายประเภทด้วยกัน แล้วแต่วัตถุประสงค์ของการอ่าน ได้แก่ การอ่านที่คำนึงถึงเสียง การอ่านที่ยึดสิ่งที่นำมาใช้ การอ่านโดยการพิจารณาวิธีการอ่าน หรือ การอ่านที่เน้นจุดมุ่งหมายเป็นหลักซึ่งการจัดประเภทของการอ่านต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นแนวทางแก่ผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาที่จะนำมาใช้ประกอบการจัดการสอนให้เกิดผลกับผู้เรียนและเพื่อปรับปรุงและพัฒนางานทางด้านการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2.6 ความมุ่งหมายในการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิต การอ่านแต่ละครั้งจะมีความมุ่งหมายแตกต่างกันออกไปถ้าผู้อ่านตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งไว้ จะช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพสูงจากประสบการณ์ที่ผู้เขียนได้ทดลองสอนมาแล้ว จุดมุ่งหมายที่เคยตั้งไว้มีดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม เช่น อ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิง เช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เช่น อ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่าง ๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่อง เช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้ เช่น การอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จ ส่วนใดเป็นของจริง เช่น การอ่านคำ

โฆษณาต่าง ๆ

7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน เช่น อ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตาม เช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้ไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน มีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและ

เหมือนกับพูด เช่น อ่านบทละครต่าง ๆ

สรุปได้ว่าไม่ว่าผู้อ่านจะอ่านหนังสือประเภทใดหรือชนิดใดก็ตาม ผู้อ่านก็ควรที่จะตั้งจุดประสงค์ในการอ่านให้กับตนเองด้วยว่า จะอ่านเพื่อจุดประสงค์ใด เช่น อ่านเพื่อความบันเทิง อ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์ เพื่อจับใจความสำคัญ เหล่านี้เป็นต้น เพื่อผู้อ่านจะได้เข้าใจในสิ่งที่อ่านได้มากยิ่งขึ้นและฝึกฝนทักษะการคิดให้เป็นระบบได้

2.7 ความมุ่งหมายการอ่านออกเสียง

1. สามารถรู้จักตัวพยัญชนะ ตัวสระ และการประสมอักษร
2. สามารถอ่านออกเสียงตัวพยัญชนะ สระ และคำได้ถูกต้อง ชัดเจน โดยเฉพาะตัว

ร ล ว และคำควบกล้ำต่าง ๆ

3. สามารถกวาดสายตาอ่านข้อความได้ต่อเนื่องไม่หยุดชะงัก ไม่ตื้อตัว ไม่เพิ่มตัว

ไม่ข้ามคำ

4. สามารถอ่านเว้นจังหวะและวรรคตอนได้ถูกต้อง รู้จักการเน้นคำ
5. สามารถใช้น้ำเสียงแสดงอารมณ์ตามเนื้อเรื่องเป็นแบบคำพูด หรือคำบรรยาย
6. สามารถวางท่าทางในการอ่านได้ถูกต้องเหมาะสม เช่น การจับหนังสือ การวาง

ระยะห่างจากสายตา การมองผู้ฟัง รวมทั้งทำนองและทำนองอ่านที่งดงาม

7. สามารถอ่านคำร้อยกรองให้สนุกสนานเพลิดเพลินจากเสียงสัมผัสและความไพเราะของภาษาที่เกิดขึ้นตามทำนอง

8. สามารถอ่านทำนองเสนาะตามประเภทร้อยกรองได้
9. สามารถส่งเสริมให้เด็กสนใจและมีเจตคติที่ดีต่อวรรณคดี

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านออกเสียงมีหลายประการดังที่กล่าวมาแล้ว อย่างเช่นผู้อ่านสามารถรู้จักตัวพยัญชนะ สระ อ่านออกเสียงคำควบกล้ำ อ่านเว้นวรรคตอน ได้ถูกต้อง ใช้น้ำเสียงอารมณ์ตามเนื้อหาที่อ่าน อ่านบทร้อยกรอง อ่านทำนองเสนาะได้ถูกหรือไม่นั้น ผู้สอนสามารถพิจารณาได้จาก การสอนอ่านออกเสียงนั่นเอง ซึ่งจุดมุ่งหมายนั้น จะบรรลุผลหรือไม่นั้น ก็ขึ้นอยู่กับผู้สอนที่ได้กำหนดจุดมุ่งหมายให้ตรงกับเนื้อหาและเลือก วิธีการสอนที่จะทำให้ผู้เรียนบรรลุประสงค์ที่ผู้สอนได้ตั้งไว้

2.8 ความมุ่งหมายการอ่านในใจ

1. สามารถอ่านได้รวดเร็วและจับใจความได้ดี
2. สามารถเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่านและมีสมาธิในการอ่าน
3. สามารถนำสิ่งที่ได้จากการอ่านไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
4. สามารถนำการอ่านไปใช้ปรับปรุงการดำเนินชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ
5. สามารถบอกประโยชน์ของการอ่านในใจและรักการอ่านหนังสือ
6. สามารถส่งเสริมให้เด็กรู้จักหาความหมายคำศัพท์โดยใช้หนังสืออ้างอิงจาก

พจนานุกรมหรือพจนานุกรม

7. สามารถส่งเสริมให้เด็กมีความรู้ในสิ่งแวดล้อมและสนใจปัญหาและเหตุการณ์ประจำวันโดยการอ่าน

8. สามารถถ่ายทอดจินตนาการจากการอ่านมาเป็นคำพูด หรือข้อเขียนได้
9. เข้าใจกลไกเบื้องต้นในการอ่านหนังสือ การกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา

สรุปว่า ความมุ่งหมายในการสอนอ่านในใจมีหลายประการด้วยกัน เช่น อ่านได้รวดเร็ว เพิ่มพูนความชำนาญในการอ่าน นำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้ ให้รู้จักเพิ่มพูนความชำนาญในการอ่าน มีสมาธิในการอ่าน ฯลฯ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นแนวทางที่จะทำ ให้ผู้สอนนำมาใช้พิจารณาการจัดการเรียนการสอน

2.9 จุดมุ่งหมายในการสอนอ่าน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ตามพระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 ได้กำหนดคุณภาพของผู้เรียนเมื่อจบหลักสูตรแต่ละช่วงชั้น โดยเฉพาะในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) คือ

1. สามารถอ่านได้คล่องและได้เร็ว
2. เข้าใจความหมายและหน้าที่ของคำ กลุ่มคำ ประโยค และเข้าใจข้อความที่อ่าน

3. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านมาคิด คัดคะเนเรื่องราวหรือเหตุการณ์ และกำหนดแนวทางการปฏิบัติ
4. เลือกอ่านหนังสือที่เป็นประโยชน์ทั้งความรู้และความบันเทิง
5. พุด และเขียนแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึก ความต้องการและจินตนาการ จดบันทึกความรู้ ประสบการณ์ และเรื่องราวในชีวิตประจำวัน
6. จับใจความสำคัญ และหารายละเอียดของเรื่อง ตั้งคำถาม ตอบคำถาม สนทนา และ แสดงความคิดเห็น ถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์จากเรื่องที่อ่านที่ฟังและที่ดู
7. เข้าใจว่าภาษาไทยมีทั้งภาษาไทยกลางหรือภาษาไทยมาตรฐาน และภาษาถิ่น
8. ใช้คำคล้องจองแต่งบทร้อยกรองง่าย ๆ
9. ท่องจำบทร้อยกรองที่ไพเราะ และนำไปใช้ในการพุดและเขียน
10. นำปริศนาคำทาย และบทรื่องเล่นในท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนและเล่น
11. ใช้ทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การแสวงหาความรู้ และใช้ได้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์
12. นำความรู้ที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมไปใช้ในชีวิต
13. มีมารยาทการอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพุด
14. มีนิสัยรักการอ่านและการเขียน

สรุปได้ว่า การศึกษาในช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3) จะเน้นการอ่านได้คล่องและเร็ว เข้าใจความหมายของคำพุดและแสดงความคิดเห็นเรื่องราว สามารถนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน แต่งบทร้อยกรองง่าย ๆ ตอบคำถามจับใจความของเรื่องต่าง ๆ ได้ ซึ่งจุดมุ่งหมายเหล่านี้ ต้องอาศัยทักษะทางการอ่านทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นอ่านออกเสียง อ่านในใจ ล้วนแต่ใช้ประสบการณ์ ด้านการอ่านผู้สอนจึงจำเป็นต้องศึกษาจุดมุ่งหมายในการสอนอ่านให้ผู้เรียน และต้องมีความ เข้าใจผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของแต่ละช่วงชั้น เพื่อเป็นแนวทางในการนำใช้ในการจัดการสอน ให้เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละช่วงชั้น

2.10 หลักการสอนอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นให้ เกิดความรู้ ความเข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ และสนองความต้องการของ ผู้อ่านด้วย ดังนั้น การอ่านที่จะทำให้เกิดความคิดและนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ดี ทำให้ การอ่านมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญในการสอนอ่าน ดังนี้

1. ความพร้อมของเด็ก ในการสอนครูจะต้องตรวจและสร้างความพร้อมทางร่างกาย เกี่ยวกับสายตา เช่น การกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา ความพร้อมเกี่ยวกับการสังเกต

เปรียบเทียบ จำแนก แยกแยะสิ่งของ การรู้จักสิ่งของทั้งของจริงและภาพ การออกเสียง เรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ รวมทั้งครูจะต้องทำให้การอ่านง่ายและสนุกสนานด้วย

2. ความต้องการของเด็ก ครูควรทราบความต้องการในการอ่านของเด็กเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนอ่านจะต้องรู้และเข้าใจธรรมชาติของเด็ก ว่าเด็กทุกคน อยากรู้ อยากโต อยากโชว์ อยากช่วย ครูจะต้องรู้จักกระตุ้นความต้องการของเด็กให้มาสัมพันธ์กับการอ่าน โดยชักนำให้อ่านมาก ๆ จะได้มีความรู้มาก เพื่อจะได้นำไปพูดไปแสดงได้ หรือช่วยผู้ใหญ่หาความรู้จากหนังสือได้ จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของเด็กให้ดีขึ้นด้วย

3. ประสบการณ์ของเด็ก เด็กที่มีฐานะทางบ้าน ทางสังคม และทางเศรษฐกิจดี จะทำให้เด็กมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาก ตรงกันข้ามเด็กที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ดีจะขาดประสบการณ์ในการอ่าน ดังนั้นครูจะต้องสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น นำภาพสถานที่ ภาพพืช ภาพสัตว์ ภาพสิ่งของ ฯลฯ มาให้นักเรียนมีประสบการณ์ จะช่วยให้เด็กอ่านอย่างเข้าใจและมีความหมายสำหรับเด็กยิ่งขึ้น

4. ความสามารถในการรับรู้ของเด็ก เด็กมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกันตามสติปัญญาประสบการณ์ และการเรียนรู้ บางคนรับรู้ได้เร็ว จำได้ดี ทำให้มีประสบการณ์มาก ดังนั้นครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน จึงจะสามารถแก้ไข ปรับปรุง และส่งเสริมให้เด็กสร้างวิธีการรับรู้ได้ดีขึ้น

สรุปได้ว่าการสอนอ่านที่ดีนั้น ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงความพร้อมทางด้านต่าง ๆ เช่น ความพร้อมของผู้เรียน ความต้องการ สภาพแวดล้อม อันได้แก่ภาพต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่สอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจได้มากขึ้น และอีกประการ คือ ความสามารถหรือความแตกต่างทางสติปัญญาของผู้เรียน เพื่อจะช่วยให้ผู้สอนได้เข้าใจสภาพความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนตามสติปัญญาและความสามารถของตนเอง

2.11 กลวิธีการสอนสระ

สระและความหมายของสระ

กำชัย ทองหล่อ (2533 : 54) ได้ให้ความหมายไว้ว่าสระ แปลว่า ออกเสียงได้ตามลำพัง ในภาษาพูดหมายถึง กระแสเสียงหรือทางเสียงที่มีทำนองสูงต่ำ ซึ่งเปล่งออกมาตามจังหวะนิยม ในภาษาหนังสือ หมายถึง เครื่องหมายใช้แทนเสียงที่เปล่งออกมาตามหลักภาษา ถือว่าพยัญชนะจำเป็นต้องอาศัยสระ จึงจะออกเสียงได้เพราะฉะนั้นสระในภาษาบาลี มีชื่อเรียกอีกอย่างว่า นิสสัย แปลว่า เป็นที่อาศัยของพยัญชนะ ถ้าพยัญชนะไม่อาศัยสระก็ออกเสียงไม่ได้

วิธีเขียนรูปสระ สระทั้ง 21 เสียงรูป (กำชัย ทองหล่อ. 2533 : 56) ได้อธิบายว่า

1. เขียนไว้ข้างหน้าพยัญชนะ มี 4 รูป = เ ไ อ โ
2. เขียนไว้หลังพยัญชนะ มี 7 รูป = ะ ำ ฤ ฦ ร ว อ

3. เขียนไว้บนพยัญชนะ มี 5 รูป = ะ ั ิ ึ ุ
 4. เขียนไว้ล่างพยัญชนะ มี 2 รูป = ุ ู
 5. เขียนโดด ๆ ไม่ต้องประสมกับพยัญชนะ มี 4 รูป = ฤ ฦ ฦ ฎ
 6. ใช้ได้ตามลำพัง โดยไม่ต้องประสมกับสระรูปอื่น มี 17 รูป = -ะ , -ั , -า , -ิ , -ึ , -ุ , -ู , -เ , -ไ , -เ , -โ , ฤ , ฦ , ฦ , ฎ , ร , อ
 7. ต้องประสมกับสระรูปอื่น มี 4 รูป = ' ั ุ ุ
 8. ใช้ตามลำพังก็ได้ ออกเสียงคล้าย ร อยู่ด้วย มี 1 รูป = ฤ (ตัว ฤ ฦ ฎ)
- ตามหลักก็ใช้ควบคู่พยัญชนะได้ แต่ไม่มีที่ใช้
9. ใช้เป็นสระก็ได้ ใช้เป็นพยัญชนะก็ได้ มี 4 รูป ย ร ว อ
- สระ 21 รูปนี้ เมื่อนำมาประสมกันเข้าจะเกิดเป็นสระต่าง ๆ ถึง 32 ตัว 32 เสียง ซึ่งนับว่าพอใช้ในภาษาไทย เพราะเหตุที่เรามีสระมากเช่นนี้ เราจึงสามารถเขียนคำที่มาจากภาษาอื่นได้ถูกต้อง หรือใกล้เคียงกับสำเนียงของเขาที่สุด

วิธีการใช้สระ

วิธีการใช้สระ มีอยู่ 5 วิธี (กำชัย ทองหล่อ. 2533 : 69 –70) คือ

1. คงรูป คือ ต้องเขียนรูปให้ปรากฏชัด เช่น กะมะ กะปี ไปไหน ทำไม
2. ลดรูป คือ ไม่ต้องเขียนรูปสระให้ปรากฏ หรือปรากฏแต่เพียงบางส่วน แต่ต้องออกเสียงให้ตรงกับรูปสระที่ลดนั้น การลดรูปมี 2 อย่าง คือ

2.1 ลดรูปทั้งหมด ได้แก่ พยัญชนะ-สระโอะ-ตัวสะกด (ยกเว้นตัว ร) เช่น
น – โอะ – ก = นก ม – โอะ – ด = มด

2.2 ลดรูปบางส่วน ได้แก่ สระที่ลดรูปไม่หมด เหลือไว้เพียงบางส่วนของรูปเต็ม พอเป็นเครื่องสังเกตให้รู้ว่าไม่ซ้ำกับรูปอื่น เช่น เช่น ก – เออ – ย สะกด = เกย (ลดรูปตัวอเหลือแต่ไม่หน้า) ส – เอีย – ง สะกด = สยง (ลดไม่หน้ากับพินทุอี เหลือ ตัว ย)
ก – อัว – น สะกด = กวน (ลดหน้าอากาศเหลือแต่ตัว ว)

3. แปลงรูป คือ แปลงสระรูปเดิมให้เปลี่ยนเป็นอีกรูปหนึ่ง เช่น

ก – อะ – น สะกด = กัน (แปลงวิสรรชนีย์ เป็นหน้าอากาศ)

ก – เอะ – ง สะกด = เก็ง (แปลงวิสรรชนีย์เป็นไม้ไต่คู้)

ข – แอะ – ง สะกด = แข็ง (แปลงวิสรรชนีย์เป็นไม้ไต่คู้)

ด – เออ – น สะกด = เด็น (แปลง อ เป็น พินทุอี)

4. ตัดรูป คือ ตัดสระ อะ ที่เป็นสระหน้าของคำที่มาจากบาลีและ

สันสกฤต และไม่ต้องออกเสียงสระที่ตัดนั้น (คือตัดทั้งรูปและเสียง) เช่น อนุช-นุช , อติเร – ดิเรก, อภิปราย – ภิปราย , อภิรมย์ – ภิรมย์, อเนกอนันต์ – เนกอนันต์

5. เติมรูป คือ การเพิ่มรูปเข้ามานอกเหนือจากที่มีอยู่แล้ว ได้แก่สระอี ที่ใช้ในมาตรา ก กา เช่น ม-อี = มี เติม อ เป็น มีอ ค-อี = คี เติม อ เป็น คีอ เหตุที่เติมรูปเพราะในการเขียนรูปสระ อี และสระ อี ในสมัยก่อนไม่มีตัวพิมพ์ใช้ ต้องใช้เขียน ถ้าเขียนตัวบรรจงก็สังเกตง่าย แต่ถ้าเขียนหวัดก็จะทำให้งง เช่น มี กับ มี มีความหมายด้วยกันสองอย่าง ยากแก่การวินิจฉัยว่า จะเป็น มี หรือ มี แต่เมื่อเติมรูป อ ลงไปในที่สระ อี ก็เข้าใจได้ว่าเป็นสระ อี ส่วน สระ อี คงรูปไว้อย่างเดิม ก็จะทำให้อ่านง่ายขึ้น

จากการที่ศึกษาเกี่ยวกับสระ สรุปได้ว่า สระเป็นเครื่องหมายที่ประดิษฐ์ เพื่อใช้แทนเสียงแท้ในภาษาไทยเพื่อใช้แทนเสียงแท้ในภาษาไทย สระจะออกเสียงได้ตามลำพัง ตำแหน่งสระไม่ปรากฏอยู่หน้าพยางค์ในกรณีที่ไม่มีตัวสะกด เสียงจะอยู่หลังพยางค์ ถ้าหากมีตัวสะกด เสียงสระจะอยู่ตรงกลางของพยางค์ การแยกประเภทจะแยกตามประเภทของเสียงเป็นสระเดี่ยว สระผสม การวางรูปสระในภาษาไทย มีทั้งวางไว้หน้าพยัญชนะ หลังพยัญชนะ และล่างพยัญชนะ ส่วนวิธีใช้สระ มีคงรูป ลดรูป แปลงรูป ตัดรูป และเติมรูป เนื่องจากสระที่ลดรูปมีทั้งลดรูปทั้งหมดและลดรูปบางส่วน ผู้วิจัยพบว่าปัญหาในการอ่านหนังสือไม่ออกของนักเรียนส่วนหนึ่งที่สับสนในเรื่องสระลดรูป จึงได้สร้างชุดการสอนเกี่ยวกับสระลดรูปขึ้น ได้แก่ สระโอะ สระเออ และสระอ้าว

วิธีสอนและการใช้แบบฝึกทักษะ

1. ฝึกไปที่ละสระ คือ

1.1 สระผสมเสียงยาว คือ เออ

1.2 สระผสมเสียงยาว คือ อ้าว

1.3 สระผสมเสียงสั้น คือ โอะ

2. แต่ละสระต้องฝึกทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน

3. ฝึกอ่านแบบแจกลูกสะกดคำทั้งกลุ่มและรายบุคคล โดยอ่านจากบัตร แจกลูกแล้วให้ทำแบบฝึกทักษะ

4. การสอนสระลดรูป ครูต้องอธิบายขั้นตอนการเปลี่ยนรูปให้เห็นโดยแยกแยะเป็นขั้นตอนคือการสอนสระอ้าว เมื่อมีตัวสะกด -ว จะลดรูป เหลือ ว เช่น ลัว + ด = ลวด, สระโอะ เมื่อมีตัวสะกด -ะ จะลดรูปหายไป เช่น โอะ + ด = จด สระเออ เมื่อมี ก, ด, บ, ง, น, ม เป็นตัวสะกด อ จะเปลี่ยนเป็น -ิ เช่น เปอ + ด = เป็ด ถ้ามี ย สะกด อ จะหายไป เช่น เลอ + ย = เลย สระออ ที่มีตัวสะกด แต่ยังคงรูปสระ มีอยู่ 3 คำ คือ เทอญ เทอม เกอว

5. การสอนคำใหม่และนำไปใช้แต่งประโยค

6. ให้มีกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การเล่านิทาน การใช้เพลง ปรศนาคำทาย เติมคำภาพตัดต่อ ทายคำจากภาพ เป็นต้น

ในการสร้างชุดการสอนสระอัว สระโอะ และสระเออ ได้มีการสอนไปที่ละสระ การรู้จักคำ อ่านคำและสามารถนำไปแต่งประโยค รวมทั้งนำนิทาน เพลง ปริศนาคำทาย รวมทั้งการให้ฝึกทำแบบฝึกทั้งอ่านและเขียนในการช่วยให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

2.12 วิธีการสอน

วิธีการสอนอ่านมีหลายวิธี แต่ละวิธีมีข้อดีและข้อบกพร่องแตกต่างกัน ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในแต่ละวิธี เพื่อเลือกวิธีอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหาและทักษะที่ต้องการพัฒนาในตัวผู้เรียน นอกจากนี้ครูจะต้องเข้าใจวิธีบูรณาการวิธีสอนเพื่อทำให้วิธีสอนเกิดความสัมพันธ์ โดยนำวิธีที่ดีต่าง ๆ มาผสมผสานหรือบูรณาการเข้าด้วยกัน ตัวอย่างวิธีสอนอ่านแบบต่าง ๆ ที่ครูควรนำมาผสมผสานกันและเป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน มีดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบแจกลูก วิธีสอนอ่านแบบนี้เริ่มใช้กันมาตั้งแต่ในสมัยโบราณ เป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักรูปและเสียงของอักษรทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะ และสระ เช่น กะ กา กิ กี กื่อ กุ ภู ฯลฯ และ กา ขา คาง งา จา ฉา ซา ฯลฯ รวมทั้งการผันวรรณยุกต์ที่แยกตามอักษรสูง-กลาง-ต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า ก๋า, ขา ข่า ข้ำ และ คา ค่า ค้ำ เป็นต้น วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีสอนที่ช่วยให้เด็กเรียนคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้ดี แต่บางครั้งทำให้นักเรียนไม่สนใจการอ่าน เพราะไม่ค่อยเข้าใจความหมายของคำ และ ทำให้ขาดทักษะการอ่านเร็ว การสอนอ่านแบบแจกลูกจึงมุ่งให้เด็กออกเสียงได้เป็นส่วนใหญ่มากกว่าที่จะมุ่งอ่านเพื่อเอาความหมาย การสอนโดยวิธีแจกลูกจะได้ผลดีมากที่สุดเมื่อเด็กโตพอที่จะรู้เหตุผลได้ดีแล้ว เช่น ในตอนปลายปีของชั้น ป.1 เป็นต้น อย่างไรก็ตาม การสอนอ่านแบบแจกลูกตลอดไปย่อมไม่ได้ผลดี เพราะจะทำให้เด็กมีความสนใจต่อเสียงและการประสมอักษรจนลืมนึกถึงความหมายของคำ

2. วิธีสอนอ่านแบบสะกดคำ ในปัจจุบันใครก็ตามที่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้นับว่าเป็นข้อเสียเปรียบอย่างมหาศาลทั้งในด้านธุรกิจและการสังคม เพราะโลกทุกวันนี้เป็นโลกของการอ่านและโลกของการเขียน ซึ่งทั้งในเรื่องทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนั้นก็ย่อมจะต้องมีการสะกดคำ (Spelling) รวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษามากพอสมควร นักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกาบางท่านได้รายงานถึงความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถในการสะกดคำ และความสามารถในการอ่านว่า มีอยู่ค่อนข้างสูงมากในระดับประถมศึกษา เป็นต้นว่า เด็กที่สะกดคำเก่งมักจะเป็นเด็ก ที่อ่านเก่ง และเด็กที่อ่านไม่เก่งก็มักจะเป็นเด็กที่สะกดคำไม่เก่งด้วยเสมอ แต่ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า เด็กที่สะกดคำไม่เก่งจะต้องอ่านไม่เก่งไปเสียทั้งหมด การเรียนรู้ในการอ่านกับการเรียนรู้ในการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก อันที่จริงวิธีสอนอ่านแบบสะกดตามในภาษาไทยนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งของวิธีสอนอ่านแบบแจกลูกหรือประสมคำ แต่ที่แยกออกมาอีกเพื่อให้

มองเห็นได้ชัดเจนขึ้น ตัวอย่างการสะกดคำ เช่น แ-ผ-น อ่านว่า “แผน” เป็นต้น ดังนั้นวิธีสอนอ่านแบบสะกดคำจึงเป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งมีอิทธิพลต่อการอ่านของเด็กด้วย

3. วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยค วิธีสอนแบบนี้จะช่วยให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ดี ทำให้นักเรียนอ่านได้เร็วเพราะสามารถกวาดสายตาไปได้ครั้งละ 2-3 คำ นอกจากนี้ยังช่วยให้ทำความเข้าใจจากการอ่านไปใช้ด้วยการสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยคให้กับเด็กเริ่มเรียนหรือชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แล้วใช้วิธีสอนอ่านแบบแจกลูกในช่วงเวลาที่เหมาะสมปนกันทั้งสองอย่างจะได้ประโยชน์มากที่สุด และจะช่วยให้การอ่านของเด็กชั้นประถมศึกษาตอนต้น ๆ ดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่อย่างไรก็ดี หากจะใช้วิธีสอนอ่านแบบเป็นคำเป็นประโยคแต่เพียงอย่างเดียวก็อาจทำให้เด็กอ่านออกเสียงได้ไม่ดีเท่าที่ควร

4. วิธีสอนอ่านแบบใช้แผนภูมิประสบการณ์ แผนภูมิประสบการณ์มีหลายชนิด ซึ่งครูและนักเรียนสามารถช่วยกันสร้างขึ้นได้ แผนภูมิที่ดีจะเป็นอุปกรณ์หรือสื่อการสอนที่มีประโยชน์อย่างยิ่งในการสอนอ่าน การสอนอ่านโดยวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านคำหรือประโยคได้เร็วและมีความหมายมากขึ้น และนักเรียนสามารถนำความคิดที่ได้จากแผนภูมิไปใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ดี นอกจากนี้ครูยังสามารถใช้แผนภูมิสอนอ่านควบคู่ไปกับวิธีสอนอ่านแบบอื่น ๆ ได้ทุกแบบและใช้ได้กับทุกกลุ่มประสบการณ์อีกด้วย อย่างไรก็ตาม การทำแผนภูมิประสบการณ์ก็เป็นภาระหนักสำหรับครูและนักเรียน อีกทั้งถ้าจะสอนโดยให้นักเรียนอ่านแผนภูมิบ่อย ๆ เป็นประจำก็อาจจะทำให้เกิดความเบื่อหน่ายได้เหมือนกัน

สรุปได้ว่าการสอนอ่านให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ผู้สอนควรใช้หลาย ๆ วิธีดังที่กล่าวมาแล้ว เช่น การสอนอ่านแจกลูก การอ่านเป็นคำเป็นประโยค สร้างแผนภูมิประสบการณ์ต่าง ๆ เหล่านี้ แต่จะเลือกวิธีใดนั้นก็ควรคำนึงถึงเนื้อหาที่จะสอน และผู้เรียนว่าจะสอนวิธีใดจึงจะเหมาะสมที่สุด หรืออาจจะใช้หลาย ๆ วิธีรวมกันก็ได้

2.13 กิจกรรมเสนอแนะในการสอนอ่าน

1. กิจกรรมสร้างภาพ

- เล่นโดมิโนภาพ
- เล่นโดมิโนตัวอักษร
- เล่นจับคู่ภาพกับตัวอักษร
- เล่นเปรียบเทียบภาพ เปรียบเทียบตัวอักษรที่เหมือนกันและแตกต่างกัน
- เล่นออกเสียงเหมือนแบบ

2. กิจกรรมอ่านคำ

- ทำบัตรคำ (อย่างเดียว)
- อ่านบัตรคำประกอบภาพ

- อ่านคำต่อเป็นประโยค
- อ่านเรียงคำเป็นประโยค
- ตกปลาบัตรคำ โดยเขียนคำอ่านที่ตัวปลา
- สะกดตัวอักษรจากคำที่กำหนดให้
- อ่านคำพ้องเสียง
- อ่านคำพ้องรูป
- อ่านคำคล้องจอง
- อ่านคำเสียงวรรณยุกต์
- อ่านคำจากตารางอักษร
- อ่านคำจากตารางคำ
- อ่านแจกลูกผสมอักษรจากกล่อง

3. กิจกรรมการอ่านประโยค

- อ่านประโยคจากภาพ
- อ่านประโยคจากแผนภูมิ
- อ่านประโยคจากหนังสือนิทานหรือนิยาย

4. กิจกรรมการอ่านเรื่อง

- อ่านนิทาน
- อ่านการ์ตูน
- อ่านสารคดี
- อ่านคู่มือทำสิ่งของ
- อ่านบทความ
- อ่านเรื่องสั้น
- อ่านวรรณคดี

สรุปได้ว่า ในการสอนอ่านนั้น มีวิธีการส่งเสริมได้โดยการใช้กิจกรรมหลากหลาย ดังตัวอย่างที่ได้กล่าวไว้แล้ว เช่นกิจกรรมสร้างภาพ อาจจะใช้กิจกรรมโดมิโนภาพ โดมิโนอักษร กิจกรรมอ่านคำ ใช้การอ่านบัตรคำ อ่านบัตรคำประกอบภาพ ตกปลาบัตรคำ ฯลฯ ต่าง ๆ เหล่านี้ สามารถนำมาช่วยสร้างความรู้และความเข้าใจสำหรับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นผู้ช่วยครูผู้สอนได้อย่างดีอีกด้วย

3. การสร้างชุดการสอน

3.1 ความหมายของชุดการสอน

ชุดการสอนเป็นสื่อการเรียนรู้ชนิดหนึ่ง ซึ่งจัดขึ้นมาในรูปของสื่อประสมโดยการนำเอาสื่อหลายชนิดมาสัมพันธ์กันและสอดคล้องกับเนื้อหา ประสบการณ์ของแต่ละหน่วย เพื่อช่วยเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพขึ้น ชุดการสอนจึงเป็นรูปแบบของการสื่อสารระหว่างครูและนักเรียน ประกอบด้วยคำแนะนำเพื่อให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมการเรียนรู้จนบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การรวบรวมเนื้อหา มาสร้างเป็นชุดการสอนนั้นได้มาจากขอบข่ายของความรู้ที่หลักสูตรต้องการให้นักเรียนได้รับ เนื้อหาจะต้องตรงและชัดเจนที่จะสื่อความหมายให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมเป้าหมายของการเรียน กูด (Good. 1973 : 306) ชุดการสอน หรือชุดของสื่อประสมที่สร้างขึ้นมาเพื่อช่วยครูให้สามารถใช้สอนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งบางชุดประกอบด้วยเอกสารเพียงอย่างเดียว บางชุดเป็นบทเรียนที่ให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง (Brown 1977 : 338) เพราะได้จัดระบบการผลิตและการนำเอาสื่อการเรียนรู้หลายอย่างมาสัมพันธ์กัน และมีคุณค่าส่งเสริมกันและกัน สื่อการเรียนรู้ชุดหนึ่งใช้อธิบายข้อเท็จจริงของเนื้อหา อีกชุดหนึ่งใช้เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้ง จึงอาจกล่าวได้ว่าชุดการสอนคือ กล้องหรือช่องบรรจุสื่อการเรียนรู้การสอนต่างๆ พร้อมทั้งคำแนะนำในการกระทำกิจกรรมตามขั้นตอนที่เหมาะสม พร้อมทั้งจะให้ครูนำไปใช้ในการสอนได้ทันทีเพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้โดยไม่มีข้อยุ่งยาก เพียงแต่ครูพิจารณาว่าจุดมุ่งหมายของชุดการสอนตรงกับจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ครูก็สามารถนำชุดการสอนไปใช้ได้ (ลัดดา ศุภปริดี. 2524 : 29); (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525 : 185); (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 113-114)

สรุปได้ว่าชุดการสอน เป็นการนำสื่อในหลายรูปแบบและหลายชนิดมาจากวิธีการผลิตที่ต่างกันตามวัตถุประสงค์ของผู้ผลิต สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา เพื่อใช้ในการช่วยเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้บรรลุผลการเรียนรู้ที่จะเกิดกับผู้เรียน และช่วยให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ชุดการสอนประกอบด้วย เนื้อหากิจกรรม แบบฝึกหัด เกม เพลง นิทาน รวมทั้ง แบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้นำมาจัดบรรจุไว้อย่างเป็นระบบในรูปของกล่องหรือซอง ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้ทันที

3.2 แนวคิดที่นำมาสู่การผลิตชุดการสอน

แนวคิดตามหลักจิตวิทยา เกี่ยวกับความแตกต่างระหว่างบุคคล นักการศึกษาได้นำหลักจิตวิทยา มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน คำนี้ถึงความต้องการ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ ความแตกต่างระหว่างบุคคลหลายด้าน คือความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ โดยมีครูคอยแนะนำช่วยเหลือตามความเหมาะสม

(ไพเราะ สุธรรม. 2542 : 9 -10) ผู้เรียนจะสามารถเรียนรู้เนื้อหาในหน่วยย่อยต่าง ๆ ได้โดยใช้เวลาเรียนแตกต่างกันในการสอนจึงต้องมีการเตรียมเงื่อนไขที่จะช่วยให้นักเรียนทุกคนผ่านลำดับขั้นตอนของทุกหน่วยการเรียนรู้ ถ้านักเรียนได้เรียนตามอัตราการเรียนรู้ของตน นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเรียนนั้นมากขึ้นการจัดการเรียนการสอนจึงควรหาวิธีที่ทำให้คนส่วนใหญ่เรียนรู้ถึงเกณฑ์ที่เรียนว่า เรียนเพื่อรอบรู้ (master learning) เพ็ญศรี กันกา (2536 : 18) ได้สรุปไว้ว่าการเรียนเพื่อรอบรู้ คือการจัดการเรียนการสอนที่นักเรียนส่วนใหญ่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้ผ่านเนื้อหาที่จัดให้ได้ การเรียนเพื่อรอบรู้นี้ ส่วนใหญ่ผู้เรียนต้องสามารถผ่านจุดประสงค์ตามเกณฑ์ที่วางไว้ได้ จุดประสงค์ของการเรียนเพื่อรอบรู้ก็คือ การจัดเงื่อนไข และวัสดุการเรียนการสอนในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับนักเรียนแต่ละคน เพื่อให้นักเรียนส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จในการเรียน จึงเป็นวิธีการเรียนการสอนเพื่อลดการแข่งขัน ลดการเปรียบเทียบ จะช่วยพัฒนาทัศนคติในการเรียน และทัศนคติต่อตนเองของคนที่ผลการเรียนด้อยกว่าผู้อื่น จะช่วยให้พยายามมากขึ้นเรียนมากขึ้น ได้คะแนนสูงขึ้นกว่าเดิม เมื่อเปรียบเทียบกับระบบเดิม การเรียนเพื่อรอบรู้ (ไพเราะ สุธรรม. 2542 : 10 –11) ใช้รูปแบบของ คาร์โรล (Carroll) มาเป็นพื้นฐานในการจัดการเรียนเพื่อรอบรู้ โดยได้เสนอแนวความคิด ดังนี้

1. เด็กส่วนใหญ่ (อาจมากกว่า 90%) สามารถเรียนได้
2. เด็กแต่ละคนจะใช้เวลานานเท่าใดก็ได้ในการเรียนเนื้อหาตามที่กำหนด ซึ่งเป็นจัดการเรียนเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งจะแตกต่างจากการศึกษาในระบบเดิม ที่คำนึงถึงความสามารถของเด็กว่าจะเรียนได้มากเท่าใด หรือเรียนได้อย่างไร ภายในเวลาที่กำหนด
3. แนะนำให้ทดสอบ แต่มิใช่เป็นไปเพื่อจัดว่าใครเก่ง ใครอ่อน แต่จะใช้วินิจฉัยเพื่อจะได้จัดการเรียนการสอนได้เหมาะสม
4. ตั้งวัตถุประสงค์ในการเรียนให้เด่นชัด จะใช้วัสดุอุปกรณ์ใดบ้างที่จะช่วยเหลือให้ประสบความสำเร็จ กำหนดบุคคลที่จะต้องเรียนซ่อมเสริม

แนวคิดและกระทำใหม่เกี่ยวกับการปฏิรูปหลักสูตร (กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. 2536 : 193) โดยหลักสูตรสมัยก่อนนั้นได้มีการกำหนดการสอนแยกออกเป็นรายวิชา แต่ต่อมาได้มีการพัฒนาหลักสูตรและรวบรวมรายวิชาต่าง ๆ เข้าไว้เป็นหมวดวิชา แต่ละหมวดวิชาจะสัมพันธ์กัน มีลักษณะถ่ายโยงความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น การสอนตามหลักสูตร ซึ่งถือว่าเป็นหลักสูตรแบบบูรณาการนี้ กลุ่มวิชาต่าง ๆ จะมีลักษณะเป็นหน่วยการเรียนรู้หลาย ๆ หน่วยสัมพันธ์กัน โดยหลักการแล้วจะต้องสอนแบบหน่วย จึงจะช่วยให้เนื้อหาสัมพันธ์กัน ดังนั้นการใช้สื่อการสอนจึงจำเป็นจะต้องบูรณาการสื่อเข้าด้วยกันในลักษณะของสื่อประสม และจะต้องให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ของแต่ละหน่วยการเรียนรู้ด้วย เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สร้างชุดการสอนขึ้นมา

แนวคิดที่จะเปลี่ยนการสอนจากเดิมที่ยึดครูเป็นศูนย์กลาง ครูเป็นแหล่งความรู้และเป็นผู้หาความรู้มาสอนเด็ก มาเป็นให้เด็กเป็นสำคัญ ให้เด็กมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 115-116) การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันยังมีข้อจำกัด คือ ส่วนใหญ่ครูเป็นผู้ไปค้นคว้าหาความรู้มาสอนเด็ก มาบอกเด็ก ทำให้เด็กขาดโอกาสค้นคว้าหาความรู้ และประสบการณ์ด้วยตนเองการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเป็นวิธีหนึ่งจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกและค้นหาวัดดูต่าง ๆ โดยมีพื้นฐานมาจากความสนใจ การตั้งจุดมุ่งหมายของครู หรือผู้เรียน อัตราความก้าวหน้าในการเรียน และระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน โดยจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนเรียนด้วยการใช้ความรู้จากสื่อการสอนแบบต่าง ๆ

แนวคิดในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ที่ได้เปลี่ยน และขยายตัวออกไปเป็นสื่อการสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 119) ซึ่งคลุมการใช้สิ่งที่สิ้นเปลือง (วัสดุ) เครื่องมือต่าง ๆ (อุปกรณ์) และกระบวนการ อันได้แก่ การสาธิตทดลองและกิจกรรมต่าง ๆ เดิมนั้นการผลิตและการใช้สื่อการสอนมักออกมาในรูปต่างคนต่างผลิต ต่างคนต่างใช้ เป็นสื่อเดี่ยว มิได้มีการจัดระบบการใช้สื่อหลายอย่าง บูรณาการให้เหมาะสม และใช้เป็นแหล่งความรู้สำหรับนักเรียน แทนการให้ครูเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนอยู่ตลอดเวลา แนวโน้มใหม่จึงเป็นการผลิตสื่อการสอนแบบประสมให้เป็นชุดการสอนอันจะมีผลต่อการใช้ของครู คือ เปลี่ยนจากการใช้สื่อ เพื่อช่วยครูสอน มาเป็น เพื่อช่วยนักเรียน ให้เด็กได้หยิบและใช้สื่อการสอนต่าง ๆ ด้วยตัวนักเรียนเอง โดยอยู่ในรูปของชุดการสอน

แนวคิดที่พยายามสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และนักเรียนกับสภาพแวดล้อม (สุนันท์ สังข์อ่อง. 2526 : 134; ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 115-116) แต่ก่อนความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนเป็นแบบทางเดียว คือ ครูเป็นผู้นำและนักเรียนเป็นผู้ตาม ครูมิได้เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นอย่างเสรี นักเรียนอาจมีโอกาสดูต่อเมื่อครูให้พูด ความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียนแทบจะไม่มีส่วนใหญ่อการสอนจัดอยู่เพียงในห้องเรียน จึงต้องนำกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์มาใช้เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมร่วมกัน ทฤษฎีกระบวนการกลุ่มอันเป็นแนวคิดทางพฤติกรรมศาสตร์ จึงมีประโยชน์ในการจัดระบบการผลิตสื่อเป็นชุดการสอน

แนวคิดที่ยึดหลักการจิตวิทยาการเรียนรู้มาจัดสภาพการณ์การเรียนรู้เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบเห็นสิ่งต่าง ๆ (กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. 2536 : 6) ดังนี้

1. ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. มีโอกาสทราบว่าการตัดสินใจหรือการทำงานของตนถูกหรือผิดได้ทันที
3. มีการเสริมแรงทางบวกที่ทำให้ผู้เรียนภาคภูมิใจที่ได้ทำถูกหรือคิดถูก อันจะทำให้เกิดพฤติกรรมซ้ำอีก

4. ค่อยเรียนรู้ทีละขั้นตอนตามความสามารถและความสนใจของผู้เรียนโดยไม่ถูกบังคับ

การจัดสภาพการเรียนรู้ตามดังกล่าวนี้ต้องมีเครื่องมือในการช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยการจัดสอนในรูปของกระบวนการและใช้ชุดการเรียนรู้การสอน ซึ่งในการสร้างชุดการสอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของบุคคล ความสนใจ ความสามารถของแต่ละคน รวมทั้งการนำเอาสื่อหลาย ๆ มาใช้ประกอบกิจกรรมของนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้และเกิดประสิทธิผลมากที่สุด

3.3 ประเภทชุดการสอน

ชุดการสอนจำแนกตามลักษณะการสร้างและตามความมุ่งหมายของการใช้ได้หลายลักษณะ เช่น แบบความรู้ต่อเนื่อง แบบให้นักเรียนเลือกเรียน เพื่อให้เกิดพฤติกรรมที่ต้องการแบบให้นักเรียนเลือกตามความถนัด แบบที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนแต่ละระดับ แบบที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ตามระดับความยากง่ายของเนื้อหาวิชา และแบบแสวงหาประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตัวเอง นักการศึกษาหลายท่านได้จำแนกประเภทของชุดการสอนตามลักษณะประโยชน์การใช้ได้หลายประเภท (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 114) ดังนี้

1. ชุดการสอนสำหรับประกอบการบรรยาย หรือชุดการสอนสำหรับครู เป็นชุดการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ให้ครูใช้ประกอบการบรรยาย ครูพูดน้อยลงและให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งจะมีเนื้อหาวิชาเพียงหน่วยเดียว
2. ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกันและอาจจัดการเรียนในรูปของศูนย์การเรียนรู้ ประกอบด้วย ชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วย ในแต่ละศูนย์มีสื่อการเรียนรู้หรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนนักเรียนในศูนย์กิจกรรมนั้น อาจจัดให้ผู้เรียนทั้งศูนย์ใช้สื่อการเรียนรู้ร่วมกันก็ได้ ผู้ที่จะเรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม อาจต้องการให้ครูช่วยเหลือเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มต้นเท่านั้น
3. ชุดการสอนรายบุคคล หรือชุดการสอนทางไกล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนแต่ละคนได้ใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นความสามารถ เมื่อศึกษาจบแล้วจะทดสอบประเมินผลความก้าวหน้าและศึกษาชุดอื่นต่อไปตามลำดับ เมื่อมีปัญหาผู้เรียนปรึกษาตนเองได้ และครูจะช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานหรือผู้แนะแนวทางการเรียน

สรุปว่า ชุดการสอนสร้างขึ้นใช้เพิ่มประสิทธิผลทางการเรียนของผู้เรียนตามผลการเรียนรู้และเพิ่มประสิทธิภาพทางการสอนของผู้สอนโดยมีจุดประสงค์ประการใดประการหนึ่งตามลักษณะของงาน ชุดการสอนมีหลายประเภททั้งชุดการสอนเป็นรายบุคคล (การสอนทางไกล) กิจกรรมกลุ่ม หรือชุดการสอนสำหรับประกอบการบรรยาย ผู้สอนจะสร้างชุดการสอนประเภทใด ขึ้นอยู่กับความสนใจและความเหมาะสมของเนื้อหาและจุดประสงค์ของการใช้

กรณีนี้ผู้วิจัยได้เลือกสร้างชุดการสอนประเภทประกอบคำบรรยาย โดยการใช้สื่อหลายชนิด เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ และเกิดความสนุกสนาน

3.4 องค์ประกอบของชุดการสอน

องค์ประกอบในการสร้างชุดการสอนนั้น มีความสำคัญต่อการสร้างชุดการสอนเป็นอย่างมาก เพราะจะเป็นแนวทางให้การสร้างชุดการสอนให้มีระบบและสมบูรณ์ในตัวเอง (ชม ภูมิภาค. 2524 : 102 –103) และ (วิชัย วงษ์ใหญ่. 2525 : 186-189) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของชุดการสอนดังนี้

1. หัวเรื่อง คือ การแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยแบ่งออกเป็นหน่วยย่อย เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดความคิดรวบยอด
2. คู่มือการใช้ชุดการสอน ผู้ใช้ชุดการสอนจะต้องศึกษาคู่มือก่อนที่จะใช้ชุดการสอน จึงจะทำให้การใช้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ คู่มือประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 คำชี้แจงเกี่ยวกับการใช้ชุดการสอน เพื่อให้ผู้สอนได้ใช้สะดวกและรู้ว่าจะต้องทำอะไรบ้าง

2.2 อุปกรณ์การสอน ส่วนมากจะระบุอุปกรณ์ในศูนย์วัสดุอุปกรณ์ซึ่งใหญ่เกินกล่องชุดการสอน อุปกรณ์เหล่านี้ครูหลายคนต้องใช้ร่วมกัน

2.3 บทบาทของนักเรียน เสนอแนะวิธีที่นักเรียนมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในการเรียน

2.4 การจัดชั้นเรียน

2.5 แผนการสอน ซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

2.5.1 หัวเรื่อง กำหนดเวลาเรียน จำนวนผู้เรียน

2.5.2 เนื้อหาสาระควรสรุปไว้ ส่วนรายละเอียดให้รวมไว้ในเอกสาร

ประกอบการเรียน

2.5.3 ความคิดรวบยอด หรือหลักการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นจากเนื้อหาสาระ

2.5.4 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.5.5 สื่อการสอน กิจกรรมการเรียนรู้ การประเมินผล

3. วัสดุประกอบการเรียน เช่นเอกสาร รูปภาพ แผนภูมิ และวัสดุ เป็นต้น

4. ขนาดของชุดการสอน ชุดการสอนไม่ควรใหญ่หรือเล็กเกินไป ควรทำให้มีขนาดพอเหมาะ เพื่อให้ใช้และเก็บรักษาได้สะดวก

นอกจากนี้ยังมีการประเมินผล (วาสนา ชาวหา. 2525 : 140) ได้กล่าวว่า การใช้ชุดการสอนมีการวัดผลการเรียน 3 ขั้นตอนได้แก่

1. การทดสอบก่อนเรียน หรือการประเมินเบื้องต้น มีวัตถุประสงค์คือ เพื่อให้ทราบว่าผู้เรียนอยู่ในระดับใดในการเรียนชุดการสอนนั้น และเพื่อทราบผลสัมฤทธิ์

2. การทดสอบหลังเรียนหรือการประเมินผลครั้งสุดท้าย เป็นข้อทดสอบเพื่อวัดผล
หลังจากการซ่อมแล้ว

3. แบบฝึกหัดระหว่างเรียน เพื่อตรวจสอบพัฒนาการของนักเรียนตามจุดประสงค์
การเรียนรู้ที่คาดหวัง

จากองค์ประกอบของชุดการสอนสรุปว่าชุดการสอนประกอบด้วยหัวเรื่องคู่มือการใช้
วัสดุประกอบการเรียน เหล่านี้จัดเป็นชุดการสอนที่มีสื่อประสมทั้งเนื้อหาและประสบการณ์

3.5 ขั้นตอนการผลิต

ขั้นตอนการผลิตชุดการสอน ซึ่งจะต้องให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการเรียน
การสอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์. 2537 : 459) ได้ลำดับขั้นตอนดำเนินงาน 4 ขั้นตอน คือ

1. ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหา คือการจำแนกเนื้อหาเป็นหน่วยย่อยไปจนถึงหน่วยใหญ่
ของบทเรียน ซึ่งเป็นหน่วยที่ใช้สอนได้แต่ละครั้ง
2. การวางแผนการสอน
3. ผลิตสื่อการสอน
4. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน

3.6 ประโยชน์ของชุดการสอน

ชุดการสอนจัดว่าได้รับความนิยมใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพราะนำสื่อหลายชนิด
มาประกอบกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ (กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. 2536 : 9 –10); (ชัยยงค์
พรหมวงศ์. 2537 : 121) กล่าวถึงประโยชน์ของชุดการสอนคือ

1. ช่วยให้ผู้สอนถ่ายทอดเนื้อหาประสบการณ์ที่สลับซับซ้อนและเป็นนามธรรมได้ดี
2. ได้รับความสนใจของผู้เรียนต่อสิ่งที่กำลังศึกษาเพราะชุดการสอนเปิดโอกาสให้
ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนด้วยตนเองเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น ฝึกการตัดสินใจ
แสวงหาความรู้ด้วยตนเอง และรับผิดชอบตนเองและสังคม
3. ช่วยสร้างความพร้อมและความมั่นใจแก่ผู้สอน เพราะชุดการสอนแยกเป็น
หมวดหมู่หยิบใช้ได้ทันที
4. แก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลและส่งเสริมการศึกษารายบุคคล ตาม
ความสนใจ ตามเวลา และตามโอกาส
5. ชุดการสอนกำหนดบทบาทของการเรียนชัดเจน วิธีการที่จะบรรลุจุดหมาย
เพิ่มพูนการสนใจในการเรียนของนักเรียนได้ด้วยการกระทำ
6. มีการวัดผลตนเองบ่อย ๆ ทำให้นักเรียนรู้การกระทำของตนและสร้างแรงจูงใจ

ดังนั้นชุดการสอนมีประโยชน์กับผู้ที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นครูผู้สอนและตัวนักเรียน อีกทั้งขั้นตอนการผลิตก็ไม่ยุ่งยากซับซ้อนเกินไป หากมองในแง่ของผลที่จะเกิดในด้านการเรียนการสอน ชุดการสอนจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพด้านการเรียนได้มากขึ้น

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

4.1 งานวิจัยในประเทศ

ผู้ทำการวิจัยได้รวบรวมงานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ไว้ดังนี้

ไพริน วงศ์ชายะ (2537) ได้ศึกษาการใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็ก ที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2537 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนมีคะแนนสูงกว่ากลุ่มควบคุม ที่เรียนโดยแผนการสอนวัดประสพการณ์ปกติ และยังพบว่าพฤติกรรมของนักเรียนมีความกระตือรือร้น สนใจให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

จำปี แดงดวง (2538) ได้วิจัยเรื่อง การทดลองใช้เกมผสมผสานในการสอนคำศัพท์กับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินระดับการสูญเสียการได้ยินตั้งแต่ 80 เดซิเบลขึ้นไป อายุระหว่าง 5-6 ปี จำนวน 6 คน ผลปรากฏว่า เด็กมีความคิดรวบยอดเกี่ยวกับคำศัพท์เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ณัฐพร สุจริตธรรม (2540) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องพื้นบ้านพื้นเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้ชุดการสอน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย สูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่สอนตามปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พุทธร วิโนทพรรษ์ (2540) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง กลไกมนุษย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏหลังจากใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 20.83 ของคะแนนเต็มซึ่งได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

ไพฑูรย์ ฤทธิ์กระโทก (2540) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างชุดการสอนกลุ่มการทำงาน และพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ชุดงานที่เตรียมไปสู่อาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80.44/90.32 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้

ไพเราะ สุธรรม (2542) ได้วิจัยเรื่อง ชุดการสอนสระเออะ สระเอือ สระเอะ และ สระเอีย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ระยะเวลา 30 คาบ จำนวน 26 คน ผลการวิจัยปรากฏว่า จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำแบบฝึกหัดผ่านเกณฑ์มาตรฐานโดยเฉลี่ยรวมร้อยละ 89.43 และจำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านโดยเฉลี่ยร้อยละ 84.62

ขจีพรรณ จันทระ (2543) ได้ศึกษาเรื่องการใช้ชุดการสอนสำหรับห้องเรียนแบบ ศูนย์การเรียน วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ชุดการสอนมีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลการเรียนก่อน และหลังใช้ชุดการสอน แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

สโตน (Stone. 1975) ได้ศึกษาผลการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ตามเอกัตภาพโดยใช้ ชุดการเรียนคณิตศาสตร์กับนักเรียนเกรด 7 และเกรด 8 จำนวน 34 คน ของโรงเรียนในเมือง เดโมโพลิส เพื่อที่จะหาข้อสรุปประสิทธิภาพของชุดการสอน แอล เอ พี (LAP) ในวิชา คณิตศาสตร์สำหรับนักเรียน เกรด 7 และเกรด 8 ของเมืองเดโมโพลิส ระหว่างปีการศึกษา 1972-1973 โดยวัดความก้าวหน้าทางการเรียนด้วยแบบทดสอบมาตรฐานที่ใช้วัดก่อนเรียนและ หลังเรียนผลการวิจัยสรุปได้ว่านักเรียนเกรด 7 ที่เรียนด้วยชุดการสอนมีความรู้ทางคณิตศาสตร์ ดีกว่านักเรียนระดับเดียวกันที่เรียนแบบเดิม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของ นักเรียนเกรด 7 และ 8 ซึ่งเรียนจากชุดการสอนไม่แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ที่เรียนในห้องเรียน

กิลส์ (Gilles. 1975) ได้วิจัยเรื่องคุณค่าของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนในระดับ ประถมศึกษา พบว่าชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ จากกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ที่ครูจัดไว้ให้ เป็นการสนองความต้องการของ นักเรียนที่ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ส่วนการสอน ตามปกติได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ให้ ครูผู้สอนมี บทบาทในการเรียนการสอนโดยเป็นผู้บรรยาย อธิบาย ควบคุม ให้เป็นไปตามแผนการสอน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนไม่มีอิสระต่อการทำกิจกรรมจึงทำให้ นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น และไม่มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เรียนในบทหนึ่ง ๆ

บราวน์เลย์ (Brawley . 1975) ได้วิจัยเกี่ยวกับประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบสื่อ ประสม (Multi Media Instructional Module) เพื่อใช้สอนเรื่องการบอกเวลาสำหรับเด็กเรียน ขั้ว ผู้ที่ทำการวิจัยได้สร้างชุดการสอน 12 ชุด ใช้เวลาสอน 15 วัน ผลการวิเคราะห์การใช้ชุดการ สอนระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง พบว่ากลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนทั้งในประเทศและต่างประเทศ พอสรุปได้ว่า สามารถนำชุดการสอนไปพัฒนาการเรียนการสอนได้ดีช่วยเหลือเด็กที่เรียนอ่อนได้ เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาตนเองได้เต็มที่ และยังเป็นการแบ่งเบาภาระของครูในการเตรียมการสอน และยังเพิ่มประสิทธิภาพในการสอนของครูยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. ระยะเวลาที่ใช้ในการค้นคว้า
3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล
7. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 เลือกโดยใช้วิธีเจาะจง จำนวน 7 คน

ผู้วิจัยใช้วิธีการคัดเลือกดังนี้

1. การขอความร่วมมือจากครูที่ปรึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 คัดแยกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจาก 4 ห้องเรียน โดยผู้วิจัยร่วมกับครูที่ปรึกษานำแบบสำรวจปัญหาในการเรียนของดร.ผดุง อารยะวิญญู ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปใช้ในการคัดแยก
2. นำแบบสำรวจปัญหาในการเรียนรู้มาทำการประเมินผลความสามารถด้านการอ่าน ของนักเรียนแต่ละคน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน

ระยะเวลาที่ใช้ในการค้นคว้า

การทดลองในครั้งนี้ ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ตั้งแต่วันจันทร์-วันศุกร์ วันละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที โดยใช้เวลาในการสอน 30 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ประกอบด้วย

1. ชุดการสอนสระโอะ เออ และสระอัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปสระโอะ เออ

และอัว

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างชุดการสอน

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิดและเทคนิควิธีการสร้างชุดการสอน ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. สร้างชุดการสอนสระโอะ เออ และอัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ยึดแนวการสร้างชุดการสอนของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2537 : 459) ที่มีขั้นตอนการสร้างซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 การวิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 2 การวางแผนการสอน

ขั้นที่ 3 การผลิตสื่อการสอน

ขั้นที่ 4 การทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน

2.1 การวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ศึกษาจุดประสงค์และขอบข่ายเนื้อหาภาษาไทยเรื่อง สระโอะ เออ และอัว จากกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 แบบเรียนและแผนการสอนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ เพื่อกำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและแบ่งเนื้อหา สระโอะ สระเออ และสระอัว ซึ่งชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 3 ชุด แต่ละชุดจะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 หัวข้อย่อย ใช้เวลาสอนทั้งหมด 30 คาบ คาบละ 60 นาที ดังนี้

ชุดที่ 1 สระโอะ

เวลา 10 คาบ

หัวข้อที่ 1 ผูกการวางรูปและอ่านสระโอะ

(2)

หัวข้อที่ 2 อ่านสะกดคำด้วยสระโอะไม่มีตัวสะกด

(4)

หัวข้อที่ 3 อ่านสะกดคำด้วยสระโอะมีตัวสะกด

(4)

ชุดที่ 2 สระเออ	เวลา 10 คาบ
หัวข้อที่ 1 ฝึกการวางรูปและอ่านสระเออ	(2)
หัวข้อที่ 2 อ่านสะกดคำด้วยสระเออไม่มีตัวสะกด	(4)
หัวข้อที่ 3 อ่านสะกดคำด้วยสระเออมีตัวสะกด	(4)

ชุดที่ 3 สระอัว	เวลา 10 คาบ
หัวข้อที่ 1 ฝึกการวางรูปและอ่านสระอัว	(2)
หัวข้อที่ 2 อ่านสะกดคำด้วยสระอัวไม่มีตัวสะกด	(4)
หัวข้อที่ 3 อ่านสะกดคำด้วยสระอัวมีตัวสะกด	(4)

2.2 การวางแผนการสอน ผู้วิจัยได้วางแผนการสอนในการจัดทำชุดการสอนแต่ละชุด โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 กำหนดผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของเนื้อหาในแต่ละหัวข้อย่อยทั้ง 9 หัวข้อที่จะนำมาสร้างชุดการสอน

2.2.2 ศึกษาและกำหนดวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยพิจารณาให้เหมาะสมกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาในชุดการสอนแต่ละชุด

2.2.3 กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลสำหรับชุดการสอนแต่ละชุดให้สอดคล้องกับเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในชุดการสอนแต่ละชุด

2.2.4 นำรายละเอียดดังกล่าวข้างต้นมาสร้างแผนการสอนสำหรับชุดการสอนแต่ละชุด โดยกำหนดรายละเอียดในการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้ได้สะดวกและถูกต้อง โครงสร้างของแผนการสอนประกอบด้วย สารสำคัญ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สารการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ/อุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผล

2.2.5 จัดทำคู่มือครู ในการจัดทำคู่มือครูหรือคู่มือการใช้ชุดการสอนนั้น ผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้จะให้ครูผู้สอนสามารถนำชุดการสอนไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ คู่มือที่ครูสร้างขึ้น ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- 1) คำชี้แจงสำหรับครู
- 2) สิ่งที่คุณต้องเตรียม
- 3) ส่วนประกอบของชุดการสอน
- 4) บทบาทของนักเรียน
- 5) แผนการสอน
- 6) แบบทดสอบการอ่าน

2.3 การผลิตสื่อการสอน ผู้วิจัยดำเนินการผลิตสื่อการสอน ดังนี้

2.3.1 สร้างสื่อการสอนในลักษณะนำสื่อหลายชนิดมาสัมพันธ์กัน โดย

คำนึงถึงความเหมาะสมของเนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เริ่มการนำเข้าสู่บทเรียนด้วย เพลง นิทาน และปริศนาคำทาย กิจกรรมในชั้นการสอนมีทั้งแบบฝึกอ่าน ฝึกเขียน ซึ่งผู้วิจัยได้ ประดิษฐ์ขึ้นมาบรรจุไว้ในชุดการสอน ส่วนเพลงผู้วิจัยได้ศึกษาและนำทำนองของเพลงที่มีอยู่ แล้วมาใช้ในการสอน เช่น เพลงสระโอะใช้ทำนองราวังไกล่เข้าไปอีกนิด เพลงสระเออใช้ทำนอง แหกตารีกีปัส และเพลงสระอัว ใช้ทำนอง This old man เป็นต้น

2.3.2 นำส่วนประกอบต่าง ๆ ที่จัดสร้างขึ้นมาจัดหมวดหมู่เป็นชุดการสอน โดยบรรจุไว้ในกล่อง เป็นชุด

2.3.3 นำชุดการสอนที่สร้างขึ้นเสนอประธานและกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ ตรวจสอบเพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข

2.3.4 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเหมาะสมของชุดการสอนที่จะนำไปใช้กับผู้เรียนแล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

2.3.5 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3.6 นำชุดการสอนสระโอะ สระเออ และสระอัว ที่เรียบร้อยแล้วไป ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

รายการคำที่ประสมด้วยสระโอะ สระเออ และสระอัว

คำที่ประสมด้วยสระโอะ สระเออ และสระอัว สำหรับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ 2 ตามที่กำหนดไว้ในแบบเรียนภาษาไทย ของกระทรวงศึกษาธิการตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544

คำที่ประสมสระโอะ

ร่ม โต๊ะ โป๊ะ กบ คน รถ นก ลบ มด รด ลม ตบ ตก บน ฟน

คำที่ประสมสระเออ

เจอ เธอ เตย เลย เนย เขย เกย เดิน เต็ม เลิก เกิด เปิด เติบ เขิน เงิน คำที่ประสมสระเออมีตัวสะกด แต่ยังคงรูปสระ มี 3 คำ คือ เทอญ เทอม และเกอว

คำที่ประสมสระอัว

วัว หัว ตัว บัว ถั่ว รั้ว สวน ชวน ขวด กล้วย ถ้วย มวย หมวก สวม นวด

ในการกำหนดเนื้อหาของสระโอะ สระเออ และ สระอัว เพื่อนำมาสร้างเป็นชุดการสอน ได้นำคำมาจากรายการคำ ดังนี้

สระโอะ สระเออ และสระอัว โดยวิธีเลือกแบบเจาะจงซึ่งคำที่จะนำมาใช้ส่วนใหญ่เป็นคำพยางค์เดียว สามารถสื่อสารได้ด้วยภาพและเป็นคำที่ใช้บ่อย ๆ ในชีวิตประจำวัน สระละ 10 คำ เมื่อได้คำมาแล้ว นำคำทั้งหมดมาสร้างเป็นชุดการสอนแต่ละชุด

การสร้างแบบประเมินทักษะการอ่าน

ในการสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านประจำชุดการสอนสระโอะ สระเออ และสระอัว ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาผลการเรียนรู้ที่คาดหวังและเนื้อหาวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เพื่อสร้างแบบประเมินทักษะการอ่านให้มีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ต้องการวัด เมื่อนักเรียนได้เรียนจากชุดการสอนสระโอะ สระเออ และสระอัว แล้วจะมีความรู้ความสามารถดังนี้

1.1 อ่านสะกดคำที่ประสมสระโอะ สระเออ และสระอัว ได้

1.2 อ่านสะกดคำโดยใช้คำพื้นฐานที่กำหนดให้ได้

2. สร้างแบบประเมินทักษะการอ่าน โดยให้ครอบคลุมเนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่ใช้ในการทดลอง

3. นำแบบประเมินทักษะการอ่านที่สร้างขึ้น ไปให้ประธานและกรรมการ ที่ควบคุมสารนิพนธ์พิจารณาแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทักษะภาษาไทย การวัดผลประเมินผล จำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบประเมินกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ที่มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

4. นำแบบประเมินการอ่านที่มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ชุดการสอนละ 10 คำรวมทั้งหมด 30 คำ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างและเรียนเรื่องนี้ไปแล้ว จำนวน 40 คน

5. นำกระดาษคำตอบมาตรวจให้คะแนนโดยข้อที่ตอบถูก ให้ 1 คะแนนข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ ให้ 0 คะแนน

เกณฑ์การประเมินทักษะด้านการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูป

1. คะแนนเต็ม 30 คะแนน

2. การแปลผล แบ่งเป็น 5 ระดับ

0-6	หมายถึง	ต่ำกว่าเกณฑ์
7-12	หมายถึง	พอใช้
13-18	หมายถึง	ปานกลาง
19-24	หมายถึง	ดี
25-30	หมายถึง	ดีมาก

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยนำชุดการสอนสระโอะ สระเออ และสระอัว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเอง โดยดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย ติดต่อขอความอนุเคราะห์จากโรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน เพื่อดำเนินการทดลองในโรงเรียน
2. ติดต่อครูที่ปรึกษาของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 4 ห้องเรียน เพื่อขอความร่วมมือในการสำรวจนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
3. นำแบบสำรวจปัญหาในการเรียน สำหรับใช้ในการคัดแยกเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านของ ดร.ผดุง อารยะวิญญู เพื่อหานักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 7 คน
4. ทำการทดสอบการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างไว้เป็นคะแนน การทดสอบก่อนการทดลอง
5. ระยะเวลาทดลอง ดำเนินการสอนด้วยตนเองตามแผนการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลรูปสระโอะ สระเออ และสระอัว ตั้งแต่วันจันทร์ – วันศุกร์ วันละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที รวมเวลาที่ทำทดลองทั้งหมด 30 คาบ ดังรายละเอียดการสอนตามแผนการสอนดังนี้

ตาราง 1 การสอนอ่านคำโดยชุดการสอนสระลรูป

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อที่	เรื่อง	จำนวนคาบ	แผนการสอน
1	สระโอะ (10คาบ)	1	ฝึกการวางรูปและอ่านสระโอะ	2	1.1 ขั้นนำ - นักร้องเพลงสระโอะ - ร่วมพูดคุยนื้อหาของเพลงสระโอะ 1.2 ขั้นสอน - ฝึกอ่านออกเสียงสระโอะตามบัตรคำ และร่วมพูดคุยวิธีการเขียนสระโอะที่ถูกต้อง จากบัตรคำ - ฝึกเขียนสระโอะตามรอยประ (จากใบงาน)

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อ ที่	เรื่อง	จำนวน คาบ	แผนการสอน
2		2	อ่านสะกดคำด้วย สระโอะไม่มี ตัวสะกด	4	1.3 ขั้นสรุป - ร้องเพลงสระโอะและอ่าน ออกเสียงสระโอะตามบัตรคำ พร้อม ๆ กัน 2.1 ขั้นนำ - ฟังนิทาน เรื่องสระโอะ - พูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องใน นิทาน 2.2 ขั้นสอน - ค้นหาคำที่ประสมสระโอะ ไม่มีตัวสะกดนำไปเขียนบน กระดานที่ละคน - ฝึกอ่านคำจากบนกระดาน ตามครูโดยวิธีการอ่านแบบแจกลูก - ฝึกอ่านคำตามบัตรภาพ และบัตรคำ - ให้นักเรียนทำใบงาน (เขียน คำศัพท์ที่ไม่มีตัวสะกด) 2.3 ขั้นสรุป - นักเรียนฝึกอ่านคำตาม บัตรคำและบัตรภาพพร้อม ๆ กัน
3		3	อ่านสะกดคำด้วย สระโอะมีตัวสะกด	4	3.1 ขั้นนำ - ร่วมกันทายปัญหาจากปริศนา คำทายทบทวนวิธีการอ่านและ วิธีการเขียนสระโอะที่ถูกต้องโดย การใช้บัตรคำ

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อ ที่	เรื่อง	จำนวน คาบ	แผนการสอน
4	สระเออ (10 คาบ)	1	ฝึกการวางรูปและ อ่านสระเออ	2	3.2 ขั้นสอน - ให้ยกตัวอย่างคำที่ประสมสระโอะอย่างน้อยคนละ 1 คำ - ให้นักเรียนสังเกตบัตรภาพและให้อ่านออกเสียงพร้อมกัน - ครูอธิบายวิธีการอ่านคำที่ประสมสระโอะมีตัวสะกดแบบแจกลูก จากบัตรคำ - ให้ฝึกอ่านคำบนกระดานแบบแจกลูกโดยการอ่านตามครู และฝึกอ่านทีละคนจนครบทุกคน - ฝึกอ่านคำตามบัตรคำ - ทำใบงาน (การเขียนคำได้ภาพ) 3.3 ขั้นสรุป - อ่านทบทวนคำจากบัตรภาพและบัตรคำพร้อมร้องเพลงสระโอะ 1.1 ขั้นนำ - นักร้องเพลงสระเออ และพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลงสระเออ 1.2 ขั้นสอน - ฝึกอ่านออกเสียงสระเออตามบัตรคำ พร้อมช่วยกันสังเกตวิธีการเขียนที่ถูกต้องฝึกเขียนสระเออตามรอยประ

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อ ที่	เรื่อง	จำนวน คาบ	แผนการสอน
5		2	อ่านสะกดยคำด้วย สระเออไม่มี ตัวสะกด	4	1.3 ขั้นสรุป - ร้องเพลงสระเออและอ่าน ออกเสียงสระเออตามบัตรคำ 2.1 ขั้นนำ - ร่วมกันทายปัญหาจาก ปริศนาคำทาย เกี่ยวกับสระเออ และทบทวนเพลงสระเออ 2.2 ขั้นสอน - ให้อ่านบัตรคำสระเออ - ฝึกอ่านคำตามบัตรภาพ - ฝึกอ่านคำแบบแจกลูกตาม บัตรคำ - ฝึกเขียนคำได้ภาพ - ให้ทำใบงาน(เติมสระ-เอ ในช่องว่าง) 2.3 ขั้นสรุป - อ่านทบทวนคำจากบัตร ภาพและบัตรคำพร้อม ๆ กันอีก ครั้ง
6		3	อ่านสะกดยคำด้วย สระเออมีตัวสะกด	4	3.1 ขั้นนำ - ฟังนิทาน เรื่องสระเออ - พุดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องใน นิทาน 3.2 ขั้นสอน - ค้นหาคำที่ประสมสระเออ มีตัวสะกดเขียนบนกระดาน

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อ ที่	เรื่อง	จำนวน คาบ	แผนการสอน
7	สระอัว (10 คาบ)	1	ฝึกการวางรูปและ อ่านสระอัว	2	- ฝึกอ่านคำจากบนกระดานตามครูโดยวิธีการอ่านแบบแจกลูก - ฝึกอ่านคำตามบัตรภาพและบัตรคำ - ทำใบงาน (เขียนคำ) 3.3 ขั้นสรุป - นักเรียนร่วมกันอ่านคำตามบัตรคำและบัตรภาพพร้อมๆ กัน 1.1 ขั้นนำ - นำร้องเพลงสระอัว และ ทบทวนการเขียนสระอัวที่ถูกต้อง 1.2 ขั้นสอน - ให้นักเรียนสังเกตวิธีการเขียนสระอัวตามบัตรคำ - ฝึกการเขียนสระอัวตามรอยประ พร้อมทั้งให้ฝึกอ่านออกเสียงไปพร้อม ๆ กัน 1.3 ขั้นสรุป - สังเกตบัตรสระอัว และอ่านพร้อมกัน อีกทั้งให้สรุปการเขียนสระอัวที่ถูกต้องอีกครั้ง
8		2	อ่านสะกดคำด้วย สระอัวไม่มี ตัวสะกด	4	2.1 ขั้นนำ - ฟังนิทาน เรื่องสระอัว - พูดคุยเกี่ยวกับเนื้อเรื่องในนิทาน

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อ ที่	เรื่อง	จำนวน คาบ	แผนการสอน
9		3	อ่านสะกดคำด้วย สระอ้อมมีตัวสะกด	4	2.2 ขั้นสอน - ให้นักเรียนบอกวิธีการเขียนสระอ้อมที่ถูกต้องเพื่อทบทวน - ค้นหาคำที่ประสมสระอ้อมมีตัวสะกดเขียนบนกระดาน - ฝึกอ่านคำจากบนกระดานตามครูโดยวิธีการอ่านแบบแจกลูก - ให้สังเกตและฝึกอ่านคำจากบัตรภาพและบัตรคำสระอ้อมตามครูและฝึกอ่านเองที่ละคนจนครบทุกคน - ให้ทำใบงาน (ระบายสีภาพ พร้อมเขียนคำใต้ภาพ) 2.3 ขั้นสรุป - นักเรียนร่วมกันอ่านคำตามบัตรคำและบัตรภาพพร้อม ๆ กัน 3.1 ขั้นนำ - ร่วมกันทายปัญหาจากปริศนาคำทาย เกี่ยวกับสระอ้อมพร้อมนำทบทวนเพลงสระอ้อม 3.2 ขั้นสอน - ให้นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างคำที่ประสมสระอ้อมคนละ 1 คำ - ให้สังเกตบัตรภาพและฝึกอ่านออกเสียงตามครู

ตาราง 1 (ต่อ)

ที่	ชุดการสอน	หัวข้อ ที่	เรื่อง	จำนวน คาบ	แผนการสอน
					- ให้ฝึกเขียนคำจากบัตรภาพบนกระดาน - ฝึกอ่านคำตามบัตรคำโดยวิธีแจกลูกตามครูและฝึกอ่านทีละคน - ให้ทำใบงาน (เขียนคำใหม่ให้ถูกต้อง) 3.3 ขั้นสรุป - ให้นักเรียนสังเกตบัตรภาพ บัตรคำ และอ่านออกเสียงพร้อมๆ กัน

6. หลังเสร็จสิ้นการทดลองสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป ทำการทดสอบทักษะด้านการอ่านตามแบบทดสอบชุดเดิมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อหาคะแนน การทดสอบหลังการทดลอง

7. ตรวจสอบผลการประเมินทักษะการอ่านแต่ละชุดการสอนแล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ โดยใช้วิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการทดลองมาวิเคราะห์ เพื่อหาประสิทธิภาพของชุดการสอน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐาน 80 /80

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านที่ประสมด้วยสระลดรูปก่อนและหลังการทดลอง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 73)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์. 2530 : 76)

$$S.D = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 $(\sum X^2)$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
 N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ในแบบทดสอบ โดยใช้สูตร ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249; อ้างอิงจาก Rowinelli and Hamibeton. 1977)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเป็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

ใช้สถิติแบบ Nonparametric Statistics เปรียบเทียบความแตกต่างของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลครูป โดยใช้แบบประเมินก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched - Pairs Signed-Rank Test เป็นวิธีการทดสอบนัยสำคัญ ณ ระดับนัยสำคัญที่ตั้งไว้ ซึ่งพัฒนามาจาก Sing Test แต่นำเอาขนาดของความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่มาพิจารณาด้วย ซึ่งใช้สูตรดังนี้ (นิภา ศรีไพโรจน์. 2533 : 91-97)

$$D = Y - X$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างของคะแนน X และ Y ก่อนและหลังการทดลอง
 X แทน คะแนนของการทดสอบก่อนการทดลอง
 Y แทน คะแนนของการทดสอบหลังการทดลอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่น่าสนใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงขอเสนอสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
S	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
D	แทน	ค่าความแตกต่างของข้อมูลแต่ละคู่
X	แทน	คะแนนของการประเมินก่อนการทดลอง
Y	แทน	คะแนนของการประเมินหลังการทดลอง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งผลการใช้ชุดการสอนสามารถสรุปผลได้ดังตาราง 2-3

ตาราง 2 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดประจำแต่ละชุดการสอนผ่าน

แบบฝึกหัด	จำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดผ่าน คิดเป็นร้อยละ
ชุดการสอนที่ 1 สระโอะ	85.71
ชุดการสอนที่ 2 สระเออ	80.00
ชุดการสอนที่ 3 สระอัว	85.71
เฉลี่ยรวม	83.80

จากตาราง 2 พบว่า มีจำนวนนักเรียนที่ทำแบบฝึกหัดประจำแต่ละชุดการสอนคิดเป็นร้อยละได้ดังนี้

ชุดการสอนที่ 1 สระโอะมีจำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.71

ชุดการสอนที่ 2 สระเออมีจำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 80.00

ชุดการสอนที่ 3 สระอัวมีจำนวนนักเรียนคิดเป็นร้อยละ 85.71

เมื่อนำจำนวนร้อยละของนักเรียน จากการทำแบบฝึกหัดในชุดการสอนทั้งหมดมาหาค่าเฉลี่ยรวม พบว่านักเรียนทำแบบฝึกหัดผ่านโดยเฉลี่ยร้อยละ 83.80 แสดงว่าชุดการสอนสระลจรูป สระโอะ สระเออและสระอัว มีประสิทธิภาพ 80 ตัวแรกตามเกณฑ์มาตรฐาน

ตาราง 3 ร้อยละของจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านผ่าน

คนที่	คะแนน	สอบ	หมายเหตุ
1	24	ผ่าน	
2	24	ผ่าน	
3	16	ผ่าน	
4	24	ผ่าน	
5	24	ผ่าน	
6	13	ไม่ผ่าน	
7	24	ผ่าน	
สรุปผ่านร้อยละ		85.71	

จากตาราง 3 พบว่า มีจำนวนนักเรียนที่ทำแบบทดสอบผ่านโดยเฉลี่ยร้อยละ 85.71 แสดงว่าชุดการสอนสระโอะ สระเออ และสระอัว มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง

สรุปได้ว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.80/85.71 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ตั้งไว้ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป รายละเอียด ดังตาราง 4-5

ตาราง 4 คะแนนการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ก่อนและหลังการทดลองจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป

คนที่	คะแนนก่อนการสอน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ	คะแนนหลังการสอน (คะแนนเต็ม 30 คะแนน)	ระดับ คุณภาพ
1	4	ต่ำ	24	ดี
2	7	พอใช้	24	ดี
3	3	ต่ำ	16	ปานกลาง
4	4	ต่ำ	24	ดี
5	5	ต่ำ	24	ดี
6	2	ต่ำ	13	ปานกลาง
7	5	ต่ำ	24	ดี
$\bar{X}$	4.28	ต่ำ	21.57	ดี
S.D.	1.60		5.71	

จากตาราง 4 แสดงว่าความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนการทดลองมีคะแนนตั้งแต่ 2 ถึง 7 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.60 จัดว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ แต่หลังการทดลองโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูปสระโอเอ และสระอัว จะมีคะแนนตั้งแต่ 13 ถึง 24 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.57 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.71 จัดอยู่ในระดับดีซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

ตาราง 5 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จากการสอนก่อนและหลังการทดลองโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป สระโอะ สระเออ และสระอัว

คนที่	คะแนน		ผลต่างของ คะแนน $D=Y-X$	ลำดับที่ของ ความ แตกต่าง	ลำดับตาม เครื่องหมาย		ค่า Sign test
	ก่อนสอน (X)	หลังสอน (Y)			บวก	ลบ	
1	4	24	20	6.5	+6.5		0*
2	7	24	17	3	+3		
3	3	16	13	2	+2		
4	4	24	20	6.5	+6.5		
5	5	24	19	4.5	+4.5		
6	2	13	11	1	+1		
7	5	24	19	4.5	+4.5		
					28	0	

จากตาราง 5 แสดงว่า ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูปสระโอะ เออ และอัวก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อสร้างชุดการสอนที่ประสมด้วยสระลดรูป สำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จากการสอนโดยการใช้ชุดการสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนสระลดรูป

สมมติฐานของการวิจัย

1. ชุดการสอนสระลดรูปที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ หลังการใช้ชุดการสอนอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการสอนสูงขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ในการดำเนินการศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาดังนี้

1. ประชากร
ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
2. กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน จำนวน 7 คน โดยเลือกแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดการสอน สระโอะ สระเออ และสระอัว
2. แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน

การดำเนินการทดลอง

1. ก่อนดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ทดสอบการอ่านกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อเก็บเป็นคะแนน ก่อนการทดลอง
2. ดำเนินการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นเอง โดยผู้วิจัย ซึ่งชุดการสอนประกอบด้วย ชุดการสอนสระโอะ, สระเออ , สระอัว ซึ่งแต่ละชุดการสอนจะใช้เวลาสอน 10 คาบ ทำการสอนตั้งแต่วันจันทร์ - วันศุกร์ วันละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที รวม 30 คาบ
3. หลังการทดลองผู้วิจัยจะทำการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านเพื่อเก็บเป็นคะแนนหลังการทดลอง
4. นำคะแนนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ ตามวิธีการของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed - Ranks Test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในการอ่านคำของกลุ่มตัวอย่างก่อนและหลัง การใช้ชุดการสอน สระโอะ สระเออ และสระอัว ซึ่งวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนสระลดรูปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
80 ตัวแรก คือประสิทธิภาพของชุดการสอนได้จากจำนวนนักเรียน ร้อยละ 80 ที่ทำแบบฝึกหัดในชุดการสอนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน
80 ตัวหลังประสิทธิภาพของชุดการสอนได้จากจำนวนนักเรียนร้อยละ 80 ที่ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนผ่านเกณฑ์มาตรฐาน
2. ทดสอบความแตกต่างของความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการใช้ชุดการสอนก่อนและหลังการทดลอง โดยการทดสอบของวิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched - Pairs Signed-Ranks Test)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ชุดการสอนสระลดรูปมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมทดลองการสอนโดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ และหลังการสอนโดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป มีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดี

3. ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระลดรูปของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้หลังการใช้ชุดการสอนสูงขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยการใช้ชุดการสอนสระลดรูป พบว่า นักเรียนทำแบบฝึกหัดผ่านโดยเฉลี่ยร้อยละ 83.80 แสดงว่าชุดการสอนสระลดรูป สระโอะ สระเออและสระอัว มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐาน 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ในข้อที่ 1

ผลการศึกษานี้แสดงถึงความสามารถในการอ่านคำ พบว่าอยู่ในระดับดี ซึ่งจะเห็นได้ว่าการทดลองจะมีคะแนนอยู่ระหว่าง 2-7 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.60 จัดว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ แต่หลังการทดลองโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูปสระโอะ เออและสระอัว จะมีคะแนนอยู่ระหว่าง 13-24 คะแนน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 21.57 มีค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.71 เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ทั้งนี้เพราะได้ดำเนินการตามแนวคิดที่ยึดหลักการจิตวิทยาการเรียนรู้มาจัดสภาพการเรียนรู้ โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบเห็นสิ่งต่างๆ (กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. 2536 : 6) มีกิจกรรมเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการเสริมแรงทางบวกให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจ และการจัดการเรียนรู้ที่ละขั้นตอนและตามความสนใจของผู้เรียนโดยไม่ถูกบังคับ นอกจากนี้ยังพบว่าความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป สระโอะ เออ และอัว ก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 3 สอดคล้องกับงานวิจัยของพุทธพร วิโนทพรรษ์ (2540) ได้วิจัยเรื่อง การสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตัวเอง วิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง กลไกมนุษย์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 30 คน ผลการวิจัยปรากฏหลังจากใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองมีค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 20.83 ของคะแนนเดิม ซึ่งได้จากการพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อีกทั้งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิลส์ (Gilles. 1975) ได้วิจัยเรื่องคุณค่าของชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา พบว่าชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์จากกิจกรรมและสื่อการเรียนการสอนต่างๆ ที่ครูจัดไว้ให้เป็นการสอนความต้องการของนักเรียนที่ให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น มีความคิดสร้างสรรค์เพิ่มขึ้น ส่วนการสอนตามปกติได้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการสอนที่กำหนดไว้ให้ ครูผู้สอนมีบทบาทในการเรียนการสอนโดยเป็นผู้บรรยาย อธิบาย ควบคุม ให้เป็นไปตามแผนการสอนโดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล นักเรียนไม่มีอิสระต่อการทำกิจกรรมจึงทำให้นักเรียนไม่มีความกระตือรือร้น และไม่มีความอยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เรียนในบทหนึ่งๆ

สรุปได้ว่า จากผลการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เมื่อเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนสระลดรูป สระโอะ สระเออ และสระอัว ช่วยให้มีความสามารถทางการอ่านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จะมีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากขึ้น จากการใช้ชุดการสอนสระลดรูป ซึ่งชุดการสอนนั้นจะประกอบด้วย เพลง เกม นิทาน แบบฝึกทักษะต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ฟัง พูด อ่าน และเขียน ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ก่อนทำการสอนผู้สอนควรทำความเข้าใจวิธีใช้สื่อ/อุปกรณ์การสอน
2. ขณะทำการสอนควรให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้งเพื่อเป็นการส่งเสริมความกล้าแสดงออกและมีความรักความสามัคคี
3. ครูผู้สอนควรมีการเสริมแรงให้ผู้เรียนเกิดความภาคภูมิใจและมีกำลังใจ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าต่อไป

ควรมีการจัดทำชุดการสอนในการสอนสระอื่น ๆ ที่นอกเหนือจาก สระที่ได้จัดทำแล้ว หรือการจัดทำชุดการสอนเพื่อสอนในวิชาอื่น ๆ ต่อไป

บรรณานุกรม

- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2536). *ชุดการเรียนรู้การสอน*. เชียงใหม่ : เทคโนโลยีทางการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กำชัย ทองหล่อ. (2533). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: อมรการพิมพ์.
- ขจีพรรณ จันทระ. (2543). *การสร้างชุดการสอนวิชาภาษาไทยสำหรับฝึกทักษะการอ่าน
จับใจความของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะ
กรรมการการศึกษาเอกชน อำเภอเมืองสงขลา จังหวัดสงขลา*. ปรินญาณินท์ กศ.ม.
(การประถมศึกษา). สงขลา: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ. ถ่ายเอกสาร.
- จำปี แดงด้วง. (2538). *การทดลองใช้เกมผสมผสาน ในการสอนคำศัพท์กับนักเรียนที่มีความ
บกพร่องทางการได้ยิน*. ปรินญาณินท์. กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ). กรุงเทพฯ: บัณฑิต
วิทยาลัย. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน์. (2528). *จิตวิทยาการอ่าน*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์
ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2537). *กระบวนการสันนิเวศนาการระบบสื่อการสอน เอกสารการสอน
ชุดวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา หน่วยที่ 1-8*. พิมพ์ครั้งที่ 14. นนทบุรี:
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2530). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ศูนย์
หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชม ภูมิภาค. (2524). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนา
พานิช.
- ณัฐพร สุจริตธรรม (2540). *การเปรียบเทียบผลสมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง
พื้นบ้านพื้นเมือง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้ชุดการสอนกับการสอน
ปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- นิภา ศรีโพธิ์โรจน์. (2533). *สถิติอนพาราเมตริก*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเอส พรินต์
เฮาส์.
- บันลือ พุกกะวัน. (2532). *มิติใหม่ในการสอนอ่าน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.
- เบญจมาพร ปัญญาข. (2543). *คู่มือการช่วยเหลือเด็กบกพร่องด้านการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ:
ครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ปรีดา ปัญญาจันทร์. (2549). *นิทานสระสนุก*. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: บริษัทแปลน
ฟอร์ คิดส์ จำกัด.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: แวนแก้ว.
- พุทธพร วิโนทพรรษ์. (2540). การสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง กลไก มนุษย์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (วิทยาศาสตร์ศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ไพฑูริย์ ฤทธิ์กระโทก. (2540). การสร้างชุดการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ (งานเลือก) ชุดงานที่เตรียมไปสู่อาชีพของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม (การประถมศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ไพริน วงศ์ชายะ. (2537). การใช้ชุดการสอนเพื่อเตรียมความพร้อมทางภาษาสำหรับนักเรียนชั้นเด็กเล็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การประถมศึกษา). เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- เพ็ญศรี กันกา. (2536). รายงานการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแผนกิจกรรมเสริมทักษะการเขียนภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ฝ่ายประถม). คณะครุศาสตร์ ภาควิชาประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ไพเราะ สุธรรม. (2542) ชุดการสอนสระเออะ สระเอือ และสระเอียสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรเจริญทัศน์.
- ลัดดา สุขปรีดี. (2524). เทคโนโลยีการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: ศักดิ์โสภการพิมพ์.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วาสนา ขาวหา. (2525). เทคโนโลยีทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: กราฟิการ์ต.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2523). พัฒนาหลักสูตรและการสอน (มิติใหม่). กรุงเทพฯ: รุ่งเรืองธรรม.
- _____. (2525). พัฒนาหลักสูตรและการสอน-มิติใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ศรียา นิยมธรรม. (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการศึกษาพิเศษ. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศรียา นิยมธรรม และคณะ. (2546). การศึกษาพิเศษ. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา
- สุนันท์ สังข์อ่อง. (2526). สื่อการสอนและนวัตกรรมทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. (2538). คู่มือครูการดำเนินการสำรวจเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

- อัมพร สุขเกษม. (2520). *การอ่านหนังสือ*. ศูนย์บริการคำสอนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- Arrowsmith. (1972). Reading V.S Thinking. Bulletin of the English Language Center.
- Brawley, Oletha Daniels. (1975, January). A Study to Evaluate the Effects of Using Multimedia Instructional Modules to Teach Time-telling to Retarded Learners. *Dissertation Abstracts International*. 35(7) : 4280-A.
- Brown, James W. (1977). *A.V Instruction Technology, Media and Methods*. New York : McGraw-Hill.
- Hildreth, Gertrude H. (1968). *Readiness for School Beginners*. New York : World Book Co.
- Giles. (1975, December). Learning Center : Designs for Learning and Living. *Dissertation Abstracts International*. 36(6) : 3383-A.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill.
- Stone, James Lenious Jr. (1975, July). The Effects of Individualized Learning Activities Packages in Mathematics on the Academic Achievement of Seven and Eight Grade Students in the Demopolis City Schools. *Dissertation Abstracts International*. 24(4) : 2261-A)
- Weilman W. (1972). *Principles and Practices of Teaching Reading*. The Unites States of America : Charles E. Merrill Publishing Co.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ดร.เรวดี กระโหมวงศ์

ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิจัยและประกันคุณภาพ
สถานที่ทำงาน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ

2. อาจารย์สุนันทา หิรัญสาลี

ตำแหน่ง ครู คศ. 3 (อาจารย์ 3 ระดับ 8)
สถานที่ทำงาน โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดสงขลา

3. อาจารย์จำเริญ สังข์มุสิกานนท์

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาพิเศษ (อาจารย์ 2 ระดับ 7)
สถานที่ทำงาน ศูนย์การศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ภาคผนวก ข

ตารางแสดงค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) โดยใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่าง
ข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแบบทดสอบ

ตาราง 6 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ที่ตรวจสอบ
ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	+3	1.0	
2	+1	+1	+1	+3	1.0	
3	+1	+1	+1	+3	1.0	
4	+1	+1	+1	+3	1.0	
5	+1	+1	+1	+3	1.0	
6	+1	+1	+1	+3	1.0	
7	+1	+1	+1	+3	1.0	
8	+1	+1	+1	+3	1.0	
9	+1	+1	+1	+3	1.0	
10	+1	+1	+1	+3	1.0	
11	+1	+1	+1	+3	1.0	
12	+1	+1	+1	+3	1.0	
13	+1	+1	+1	+3	1.0	
14	+1	+1	+1	+3	1.0	
15	+1	+1	+1	+3	1.0	
16	+1	+1	+1	+3	1.0	
17	+1	+1	+1	+3	1.0	
18	+1	+1	+1	+3	1.0	
19	+1	+1	+1	+3	1.0	
20	+1	+1	+1	+3	1.0	
21	+1	+1	+1	+3	1.0	
22	+1	+1	+1	+3	1.0	
23	+1	+1	+1	+3	1.0	
24	+1	+1	+1	+3	1.0	
25	+1	+1	+1	+3	1.0	

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ΣR	IOC	หมายเหตุ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	+1	+1	+1	+3	1.0	
27	+1	+1	+1	+3	1.0	
28	+1	+1	+1	+3	1.0	
29	+1	+1	+1	+3	1.0	
30	+1	+1	+1	+3	1.0	

ภาคผนวก ค

ผลการคัดเลือกนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 1

1. ภาษา

- 1) คำศัพท์
- 2) การฟังคำสั่ง
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การอ่าน
- 5) การเขียน

2. คณิตศาสตร์

- 6) การนับ
- 7) การเข้าใจความหมาย
- 8) การจำตัวเลข
- 9) สัญลักษณ์
- 10) การคำนวณ

3. เวลาและทิศทาง

- 11) เวลา
- 12) ขนาด
- 13) การจัดลำดับ
- 14) ทิศทาง

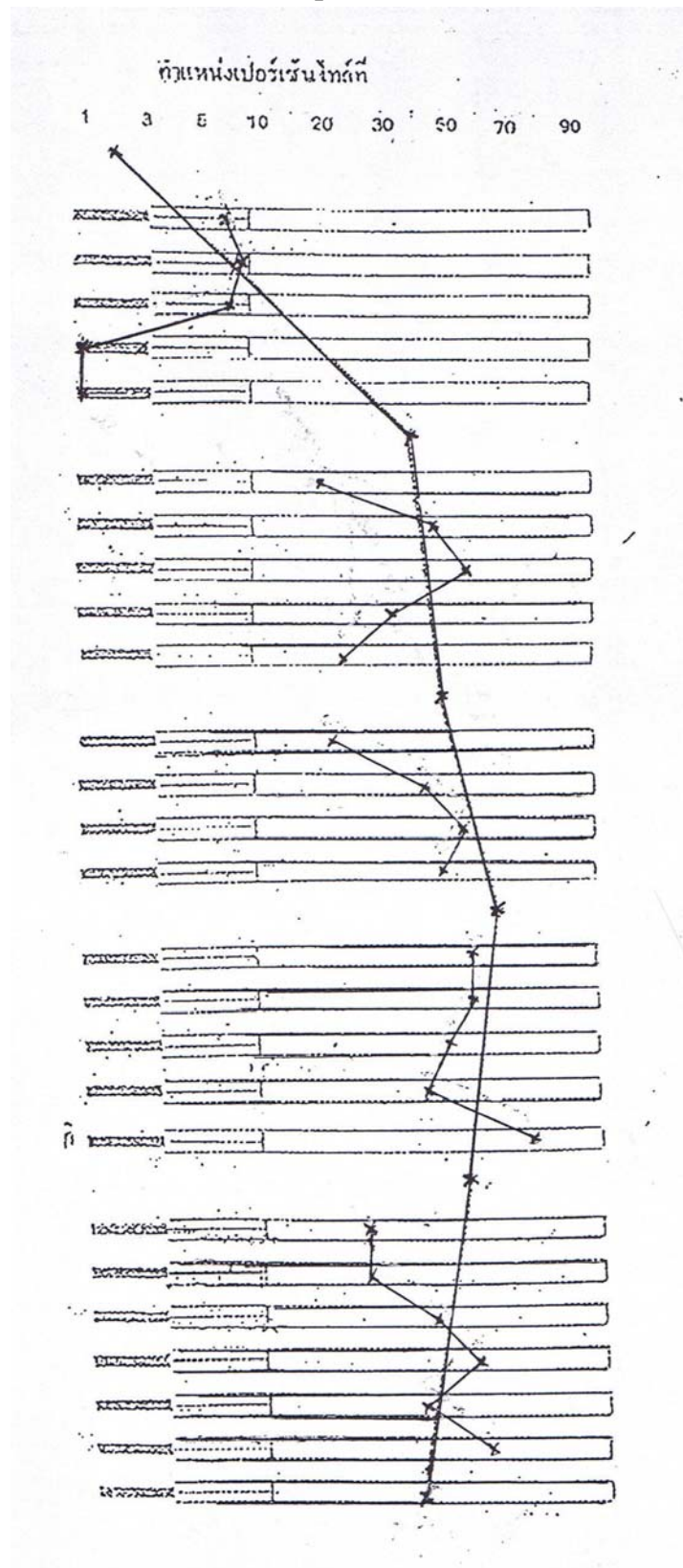
4. การเคลื่อนไหว

- 15) การเดิน/วิ่ง
- 16) การกระโดด
- 17) การทรงตัว
- 18) การใช้นิ้ว
- 19) การเคลื่อนไหวผิดปกติ

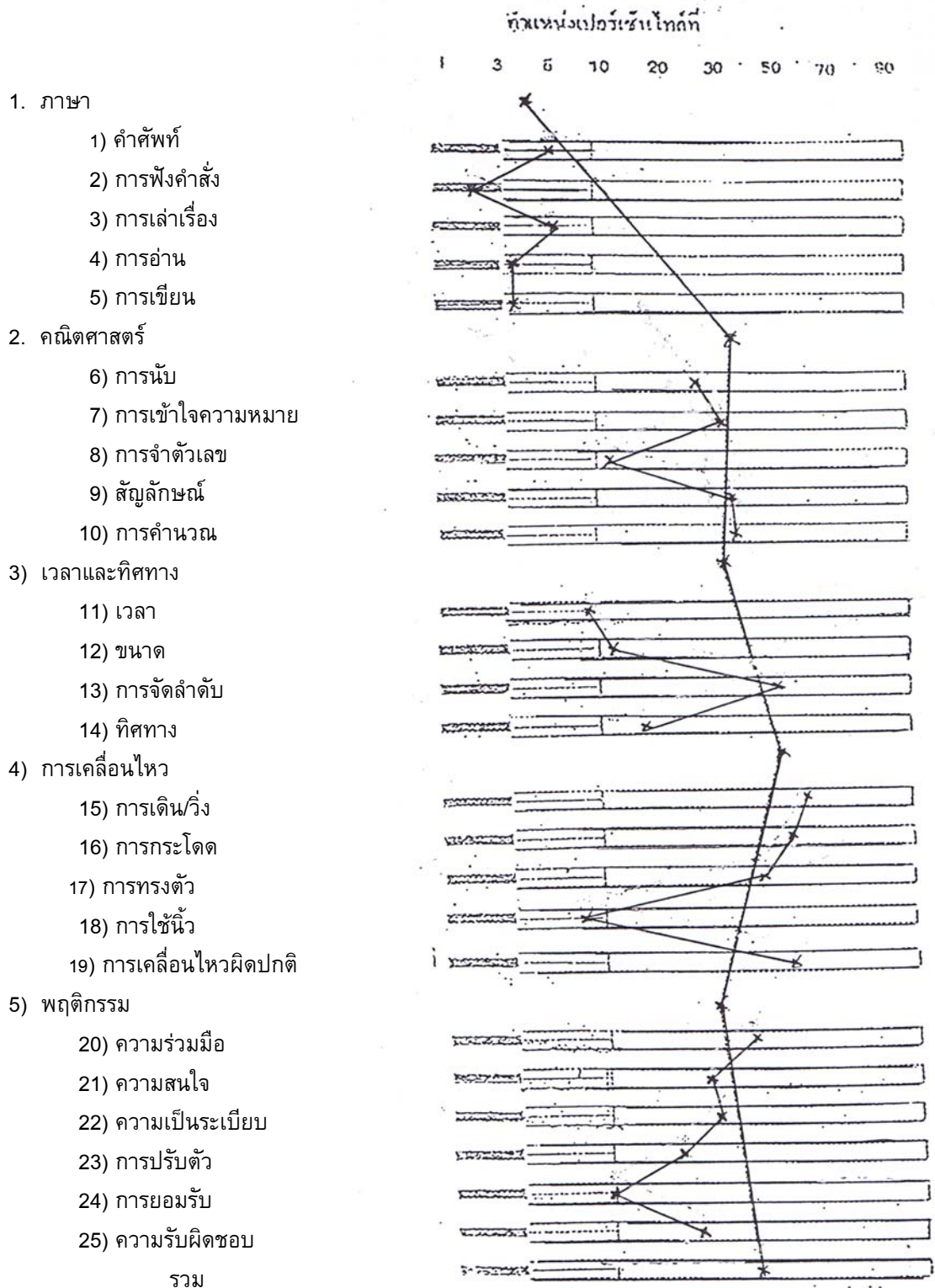
5. พฤติกรรม

- 20) ความร่วมมือ
- 21) ความสนใจ
- 22) ความเป็นระเบียบ
- 23) การปรับตัว
- 24) การยอมรับ
- 25) ความรับผิดชอบ

รวม

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 2

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 3

1. ภาษา

- 1) คำศัพท์
- 2) การฟังคำสั่ง
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การอ่าน
- 5) การเขียน

2. คณิตศาสตร์

- 6) การนับ
- 7) การเข้าใจความหมาย
- 8) การจำตัวเลข
- 9) สัญลักษณ์
- 10) การคำนวณ

3) เวลาและทิศทาง

- 11) เวลา
- 12) ขนาด
- 13) การจัดลำดับ
- 14) ทิศทาง

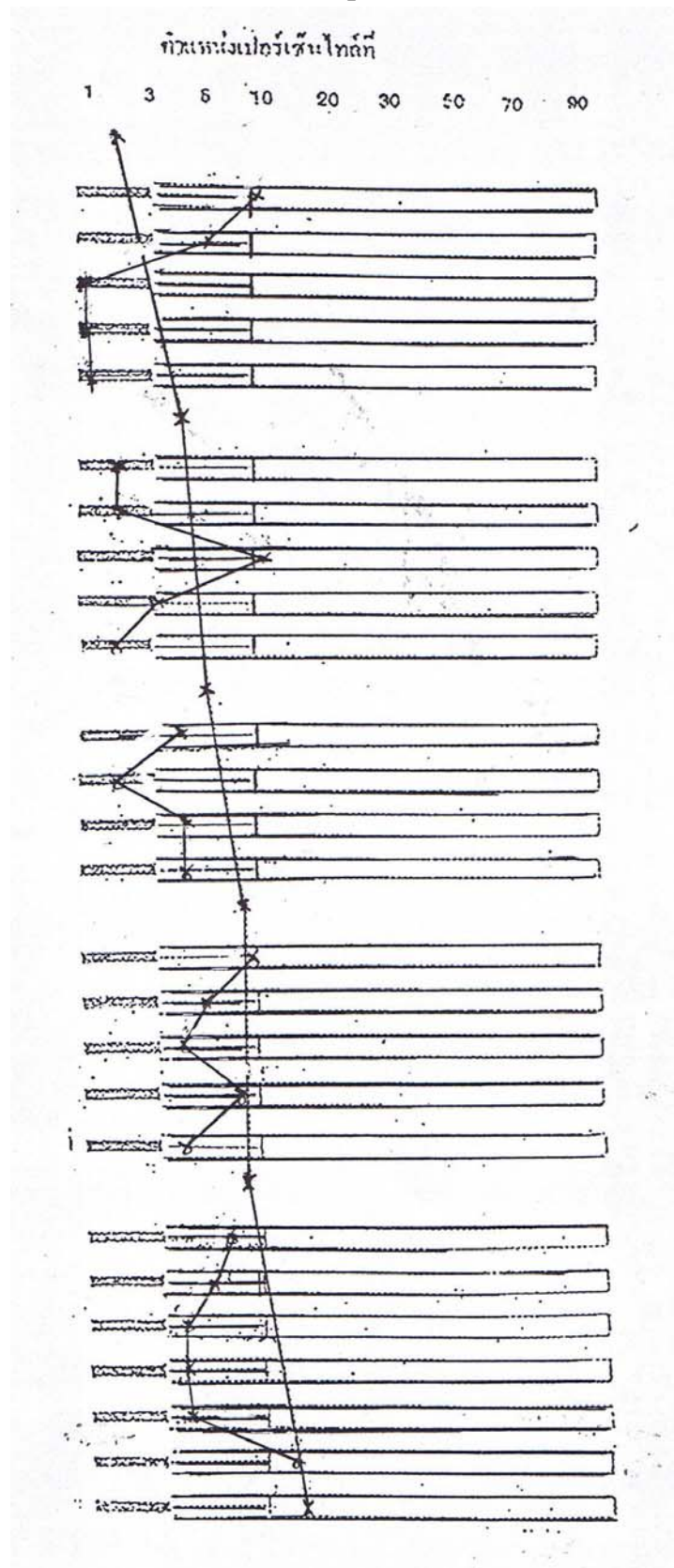
4) การเคลื่อนไหว

- 15) การเดินวิ่ง
- 16) การกระโดด
- 17) การทรงตัว
- 18) การใช้นิ้ว
- 19) การเคลื่อนไหวผิดปกติ

5) พฤติกรรม

- 20) ความร่วมมือ
- 21) ความสนใจ
- 22) ความเป็นระเบียบ
- 23) การปรับตัว
- 24) การยอมรับ
- 25) ความรับผิดชอบ

รวม

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 4

1. ภาษา

- 1) คำศัพท์
- 2) การฟังคำสั่ง
- 3) การเล่าเรื่อง
- 4) การอ่าน
- 5) การเขียน

2. คณิตศาสตร์

- 6) การนับ
- 7) การเข้าใจความหมาย
- 8) การจำตัวเลข
- 9) สัญลักษณ์
- 10) การคำนวณ

3) เวลาและทิศทาง

- 11) เวลา
- 12) ขนาด
- 13) การจัดลำดับ
- 14) ทิศทาง

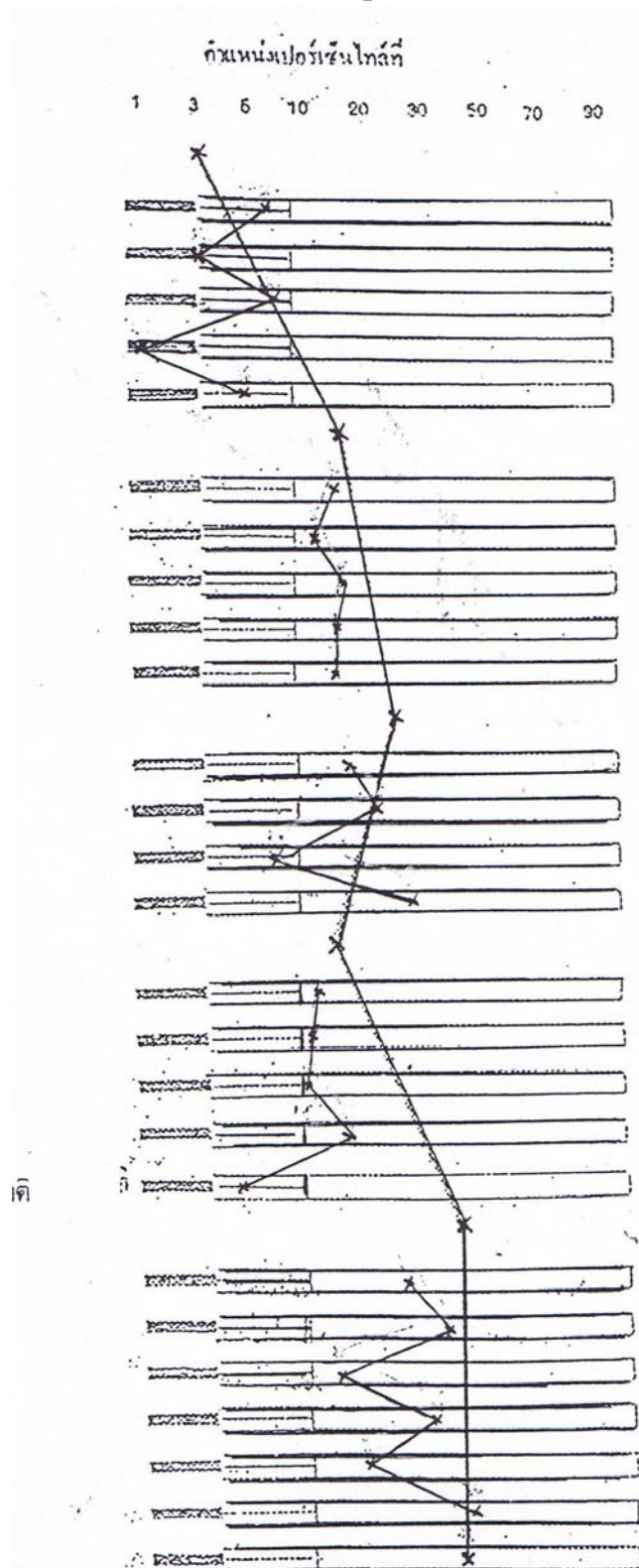
4) การเคลื่อนไหว

- 15) การเดินวิ่ง
- 16) การกระโดด
- 17) การทรงตัว
- 18) การใช้นิ้ว
- 19) การเคลื่อนไหวผิดปกติ

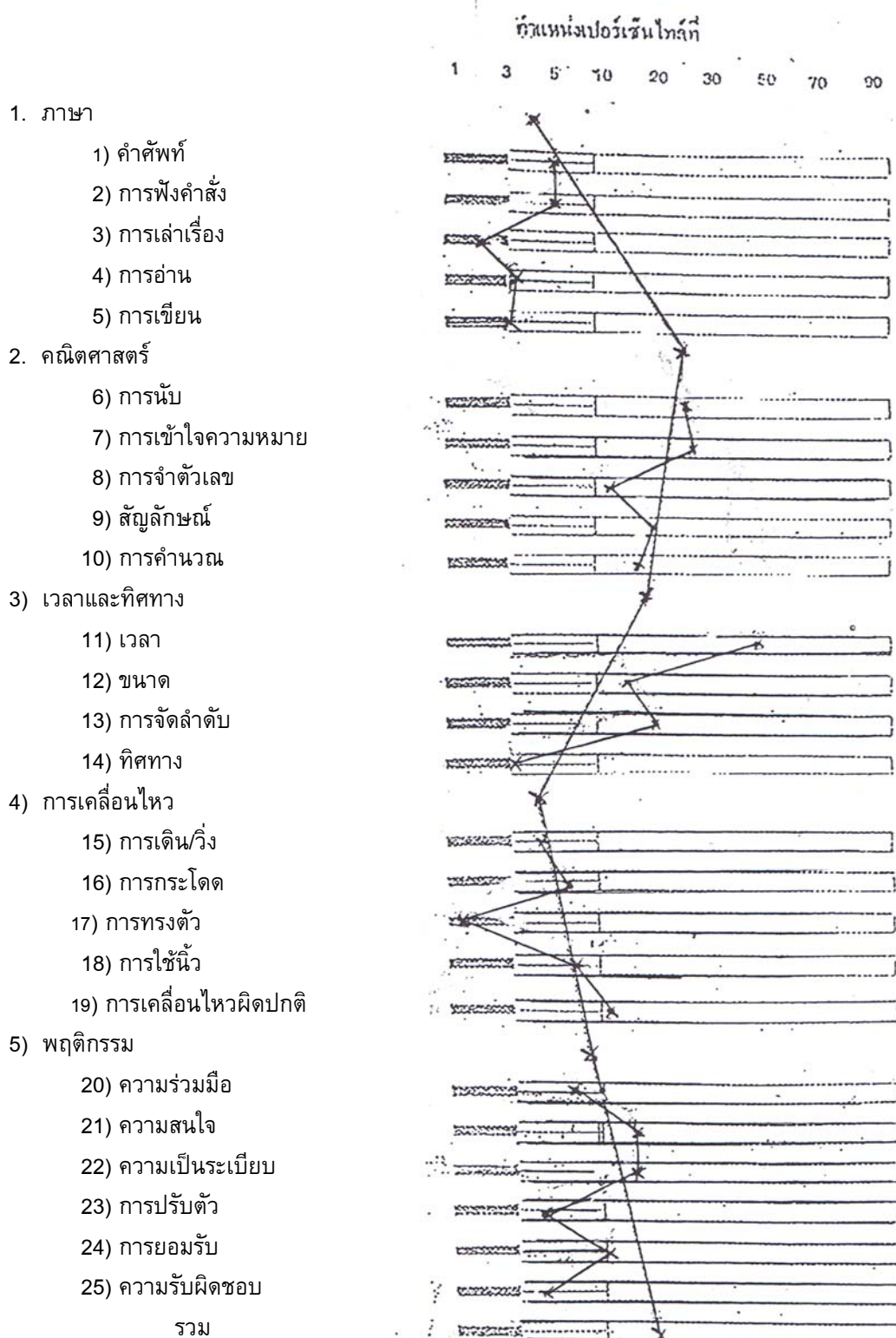
5) พฤติกรรม

- 20) ความร่วมมือ
- 21) ความสนใจ
- 22) ความเป็นระเบียบ
- 23) การปรับตัว
- 24) การยอมรับ
- 25) ความรับผิดชอบ

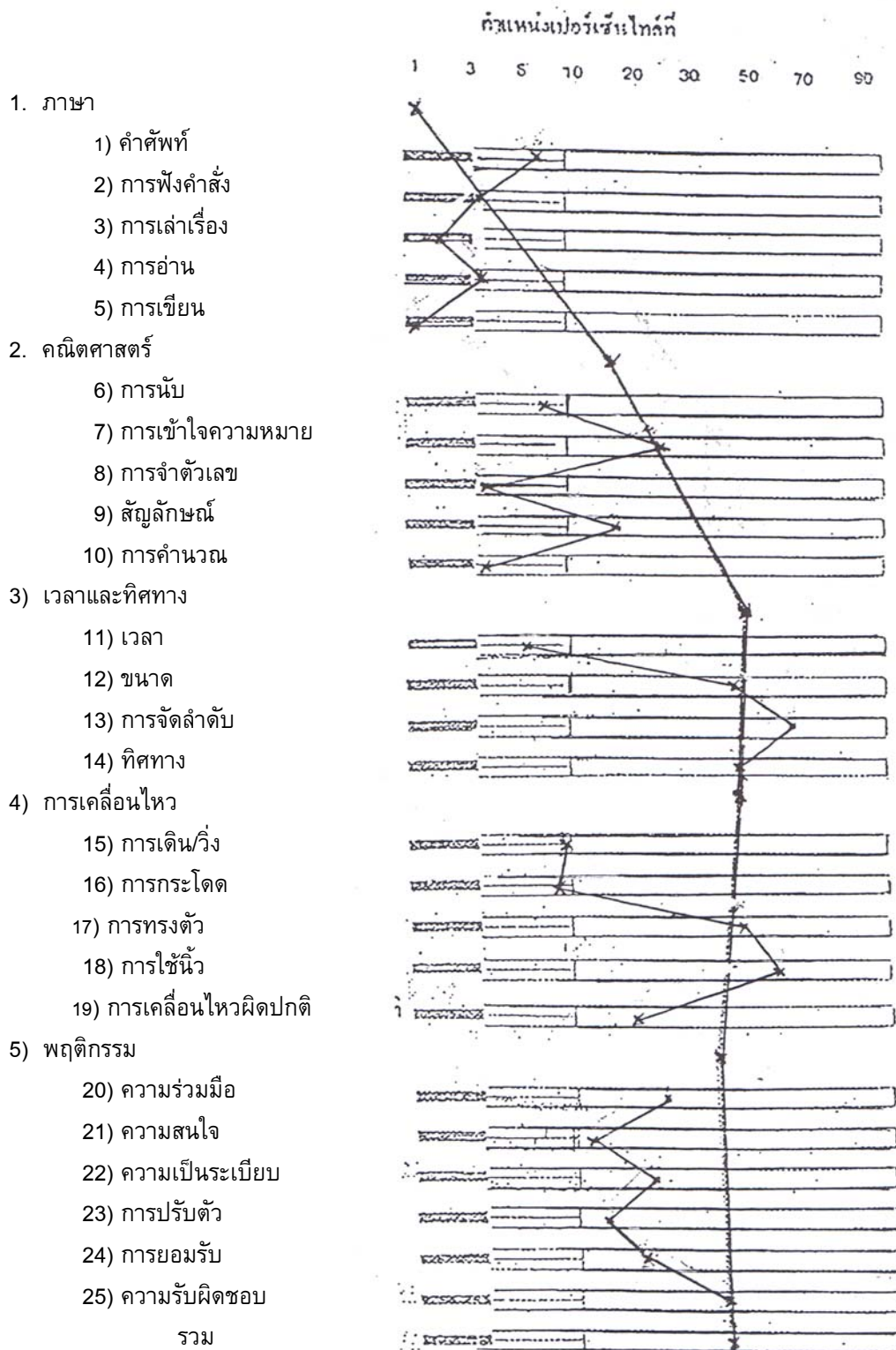
รวม

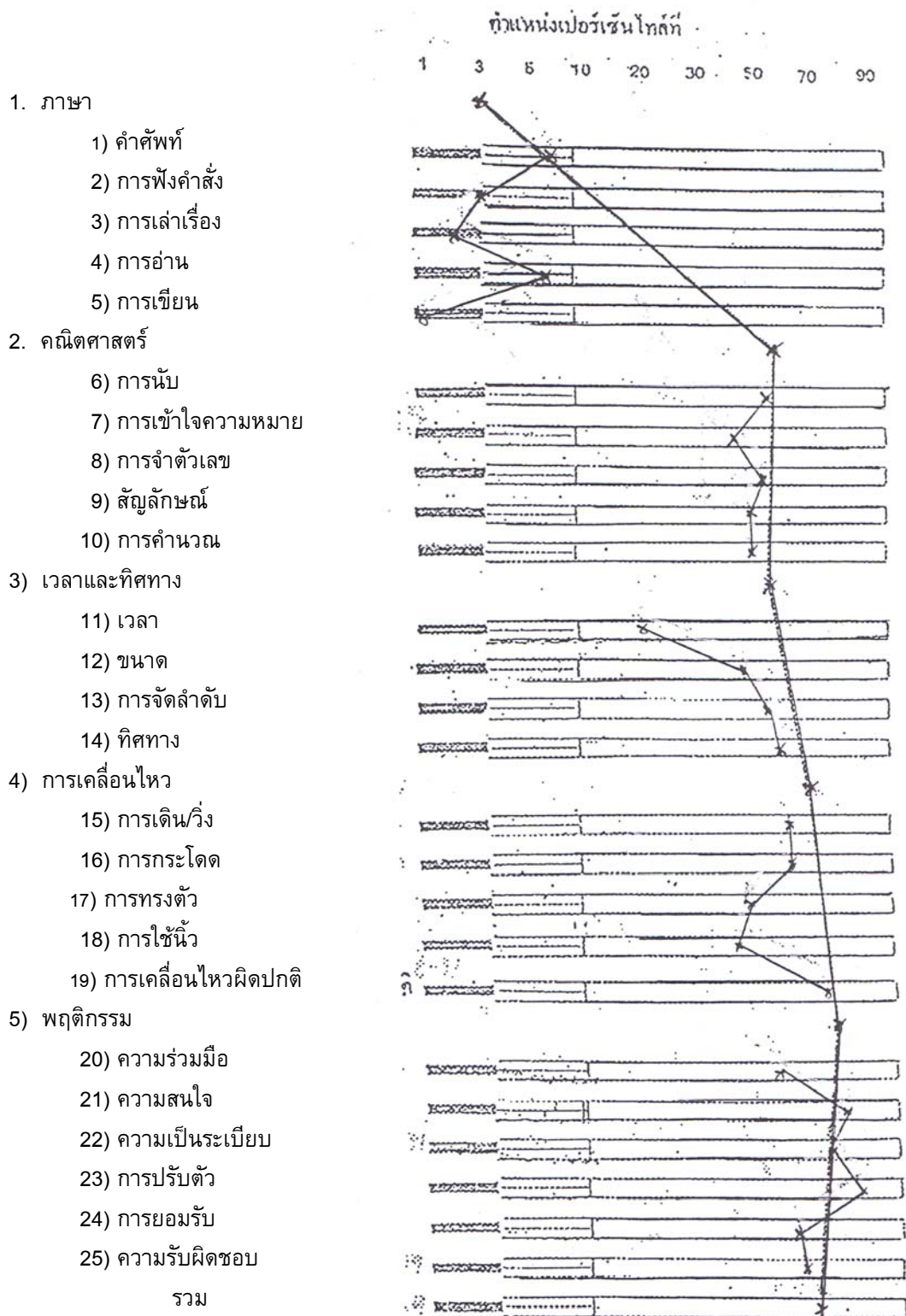
ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 5

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 6

ลักษณะ Profile ของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคนที่ 7

ภาคผนวก ง

ผลสำรวจปัญหาในการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์

ตาราง 7 ผลสำรวจปัญหาในการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์

คนที่	คะแนนรวม ทั้ง 3 ด้าน	คะแนนเฉลี่ย ทั้ง 3 ด้าน	ผลการตัดสิน	
			เป็นเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้	ไม่เป็นเด็กที่มีปัญหา ทางการเรียนรู้
1	266	10.26	✓	
2	227	8.76	✓	
3	269	10.21	✓	
4	292	11.16	✓	
5	297	11.50	✓	
6	258	10.06	✓	
7	226	8.73	✓	

ภาคผนวก จ

- คู่มือครู – คู่มือนักเรียน
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน
- แผนการสอน
- แบบฝึกทักษะ
- ปริศนาคำทาย
- ตัวอย่างนิทาน
- ตัวอย่างบัตรคำ
- ตัวอย่างบัตรภาพ

คู่มือครู

ชุดการสอน ชุดที่ 1 สระโ-ะ

ส่วนประกอบของชุดการสอน

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - แผนการสอน
 - คำชี้แจงสำหรับครู
 - สิ่งที่คุณต้องเตรียม
2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย
 - คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ประกอบด้วย
 - เพลงสระ โ-ะ (เทป)
 - แผนภูมิเพลงสระ โ-ะ
 - กิจกรรมคัดตามแบบสระ โ-ะ
 - กิจกรรมระบายสีหับดาวที่มีรูปสระ โ-ะ
 - กิจกรรมเติมพยัญชนะและสระให้เป็นคำ
 - แบบฝึกอ่านและฝึกเขียนคำแบบแจกลูก
 - แบบคัดคำศัพท์- เติมตัวสะกด
 - ปริศนาคำทาย
 - นิทาน
 - บัตรภาพ
 - บัตรคำ

คำชี้แจงสำหรับครู

ชุดการสอน ชุดที่ 1 สระโอะ

คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน ชุดการสอนที่ 1

1. ชุดการสอนชุดที่ 1 มีเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียม ดังนี้
 - 1.1 แผนการสอน
 - 1.2 คู่มือครู
 - 1.3 คู่มือนักเรียน
 - 1.4 อุปกรณ์ประกอบการเรียน
2. ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนที่ 1 ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอน ชุดที่ 1
 - 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
 - 2.3 ศึกษาเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอน
 - 2.4 ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรม
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้
 - 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนตามรายการ สิ่งที่ต้องเตรียม
 - 3.2 ก่อนสอนครูต้องชี้แจงให้นักเรียนรู้วิธีใช้ชุดการสอน
 - 3.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับ
 - 3.4 ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ แก่นักเรียนในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม
 - 3.5 เป็นผู้ประเมินผลการเรียนของนักเรียน
4. ให้ดำเนินการสอนโดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้
 - 4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - 4.2 ชื่นสอน
 - 4.3 ชื่นสรุป

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. เพลงสระโอะ (ทำนอง รำวงไกล่เข้าไปอีกนิด)
2. แผนภูมิเพลงสระโอะ , เทปเพลงสระโอะ
3. กิจกรรมคัดตามแบบสระโอะ
4. กิจกรรมระบายสีทับดาวที่มีรูปสระโอะ
5. กิจกรรมเติมพยัญชนะและสระให้เป็นคำ
6. แบบฝึกหัดการอ่านและฝึกเขียนคำแบบแจกลูก
7. ปริศนาคำทาย
8. นิทาน
9. บัตรภาพ
10. บัตรคำ

เพลงสระโอะ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธาร

ทำนอง รำวงไกล่เข้าไปอีกนิด

โปรดจงจำอีกนิด

โตะ โปะ โละ

สระ โอะ มีตัวสะกด

ด - โอะ - ก

ก - โอะ - ก

มา มา จำเอาไว้ให้ดี (ซ้ำ)

คิด คัด คำสระโอะ

สระ โอะ ทุกคำ

โอ อะ ลดรูปหมดไป

ก็กลายเป็น ตก

ก็กลายเป็น กด

คู่มือนักเรียน

ชุดการสอน ชุดที่ 1 สระโ-ะ

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ ใช้เวลา 10 คาบ
2. จุดมุ่งหมายของบทเรียน เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว จะสามารถ
 - รู้จักรูปสระโ-ะ
 - เขียนสระโ-ะ ได้ถูกต้อง
 - อ่านคำประสมสระโ-ะ ได้
 - สามารถอ่านแจกลูกได้
 - เขียนคำได้ภาพได้
 - อ่านคำที่ประสมสระโ-ะ ได้อย่างน้อย 5 คำ
 - เขียนคำที่ประสมสระโ-ะ ได้อย่างน้อย 5 คำ
3. บทบาทของนักเรียน นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมการเรียนตามลำดับ ดังนี้
 - 3.1 ฝึกการวางรูปและอ่านสระโ-ะ
 - ร้องเพลงสระโ-ะ
 - ฝึกออกเสียงสระโ-ะ ตามบัตรคำ
 - ฝึกเขียนสระโ-ะ ตามรอยประ
 - ทำแบบฝึกอ่านและระบายสีสระโ-ะ
 - 3.2 อ่านสะกดคำด้วยสระโ-ะ ไม่มีตัวสะกด
 - ฟังนิทานสระโ-ะ
 - อ่านคำตามบัตรภาพ
 - อ่านคำตามบัตรคำ
 - ฝึกอ่านคำแบบแจกลูก
 - ทำแบบฝึกหัด(เขียนคำศัพท์ที่ไม่มีตัวสะกด)
 - 3.3 อ่านสะกดคำด้วยสระโ-ะ มีตัวสะกด
 - ทายปัญหาจากปริศนาคำทาย
 - อ่านคำไม่มีตัวสะกดจากบัตรคำ
 - สังเกตและอ่านคำได้ภาพ
 - อ่านคำแบบแจกลูก
 - เขียนสะกดคำประสมสระโ-ะ มีตัวสะกด
 - ทำแบบฝึกหัดการเขียนคำได้ภาพ

คู่มือครู

ชุดการสอน ชุดที่ 2 สระเออ

ส่วนประกอบของชุดการสอน

1. คู่มือครู ประกอบด้วย
 - 1.1 แผนการสอน
 - 1.2 คำชี้แจงสำหรับครู
 - 1.3 สิ่งที่คุณต้องเตรียม
2. คู่มือนักเรียน ประกอบด้วย
 - 2.1 คำชี้แจงสำหรับนักเรียน
3. เอกสารและอุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน ประกอบด้วย
 - 3.1 เพลงสระเอ-อ (เทป)
 - 3.2 แผนภูมิเพลงสระเอ-อ
 - 3.3 กิจกรรมคัดตามแบบสระเอ-อ
 - 3.4 กิจกรรมระบายสีหับดาวที่มีรูปสระเอ-อ
 - 3.5 กิจกรรมเติมพยัญชนะและสระให้เป็นคำ
 - 3.6 แบบฝึกอ่านและฝึกเขียนคำแบบแจกลูก
 - 3.7 แบบคัดคำศัพท์- เติมตัวสะกด
 - 3.8 ปริศนาคำทาย
 - 3.9 บัตรภาพ
 - 3.10 บัตรคำ

คำชี้แจงสำหรับครู

ชุดการสอน ชุดที่ 2 สระ-อ

คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน ชุดการสอนที่ 2

1. ชุดการสอนชุดที่ 2 มีเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียม ดังนี้
 - แผนการสอน
 - คู่มือครู
 - คู่มือนักเรียน
 - อุปกรณ์ประกอบการเรียน
2. ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนที่ 2 ดังนี้
 - ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอน ชุดที่ 2
 - ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
 - ศึกษาเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอน
 - ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรม
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้
 - เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนตามรายการ สิ่งที่ต้องเตรียม
 - ก่อนสอนครูต้องชี้แจงให้นักเรียนรู้วิธีใช้ชุดการสอน
 - จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับ
 - ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ แก่นักเรียนในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม
 - เป็นผู้ประเมินผลการเรียนของนักเรียน
4. ให้ดำเนินการสอนโดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้
 - ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - ชื่นสอน
 - ชื่นสรุป

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. เพลงสระ-เอ(ทำนอง แหกตารี่กีปัส)
2. แผนภูมิเพลงสระ-เอ , เทปเพลงสระ-เอ
3. กิจกรรมคัดตามแบบสระ-เอ
4. กิจกรรมระบายสีหับดาวที่มีรูปสระ-เอ
5. กิจกรรมเติมพยัญชนะและสระให้เป็นคำ
6. แบบฝึกหัดอ่านและฝึกเขียนคำแบบแจกลูก
7. ปริศนาคำทาย
8. บัตรภาพ
9. บัตรคำ
10. นิทาน

เพลงสระ เออ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธาร

ทำนอง แหกตารี่กีปัส

เอ เดินนำหน้า อ อ่างตามมา ประสมกันเป็น เออ (ซ้ำ)
 เอ้อเฮอ เรอ ละเมอ เหม่อ เสมอ ก็มีสระ เออ
 เก้อ เพ้อ เจอ กระเซอ เอ้อ อย่าเผลอ ก็มีสระเออ
 (สร้อย) เรามาเรียนคำ เออ มาเรามาเรียนคำสระเออ (ซ้ำ)
 เชิญ เพลิน เกิน เนิน เงิน เป็น บังเอิญ ล้วนเป็นสระ เออ (ซ้ำ)
 เออ นั้น มีตัวสะกด อ อ่างละลด แปลงรูป อิ แทน (ซ้ำ)
 เคย เลย ไบเตย เนย เอ้ย เจยเมย ล้วนเป็น สระเออ (ซ้ำ)
 เออนั้น แม่เกยสะกด อ อ่างละลด หายวับหมดเลย (ซ้ำ)
 เทอญ เทอม และเกอว คำเก่าโบราณล้วนเป็นสระเออ (ซ้ำ)
 เออนั้นมีตัวสะกด อ อ่างไม่ลด จำไว้ให้ดี (ซ้ำ)

คู่มือนักเรียน

ชุดการสอน ชุดที่ 2 สระ-เอ

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ ใช้เวลา 10 คาบ
2. จุดมุ่งหมายของบทเรียน เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว จะสามารถ
 - 2.1 รู้จักรูปสระ-เอ
 - 2.2 เขียนสระ-เอได้ถูกต้อง
 - 2.3 อ่านคำประสมสระ-เอได้
 - 2.4 สามารถอ่านแจกลูกได้
 - 2.5 เขียนคำได้ภาพได้
 - 2.6 อ่านคำที่ประสมสระ-เอได้อย่างน้อย 5 คำ
 - 2.7 เขียนคำที่ประสมสระ-เอได้อย่างน้อย 5 คำ
3. บทบาทของนักเรียน นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ ดังนี้
 - 3.1 ฝึกการวางรูปและอ่านสระ-เอ
 - ร้องเพลงสระ-เอ
 - ฝึกออกเสียงสระ-เอจากบัตรคำ
 - ฝึกเขียนสระ-เอตามรอยประ
 - ทำแบบฝึกอ่านและระบายสีสระ-เอ
 - 3.2 อ่านสะกดคำด้วยสระ-เอไม่มีตัวสะกด
 - ฟังนิทานสระ-เอ
 - อ่านคำตามบัตรภาพ
 - อ่านคำตามบัตรคำ
 - ฝึกอ่านคำแบบแจกลูก
 - แบบฝึกหัด(เขียนคำศัพท์ไม่มีตัวสะกด)
 - 3.3 อ่านสะกดคำด้วยสระ-เอมีตัวสะกด
 - ทายปัญหาจากปริศนาคำทาย
 - อ่านคำไม่มีตัวสะกดจากบัตรคำ
 - สังเกตและอ่านคำได้ภาพ
 - อ่านคำแบบแจกลูก
 - เขียนสะกดคำประสมสระ-เอ มีตัวสะกด
 - ทำแบบฝึกหัดการเขียนคำได้ภาพ

คำชี้แจงสำหรับครู

ชุดการสอน ชุดที่ 3 สระอัว

คำแนะนำสำหรับครูผู้สอน ชุดการสอนที่ 3

1. ชุดการสอนชุดที่ 3 มีเอกสารและวัสดุอุปกรณ์ที่ครูต้องเตรียม ดังนี้
 - 1.1 แผนการสอน
 - 1.2 คู่มือครู
 - 1.3 คู่มือนักเรียน
 - 1.4 อุปกรณ์ประกอบการเรียน
2. ครูต้องศึกษารายละเอียดของชุดการสอนที่ 3 ดังนี้
 - 2.1 ศึกษาคำชี้แจงชุดการสอน ชุดที่ 3
 - 2.2 ศึกษาคู่มือครูและแผนการสอนให้ละเอียด
 - 2.3 ศึกษาเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอน
 - 2.4 ทดลองใช้อุปกรณ์ทุกชนิดก่อนทำกิจกรรม
3. บทบาทของครูผู้สอน มีดังนี้
 - 3.1 เตรียมเอกสารและอุปกรณ์ประกอบการสอนตามรายการ สิ่งที่ต้องเตรียม
 - 3.2 ก่อนสอนครูต้องชี้แจงให้นักเรียนรู้วิธีใช้ชุดการสอน
 - 3.3 จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นไปตามลำดับ
 - 3.4 ให้คำแนะนำและให้ความช่วยเหลือ แก่นักเรียนในขณะที่นักเรียนทำกิจกรรม
 - 3.5 เป็นผู้ประเมินผลการเรียนของนักเรียน
4. ให้ดำเนินการสอนโดยปฏิบัติตามขั้นตอน ดังนี้
 - 4.1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน
 - 4.2 ชื่นสอน
 - 4.3 ชื่นสรุป

สิ่งที่ครูต้องเตรียม

1. เพลงสระอ้อ(ทำนอง THIS OLD MAN)
2. แผนภูมิเพลงสระอ้อ, เทปเพลงสระอ้อ.
3. กิจกรรมคัดตามแบบสระอ้อ
4. กิจกรรมระบายสีทับดาวที่มีรูปสระอ้อ
5. กิจกรรมเติมพยัญชนะและสระให้เป็นคำ
6. แบบฝึกหัดอ่านและฝึกเขียนคำแบบแจกลูก
7. ปริศนาคำทาย
8. บัตรภาพ
9. บัตรคำ
10. นิทาน

เพลงสระอ้อ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง THIS OLD MAN

บัว ถั่ว วัช ด้ว ชั่ว กลัว
 รัว สวน ครัว มีสระ อ้อ
 เราอย่ามีริ้ว จงดูที่สระ อ้อ
 มี ว แหวน และ หันอากาศ (ซ้ำ)
 ควร ช่วย กวน ขวน พวก ญวน
 ล้วน ทบทวน มีสระ อ้อ
 เราอย่ามั่วริ้ว จงดูที่สระ อ้อ
 มี ว แหวน ไม่มี หันอากาศ (ซ้ำ)

คู่มือนักเรียน

ชุดการสอน ชุดที่ 2 สระอัว

คำชี้แจงสำหรับนักเรียน

1. การเรียนจากชุดการสอนนี้ ใช้เวลา 10 คาบ
2. จุดมุ่งหมายของบทเรียน เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนนี้แล้ว จะสามารถ
 - 2.1 รู้จักรูปสระอัว
 - 2.2 เขียนสระอัวได้ถูกต้อง
 - 2.3 อ่านคำประสมสระอัวได้
 - 2.4 สามารถอ่านแจกลูกได้
 - 2.5 เขียนคำได้ภาพได้
 - 2.6 อ่านคำที่ประสมสระอัวได้อย่างน้อย 5 คำ
 - 2.7 เขียนคำที่ประสมสระอัวได้อย่างน้อย 5 คำ
3. บทบาทของนักเรียน นักเรียนจะต้องทำกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ ดังนี้
 - 3.1 ฝึกการวางรูปและอ่านสระอัว
 - ร้องเพลงสระอัว
 - ฝึกออกเสียงสระอัวตามบัตรคำ
 - ฝึกเขียนสระอัวตามรอยประ
 - ทำแบบฝึกอ่านและระบายสีสระอัว
 - 3.2 อ่านสะกดคำด้วยสระอัวไม่มีตัวสะกด
 - ฟังนิทานสระอัว
 - อ่านคำตามบัตรภาพ
 - อ่านคำตามบัตรคำ
 - ฝึกอ่านคำแบบแจกลูก
 - ทำแบบฝึกหัด(เขียนคำศัพท์ที่ไม่มีตัวสะกด)
 - 3.3 อ่านสะกดคำด้วยสระอัวมีตัวสะกด
 - ทายปัญหาจากปริศนาคำทาย
 - อ่านคำไม่มีตัวสะกดจากบัตรคำ
 - สังเกตและอ่านคำได้ภาพ
 - อ่านคำแบบแจกลูก
 - เขียนสะกดคำประสมสระอัวมีตัวสะกด
 - ทำแบบฝึกหัดการเขียนคำได้ภาพ

แบบประเมินทักษะการอ่าน

ชื่อ.....นามสกุล.....
 วันเดือนปี.....อายุ.....ปี

คำชี้แจง

1. คำที่ใช้แบ่งออกเป็น 3 หมวด
 หมวดที่ 1 คำประสมสระโอะ
 หมวดที่ 2 คำประสมสระเออ
 หมวดที่ 3 คำประสมสระอัว
2. ในการบันทึกการออกเสียง
 เขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง เมื่ออ่านถูก
 เขียนเครื่องหมาย X ลงในช่อง เมื่ออ่านผิด
 เขียนเครื่องหมาย O ลงในช่อง เมื่อไม่อ่าน

หมวดที่ 1 คำที่ประสมสระโอะ

ข้อ	คำที่ใช้	การอ่าน	หมายเหตุ
1	กบ		
2	นก		
3	คน		
4	โต๊ะ		
5	ส้ม		
6	ผม		
7	มด		
8	ร่ม		
9	รถ		
10	ฝน		

หมวดที่ 2 คำที่ประสมสระเออ

ข้อ	คำที่ใช้	การอ่าน	หมายเหตุ
1	เกิด		
2	เกย		
3	เขย		
4	เซย		
5	เงิน		
6	เตย		
7	เนย		
8	เปิด		
9	เจอ		
10	เดิน		

หมวดที่ 3 คำที่ประสมสระอัว

ข้อ	คำที่ใช้	การอ่าน	หมายเหตุ
1	ขวด		
2	ถั่ว		
3	สวน		
4	รู้		
5	บวบ		
6	วัว		
7	มวย		
8	หัว		
9	ดวง		
10	กล้วย		

สรุป

ในหมวดคำประสมสระโอะอ่านถูก.....เสียง อ่านผิด.....เสียง
 ในหมวดคำประสมสระเอออ่านถูก.....เสียง อ่านผิด.....เสียง
 ในหมวดคำประสมสระอัวอ่านถูก.....เสียง อ่านผิด.....เสียง

อ่านถูกรวม.....เสียง

อ่านผิดรวม.....เสียง

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง	สระโ-ะ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่องย่อย	ฝึกวางรูปและอ่านสระโ-ะ	เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระโ-ะให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะจำทำให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาขั้นต่อไปได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. บอกรูปสระโ-ะได้
2. อ่านสระโ-ะได้ถูกต้อง
3. เขียนสระโ-ะได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

การฝึกวางรูปและอ่านสระโ-ะ
สระโ-ะเป็นการประสมระหว่างโ- และ -ะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำนักเรียนร้องเพลงสระโ-ะ โดยเปิดเพลงจากเทปให้ฟัง 1 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนฝึกร้องเพลงจากแผ่นภูมิเพลงตามครูก่อน แล้วให้ฟังจากเทป พร้อมให้นักเรียนร้องตามไปด้วย จากนั้นครูและนักเรียนช่วยกันสรุปความหมายจากเพลง แล้วร้องเพลงพร้อมกันอีกครั้ง

ขั้นสอน

1. ครูนำบัตรคำ สระโ-ะ อธิบายลักษณะการอ่านและวิธีการเขียนที่ถูกต้อง (สระโ-ะ เป็นสระเสียงสั้น ประกอบด้วย สระโ- กับ สระ-ะ)
2. ให้นักเรียนฝึกอ่าน สระโ-ะ ตามบัตรคำ เป็นกลุ่ม และรายบุคคล
3. ครูนำแผนภูมิวิธีการเขียนสระโ-ะ ให้นักเรียนสังเกตวิธีการลากเส้น โดยให้นักเรียนฝึกการลากเส้นด้วยนิ้วลากเส้นในอากาศ บนโต๊ะ บนกระดานหรือบนกระดานดำ
4. ครูให้นักเรียนฝึกการอ่านสระโ-ะพร้อม ๆ กันอีกและฝึกอ่านทีละคน

5. ครูแจกใบงาน การฝึกเขียนสระโ-ะตามแบบให้นักเรียนฝึกอ่านพร้อมๆ กับการเขียน

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนร่วมกันอ่านคำที่ประสมสระโ-ะจากบัตรคำอีกครั้งพร้อมทั้งร้องเพลงสระพร้อมกับเสียงเทป

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระโ-ะ
2. แผนภูมิเพลงสระโ-ะ
3. บัตรคำสระโ-ะ
4. ใบงาน (การฝึกเขียนตามแบบ)

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

ใบงาน 1

คำชี้แจง

ให้นักเรียนฝึกอ่านและฝึกเขียนตามแบบที่กำหนดให้

โ-อ

โ-อ

โ-อ

โ-อ

โ-อ

โ-อ

โ-อ

โ-อ

โ-อ

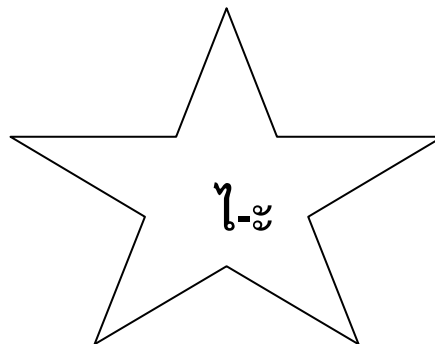
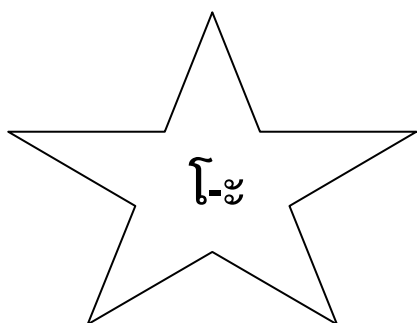
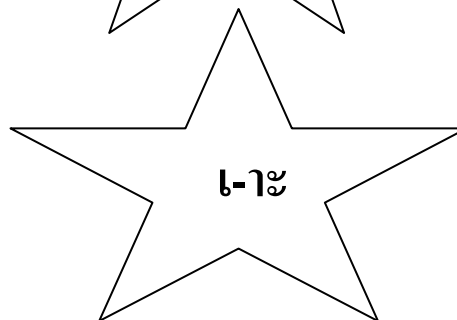
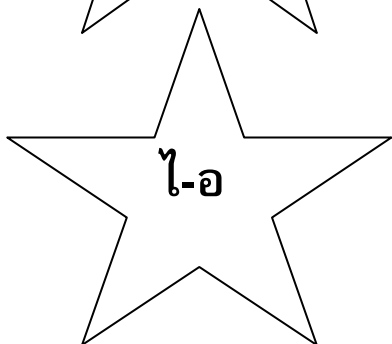
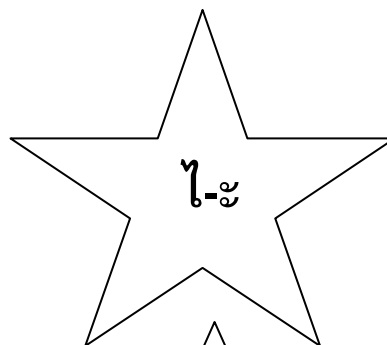
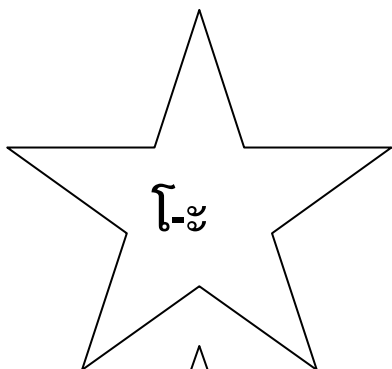
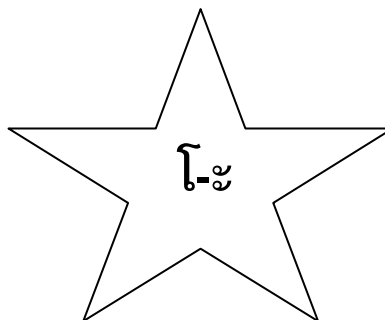
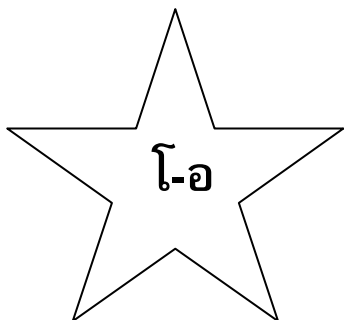
โ-อ

โ-อ

โ-อ

ใบงาน 2

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีทับดาวที่มีรูปสระโ-ะถูกต้อง

เพลงสระโอะ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง รำวงไกล่เข้าไปอีกนิด

โปรดจงจำอีกนิด
โตะ โปะ โละ
สระ โอะ มีตัวสะกด
ด - โอะ - ก
ก - โอะ - ก
มา มา จำเอาไว้ให้ดี (ซ้ำ)

คิด คิด คำสระโอะ
สระ โอะ ทุกคำ
โอ อะ ลดรูปหมดไป
ก็กลายเป็น ตก
ก็กลายเป็น กด

>>>>>>><<<<<<<

นิทานประกอบการสอนสระโอะ
เรื่อง
แม่มดกับปลาหมึกยักษ์

วันหนึ่ง แม่มดโจ๊ะโจ๊ะ อยากจัดบ้านใหม่ จึงไล่ของใช้ทุกอย่างในบ้าน เช่น โปะไฟ โปะทำงาน แม่มดโจ๊ะโจ๊ะ ขนของทั้งหมดไปวางขายที่โปะ ทันใดนั้น มีปลาหมึกยักษ์ โผล่ขึ้นมาที่โปะ แม่มดตกใจ ต้องเสียดังโอะ โปะไฟตกแตก ดังโอะ โปะก็ตกลงไปในน้ำ แม่มดโจ๊ะโจ๊ะ โมโหมาก จึงท่องคำมนต์ โอม โซะ โซะ โจ๊ะ โจ๊ะ สาปเจ้าปลาหมึกยักษ์ ให้กลายเป็นโตะ ตั้งอยู่ที่โปะเรือแห่งนั้นตลอดไป

ปริศนาคำทาย สระโอะ

1. ฉันคืออะไร ผูกไว้ยอดเสา ทุกเย็นทุกเช้า ต้องเคารพเอย (ธงชาติ)
2. ตัวฉันคือใคร เสียงใสร้องโอย เวลาฝนตกสนุกจังเอย (กบ)
3. ฉันคืออะไร เคลื่อนไหวสไลล์ ฉันไม่รีรอ รีบวิ่งเร็วไว (รถ)
4. ฉันมีสีขา ไม่มีชีวิต บอกไปให้นิด ไว้วางหนังสือ (โต๊ะ)
5. ฉันคืออะไร มักมีสีดำ คนชอบหิวฉัน ทุกวันจริงเอย (ผม)

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง	สระโอะ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่องย่อย	อ่านสะกดคำด้วยสระโอะไม่มีตัวสะกด	เวลา 4 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระโอะให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาขั้นต่อไปได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านแจกลูกคำที่ประสมสระโอะไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. เขียนแจกลูกคำที่ประสมสระโอะไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
3. อ่านคำประสมสระโอะไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
4. เขียนคำประสมสระโอะไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

คำประสมสระโอะไม่มีตัวสะกด

การเขียนคำสระโอะ ที่ไม่มีตัวสะกดจะเขียนไว้ข้างหน้าและข้างหลังพยัญชนะต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูนำนักเรียนฟังนิทาน เกี่ยวกับสระโอะและพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาในนิทานพร้อมทั้งทบทวนวิธีการเขียนสระโอะ

ขั้นสอน

1. นักเรียนช่วยกันค้นหาคำที่ประสมสระโอะไม่มีตัวสะกดนำไปเขียนบนกระดานที่ละคน และฝึกอ่านคำที่เขียนบนกระดาน
2. นักเรียนฝึกอ่านคำจากบนกระดานตามครูโดยวิธีการอ่านแบบสะกดแบบแจกลูก
3. นักเรียนสังเกตบัตรภาพและฝึกอ่านคำตามบัตรภาพ
4. นักเรียนสังเกตบัตรคำและฝึกอ่านตามบัตรคำตามครูที่ละคน และฝึกอ่านพร้อมๆ กัน
5. นักเรียนทำใบงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันอ่านทบทวนคำจากบัตรภาพ และบัตรคำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระโอะ
2. นิทาน(สระโอะ)
3. แผนภูมิเพลงสระโอะ
4. บัตรคำ
5. บัตรภาพ
6. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

ใบงาน 3

คำชี้แจง ให้เติมสระโ-ะ ลงในช่องว่าง

.....ป.....

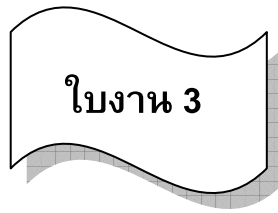
.....ล.....

.....ต.....

.....พล.....

.....ปี.....

.....ผล.....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมพยัญชนะและสระให้ได้คำที่สมบูรณ์

ตัวอย่าง ต + โ-ะ + ๊ → โต๊ะ

1. + → โพละ

2. + → โละ

3. + + → โจ๊ะ

4. + + → ก๊๊ะ

5. + + → เป๊ะ

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง สระเออ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

เรื่องย่อย ผีกวารูปและอ่านสระเออ

เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระเออให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะจำทำให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาไทย

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. บอกรูปสระเออได้
2. อ่านสระเออได้ถูกต้อง
3. เขียนสระเออได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

การฝึกวางรูปและอ่านสระเออ

สระเออ จะเขียนไว้ข้างหน้าและหลังพยัญชนะต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ครูนำนักเรียนฟังเพลงสระเออ จากเทป แล้วฝึกร้องตามจากแผ่นภูมิเพลงพร้อมทั้งร่วมพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหาของเพลง

ขั้นสอน

1. ครูนำนักเรียนร่วมสังเกตวิธีการเขียนสระเออ ที่ถูกต้องจากบัตรคำ สระเออ
2. ให้นักเรียนฝึกการอ่านออกเสียงสระเออ ตามครูพร้อม ๆ กัน และฝึกการอ่านออกเสียงสระเออ ทีละคน
3. ให้นักเรียนสังเกตวิธีการฝึกเขียนลากเส้นสระเออ ที่ถูกต้องจากบัตรคำ และให้นักเรียน ฝึกเขียน สระเออ บนกระดานทีละคน
4. ให้นักเรียนทำใบงาน เสร็จแล้วนำเสนอ

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนช่วยกันอ่านออกเสียงสระเอ-อ ทบทวนการเขียนที่ถูกต้องและร้องเพลง สระเอ-อ พร้อม ๆ กันอีกครั้ง

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระเอ-อ
2. แผนภูมิเพลงเอ-อ
3. บัตรคำ
4. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านและระบายสี

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

เ-อ

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง	สระ-เอ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่องย่อย	อ่านสะกดคำด้วยสระ-เอไม่มีตัวสะกด	เวลา 4 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระ-เอให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะ ทำให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษา

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านคำประสมสระ-เอ ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. เขียนคำประสมสระ-เอ ไม่มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

สระ-เอ จะเขียนไว้ข้างหน้าและหลังพยัญชนะต้น

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ร่วมกันทบทวนปัญหาจากปริศนาคำทาย เกี่ยวกับคำที่ประสมสระ-เอ และทบทวนเพลงสระ-เอโดยให้นักเรียนช่วยกันร้องเพลงสระเออ พร้อม ๆ กัน

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนสังเกตวิธีการเขียนสระเออที่ถูกต้อง และให้ฝึกอ่านสระเออ ตามครู จากนั้นให้นักเรียนฝึกอ่านทีละคน
2. ให้นักเรียนสังเกตบัตรภาพที่อ่านออกเสียงสระเออ เช่น เงิน เนย พร้อมทั้งให้นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงตามครู
3. ให้นักเรียนฝึกเขียนตามบัตรภาพ
4. ฝึกการอ่านออกเสียงแบบแจกลูกจากบัตรคำตามครูและฝึกอ่านทีละคน เช่น คำว่า เธอ เธอ เตย เลย เขย เกย
5. ให้นักเรียนทำใบงาน

ขั้นสรุป

ให้นักเรียนอ่านบทวนคำจากบัตรภาพและบัตรคำพร้อม ๆ กันอีกครั้ง

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระเอ-อ
2. แผนภูมิเพลงสระเอ-อ
3. บัตรภาพ
4. บัตรคำ
5. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง	สระ-อ	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่องย่อย	อ่านสะกดคำด้วยสระ-อมีตัวสะกด	เวลา 4 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระ-อให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะจำให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาขั้นต่อไปได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านคำประสมสระ-อ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. เขียนคำประสมสระ-อ มีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

สระ-อ จะเขียนไว้ข้างหน้าและหลังพยัญชนะต้น

คำสระ -อ มีตัวสะกด จะเปลี่ยนรูปเป็น เ-อ แต่ถ้ามี ย เป็นตัวสะกด -อ จะลดรูป

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

ให้นักเรียนร่วมกันอ่านนิทาน เรื่องสระ-อ จากแผนภูมิ และร่วมพูดคุยเกี่ยวกับเนื้อหา
ของนิทานนั้น

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนสังเกตบัตรภาพ และบัตรคำ(เงิน เปิด เกิด เดิบ เลิก) โดยครูอธิบายว่า เป็นสระ-อ อ่านว่า สระ-อ และ เมื่อมีตัวสะกด อ จะเปลี่ยนเป็น เ-อ

- คำที่ประสมสระ-อ หากมีตัวสะกด สระ-อ จะเปลี่ยนรูป เป็น เ-อ

เช่น เปิด → ป + เ-อ + ด = เปิด

- คำที่มี ย เป็นตัวสะกด -อ จะลดรูป

เช่น เนย → น + เ-อ + ย = เนย

2. ให้นักเรียนช่วยกันคิดหาคำที่ประสมสระ-อ ที่นักเรียนรู้จักนำไปเขียนบนกระดาน

3. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำบนกระดานแบบแจกลูกตามครู และฝึกอ่านทีละคน
4. ให้นักเรียนทำใบงาน (เขียนสะกดคำแจกลูก)

ขั้นสรุป

ครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำ และร่วมกันร้องเพลงสระเออพร้อม ๆ กัน

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระเออ
2. แผนภูมิเพลงเออ
3. บัตรคำ
4. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

นิทาน ประกอบการสอนสระเออ

เรื่อง

หมिन้อยนอนละเมอ

ณ บ้านของหมिन้อย ในตอนกลางดึกของคืนวันหนึ่ง หมิน้อยละเมอลุกขึ้นจากเตียงนอน ละเมอเดินออกจากห้องนอน พร้อมพูดว่า “เธอ...ทำอะไรเธอ” เดินออกไปจากบ้านและพูดไปตลอดทาง บังเอิญเพื่อนบ้านเผลอเปิดหน้าต่างทิ้งไว้ ลิงขโมยกำลังปีนเข้าบ้าน หมิน้อยเดินละเมอผ่านมาพอดี และได้ยินเสียงละเมอว่า เธอทำอะไรเธอ ลิงขโมยจึงวิ่งหนีไป ละเมอเดินเข้าไปในสวนสาธารณะ ผ่านไปยังในป่า ขณะนั้นมีผีสองตน ได้ผ่านมาเจอหมิน้อยพอดี จึงชวนกันหลอกหมิน้อย โดยผีตนหนึ่งทำหน้าที่ให้ใหญ่เบ้อเร่อเท่อ ผีอีกตนหนึ่งเผยอปากยื่นฟันให้ดูน่ากลัว หมิน้อยละเมอพูดว่า เธอทำอะไรเธอ ทำเอาผีทั้งสองเชื่อไปเลย หมิน้อยละเมอเดินวนกลับมายังบ้าน ขณะนั้นเกิดสะดุดประตูห้องนอนรู้สึกตัวตื่น แมวน้อยและหมาน้อยละเมอขึ้นมาพอดี ทำอะไรเธอเธอ แล้วก็นอนต่อ หมิน้อยจึงพูดกับตัวเองว่า สงสัยเพื่อน ๆ จะนอนละเมอ แย่จัง จากนั้นหมิน้อยก็ล้มตัวลงนอน

ปริศนาคำทายสระเออ

1. ฉันคืออะไร มีไว้ซื้อของ จั๊บจ่ายใช้คล่อง น่อง ๆ ต้องมี (เงิน)
2. สีเสามุงจาก ส่วนมากไว้อยู่ ผู้คนก็รู้ อยู่กันชั่วคราว (เฟิง)
3. ตัวฉันคือใคร ต้นฉันสีเขียว มีใบยาวเรียว ไว้ทำขนมเออ (ใบเตย)
4. ฉันคืออะไร ย่างไปข้างหน้า ทั้งซ้าย ทั้งขวา แต่ช้ากว่าวิ่ง (เดิน)
5. ฉันคืออะไร เอาไว้สวมใส่ ผู้ชายทั่วไป ชอบใส่จริงเออ (เสื้อเชิ้ต)

ใบงานที่ 5

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง เเตย $\longrightarrow$ ต + เ-อ + ย = เเตย

1. เลย	$\longrightarrow$	
2. เนย	$\longrightarrow$	
3. เติน	$\longrightarrow$	
4. เกย	$\longrightarrow$	
5. เต็ม	$\longrightarrow$	
6. เสริม	$\longrightarrow$	
7. เลิก	$\longrightarrow$	
8. เปิด	$\longrightarrow$	
9. เกิน	$\longrightarrow$	
10. เอิบ	$\longrightarrow$	

ใบงานที่ 6

คำชี้แจง นักเรียนจงนำคำที่กำหนดมาจัดกลุ่มให้ถูกต้อง

เจอ	เดิน	เต็ม	เธอ	เกิด	เปิด
เติบโต	เกลอ	ผลอ	ละเมอ	เสมอ	เลย
เนย	เขย	เกิน	เพิง	เหิน	เอิบ
เซย	เซ่อ	เตย	เสย	ผย	เกย
เสริม	แก้อ	เห่อ	เลิก	เขิน	เหม่อ
เพ้อ	เอ้อเฮอ	เงิน	ผย	เลย	เอย

คำที่ประสมสระเออไม่มีตัวสะกด	คำที่ประสมสระเออมีตัวสะกด

เพลงสระ เออ

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธสาร

ทำนอง เขกตารีกีปัส

เอ เดินนำหน้า อ อย่างตามมา ประสมกันเป็น เออ (ซ้ำ)
 เอ้อเฮอ เรอ ละเมอ เหม่อ เสมอ ก็มีสระ เออ
 เก้อ เพ้อ เจอ กระเซอ เอ่อ อย่าเผลอ ก็มีสระเออ
 (สร้อย) เรามาเรียนคำ เออ มาเรามาเรียนคำสระเออ (ซ้ำ)
 เชิญ เพลิน เกิน เนิน เงิน เป็น บังเอิญ ล้วนเป็นสระ เออ (ซ้ำ)
 เออ นั้น มีตัวสะกด อ อย่างละลด แปลงรูป อิ แทน (ซ้ำ)
 เคย เลย ไปเตย เนย เอ่ย เจยเมย ล้วนเป็น สระเออ (ซ้ำ)
 เออนั้น แม่เกยสะกด อ อย่างละลด หายวับหมดเลย (ซ้ำ)
 เทอญ เทอม และเกอว คำเก่าโบราณล้วนเป็นสระเออ (ซ้ำ)
 เออนั้นมีตัวสะกด อ อย่างไม่ลด จำไว้ให้ดี (ซ้ำ)

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง	สระอัว	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่องย่อย	ฝึกวางรูปและอ่านสระอัว	เวลา 2 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระอัวให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะจำทำให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาขั้นต่อไปได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. บอกรูปสระอัวได้
2. อ่านสระอัวได้ถูกต้อง
3. เขียนสระอัวได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

การฝึกวางรูปและอ่านสระอัว
สระอัวเป็นสระเสียงยาว

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำ

นำร้องเพลงสระอัว ทบทวนการอ่านและเขียนสระอัวที่ถูกต้องจากบัตรคำ

ขั้นสอน

1. ให้นักเรียนสังเกตวิธีการเขียนสระอัวและฝึกอ่านสระอัว จากบัตรคำ
2. ให้ฝึกอ่านสระอัวทีละคน
3. ให้ฝึกเขียนสระอัวบนกระดานทีละคน
4. ให้นักเรียนทำใบงาน การฝึกอ่านและเขียนสระอัว ตามแบบ

ขั้นสรุป

ให้อ่านสระอัวจากบัตรคำ ช่วยกันสรุปการเขียนสระอัวที่ถูกต้องและร้องเพลงสระอัวพร้อม ๆ กันอีกครั้ง

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระอ้าว
2. แผนภูมิเพลงอ้าว
3. บัตรคำ(สระอ้าว)
4. ใบงาน

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

ใบงาน

คำชี้แจง

ให้นักเรียนฝึกอ่านและระบายสี

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

อ้าว

แผนการสอนวิชาภาษาไทย

เรื่อง	สระอัว	ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
เรื่องย่อย	อ่านสะกดคำด้วยสระอัวมีตัวสะกด	เวลา 4 คาบ

สาระสำคัญ

สระ เป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของคำในภาษาไทย นักเรียนควรศึกษาการวางรูปแบบและอ่านสระอัวให้ถูกต้อง การจำรูปและเสียงสระได้ รู้ตำแหน่งของสระเมื่อประสมกับพยัญชนะจำทำให้อ่าน เขียนคำได้ถูกต้อง แม่นยำ สามารถใช้เป็นแนวทางไปสู่การเรียนรู้ภาษาขั้นต่อไปได้

ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

1. อ่านคำประสมสระอัว มีตัวสะกดได้ถูกต้อง
2. เขียนคำประสมสระอัวมีตัวสะกดได้ถูกต้อง

สาระการเรียนรู้

สระอัวเป็นสระเสียงยาว

สระอัวไม่มีตัวสะกดจะเขียนไว้ข้างบน และข้างหลังพยัญชนะ

สระอัวมีตัวสะกด จะลดรูปเหลือเพียง ู และเขียนไว้ข้างหลังพยัญชนะ

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนเล่นเกมปริศนาคำทาย พร้อมนำบททวนเพลงสระอัว

ขั้นสอน

1. ครูให้นักเรียนสังเกต คำตอบของปัญหาที่ครูถาม ส่วนใหญ่คำตอบประกอบด้วยสระอะไรบ้าง (สระอัว)
2. ให้นักเรียนช่วยกันหาคำประสมอัวที่นักเรียนรู้จักให้ได้มากที่สุดให้ช่วยกันเขียนลงบนกระดาน
3. ให้สังเกตบัตรภาพที่อ่านออกเสียงสระอัว และฝึกอ่านออกเสียงตามครู เช่น
- วัว บัว ถั่ว ร้า ขวด ถ้วย มวย หมวก
4. ให้ฝึกเขียนและอ่านคำบนกระดานพร้อม ๆ กัน โดยวิธีการแจกลูกตามครู

5. ฝึกอ่านคำตามบัตรคำโดยวิธีแจกลูกตามครู
6. ให้ทำใบงาน (เขียนคำใหม่ให้ถูกต้อง)

ขั้นสรุป

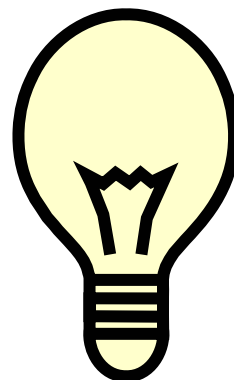
ครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำพร้อมช่วยกันร้องเพลงสระอ้ออีกครั้ง

สื่อ/อุปกรณ์การสอน

1. เทปเพลงสระอ้อ
2. แผนภูมิเพลงอ้อ
3. บัตรภาพ
4. บัตรคำ
5. ใบงาน
6. ปริศนาคำทาย

การวัดผลประเมินผล

1. สังเกตการร่วมกิจกรรม
2. สังเกตวิธีการอ่านรายกลุ่มและรายบุคคล
3. ตรวจใบงาน

1. ตัวฉันคือใคร เด็กไล่กลางทุ่ง เวลายุ่ง ๆ ชอบร้อง มอ มอ (วัว)
2. ฉันคืออะไร ไว้ใส่อาหาร ของดาวของหวาน มีใช้จานเอย (ถ้วย)
3. ฉันคืออะไร มีไว้สวมหัว รู้จักกันทั่ว ไว้กันแดดลม (หมวก)
4. ตัวฉันคือใคร วิ่งไล่จับโจร คนร้องตะโกน ช่วยด้วย ช่วยที (ตำรวจ)
5. ฉันคืออะไร หวีใหญ่เสียจริง ลิงชอบร้องขอเวลามันหิว (กล้วย)

ใบงานที่ 7

คำชี้แจง ให้นักเรียนค้นหาคำประสมสระอัว จากเรื่องนำไปเขียนในช่องว่าง

ณ บ้านเล็กๆ หลังหนึ่งมี ยาย หลานอาศัยอยู่ ยายชื่อ บัว หลานชื่อสวย มีอาชีพ เลี้ยงทำสวน ยายนั่นเป็นคนขยัน สวนของยายมีพืชหลายชนิด เช่น บวบ ถั่ว ถั่วฝักยาว มะม่วง มะพร้าว และอื่น ๆ อีกหลายชนิด วันหนึ่งมีวัวฝูงหนึ่งเข้ามาในสวน สวนเห็นแล้วก็ ไปไล่จนวัวฝูงนั้นออกไปจากสวน ยายชมว่า สวยเป็นเด็กดีที่ช่วยเหลืองานยาย วันต่อมายาย จึงไปจ้างให้คนมาทำรั้ว เพื่อที่จะไม่ให้สัตว์ใด ๆ เข้ามาในสวน เมื่อผลไม้ และผักต่าง ๆ โต พอจะขายได้ มีคนมาขอซื้อจากสวน โดยที่ไม่ต้องไปขายในตลาด ยายบอกว่า ถ้าเราขยัน และประหยัด สักวันเราจะมีเงินและร่ำรวยขึ้นในที่สุด

1.....	2.	3.
4.....	5.	6.
7.	8.	9.

ใบงานที่ 8

คำชี้แจง ให้นักเรียนฝึกอ่านและเขียนสะกดคำต่อไปนี้

ตัวอย่าง	ด + ัว + ย + ัว =	ด้วย
----------	-------------------	------

1. = สวย

2. = ถ้วย

3. = ไร่

4. = บวบ

5. = รวน

เพลงสระอ้าว

คำร้อง ปิตินันท์ สุทธิสาร

ทำนอง THIS OLD MAN

บ๊ว ถั่ว วัว ตัว ชั่ว กลัว

รื้อ สวน ครื้อ มีสระ อ้าว

เราอย่ามีรื้อ จงดูที่สระ อ้าว

มี ว แหวน และ หันอากาศ (ซ้ำ)

ควร ช่วย กวน ขวน พวก ญวน

ลั่น ทบทวน มีสระ อ้าว

เราอย่ามีรื้อ จงดูที่สระ อ้าว

มี ว แหวน ไม่มี หันอากาศ (ซ้ำ)

นิทานประกอบการอ่านคำประสมสระอัว

เรื่อง

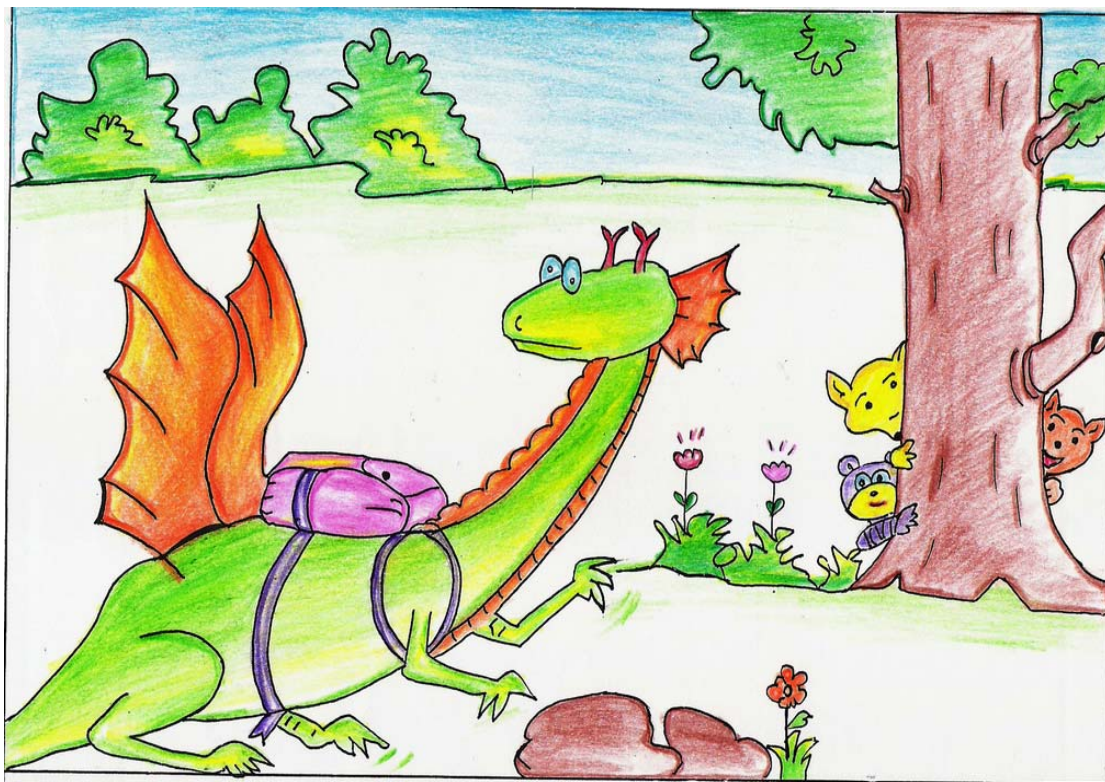
มังกรไฟขี้กลัว

มังกรไฟขี้กลัวตัวหนึ่ง เดินทางมาถึงถิ่นของแมวน้อย มังกรตัวนี้มีสายตาสั้น เวลามองสิ่งต่าง ๆ จึงเห็นมัว ๆ และจะกลัวหนอน หรือแม้กระทั่ง ถั่ว เมื่อเห็นจะเกิดอาการกลัวมากมายจนทำให้พวกแมวและเพื่อน ๆ ที่แอบดูอยู่จะหัวเราะด้วยความขบขัน อยู่มาวันหนึ่ง พวกแมวเดินผ่านมายังต้นไม้ที่เจ้ามังกรไฟได้นอนอ่านหนังสืออยู่ พวกแมวจึงวางแผนแกล้งมังกรไฟ โดยการจับตัวด้วงกว้าง ไปโยนใส่มังกรไฟ ทำให้มังกรไฟ พ่นไฟออกมาโดยไม่รู้ตัว เปลวไฟลุกลามไปทั่ว ให้ทุกข์แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว

ตัวอย่างนิทานประกอบการสอนสระอ้าว

เรื่องมังกรไฟขี้กลัว

มีมังกรไฟตัวหนึ่ง

มันเป็นมังกรไฟที่มี
 สายตาสั้น และกลัว
 แม่กระทิงหนอนและถั่ว

เดินทางมายังป่า
แห่งหนึ่งซึ่งเป็นที่อยู่
ของแมวและเพื่อน ๆ

วันหนึ่ง มันทอนอ่านหนังสือ
อยู่ใต้ต้นไม้แมวและ เพื่อน ๆ
จึงแกล้งให้ตกใจกลัว โดย
การจับ ด้วงกว้างโยนใส่เจ้า
มังกรไฟ

มังกรไฟตกใจ จึงยืนขึ้น
ทำให้หนังสือในมือหล่น
ลงพื้น

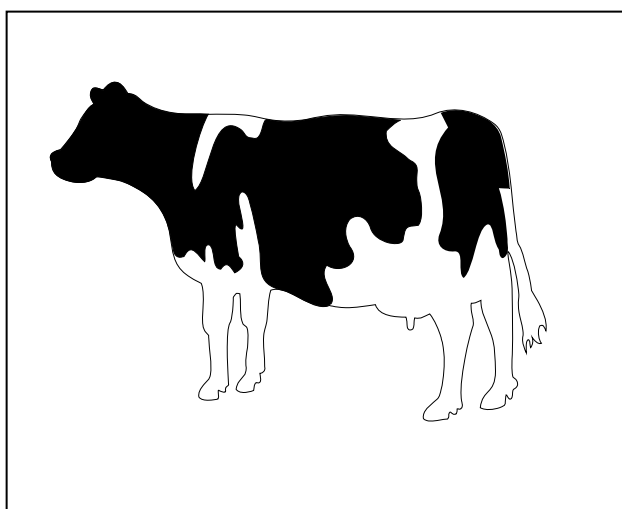
ด้วยความตกใจ เจ้ามังกรไฟ
จึงพ่นไฟออกไปโดยไม่รู้ตัว
ถูกแมวและเพื่อน ๆ
ตั้งสัจฉาษิต ที่ว่าให้ทุกข์
แก่ท่าน ทุกข์นั้นถึงตัว

ตัวอย่างบัตรคำประกอบการสอนสระอัว

บัว

อัว

ตัวอย่างบัตรภาพประกอบการสอนสระอัว

ประวัติย่อผู้สารนิพนธ์

ประวัติผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ-สกุล	นางสาวพัชนี บุญรัมย์
วัน เดือน ปี เกิด	2 กุมภาพันธ์ 2516
สถานที่เกิด	อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ที่อยู่ปัจจุบัน	95 หมู่ 3 ตำบลคลองแห อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนสมานคุณวิทยาทาน (โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา) อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2529	ประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนวัดคลองแห
พ.ศ. 2535	มัธยมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนหาดใหญ่รัฐประชาสรรค์
พ.ศ. 2539	การศึกษาระดับบัณฑิต (การประถมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2549	การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ